เตาฮีด

(หลักเอกภาพของพระเจ้า)

สำหรับผู้เริ่มต้น

التوحيد للناشئة والمبتدئين

(باللغة التايلاندية)

تأليف :

الدكتور عبدالعزيز بن محمد آل عبد اللطيف

ترجمة : صافي عثمان و عثمان إدريس

ดร.อับดุลอะซีซ อิบนุ มุหัมมัด อาล อับดุลละฏีฟ : เรียบเรียง

ชุฟอัม อุษมาน, อุษมาน อิดรีส : แปล

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย

من إصدارات :

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 – TEL 4454900 – 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

http://www.islamhouse.com

พิมพ์ครั้งแรก : ฮ.ศ. 1427 - ค.ศ. 2006

(4765)
ฮ.ศ.1427 - ค.ศ. 2006

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม
อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย
โทร. +966-1-445 4900, 491 6065
www.islamhouse.com

الطبعة الأو : 1427 هـ

وإذا كان لديك أي سؤال أو اقتراح أو تصحيح يرجى مراسلتنا على العنوان التا :

www.islamhouse.com

(4765)

1427 هـ

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف : 4900 445 – 6065 491

عنوان الموقع : www.islamhouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ

ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

เตาฮีด (หลักเอกภาพของพระเจ้า) สำหรับผู้เริ่มต้น

ดร. อับดุลอะซีซ อิบนุ มุหัมมัด อาล อับดุลละฏีฟ

แปล,เรียบเรียง ซุฟอัม อุษมาน, อุษมาน อิดรีส
บรรณาธิการ ซุฟอัม อุษมาน
พิสูจน์อักษร ฮุซเซ็น หะยีนาแว, ลุกมาน มุสฏอฟา, ลุตฟี อะหฺมัด
รูปเล่ม อบู ฟัยรูซ

หนังสือในโครงการความร่วมมือเพื่อจัดพิมพ์หนังสือ
โดยห้องสมุดอิกเราะอฺ www.iqraOnline.org

โดยความร่วมมือและสนับสนุนของ
สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม อัร-ร็อบวะฮฺ
กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย www.islamhouse.com

สารบัญ

คำนำผู้แปล

ا مد   رب العا   والصلاة والسلام على أشرف
الأنبياء وا رسل   وعلى آله وصحبه أ ع

ข้าพเจ้าสองคนมีความรู้สึกยินดีที่มีโอกาสแปลหนังสือ **“เตาฮีด (หลักเอกภาพของพระเจ้า) สำหรับผู้เริ่มต้น”** เขียนโดย ดร.อับดุลอะซีซ อิบนุ มุหัมมัด อาล อับดุลละฏีฟ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

หนังสือเล่มนี้มีความสำคัญต่อผู้ที่ต้องการศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักการศรัทธาในเบื้องต้นได้เป็นอย่างดีในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะสำหรับผู้เริ่มต้นศึกษา

ผู้เขียนได้ใช้วิธีการเขียนง่าย ๆ เรียบเรียงเป็นหัวข้อหลักและหัวข้อย่อย ใช้สำนวนที่ไม่ยากจนเกินไปที่จะทำความเข้าใจ นอกจากนี้ยังเพียบพร้อมด้วยหลักฐานจากอัลกุรอานและหะดีษในการอ้างอิงอย่างครบครัน จึงนับว่าเหมาะสมสำหรับผู้ศึกษาในระดับเริ่มต้นนี้

ขออัลลอฮฺทรงโปรดประทานให้หนังสือเล่มนี้เป็นคุณประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมและผู้อ่านทุกท่าน และถ้าหากมีสิ่งใดที่ปรากฏเป็นข้อผิดพลาด ผู้แปลพร้อมที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านด้วยความยินดียิ่ง ขอขอบคุณ

15 เราะญับ 1426 ฮ.ศ.
19 สิงหาคม 2005 ค.ศ.

คำนำผู้เขียน

ا مد رب العا والصلاة والسلام على أشرف
الأنبياء وا رسل وعلى آله وصحبه أ ع

หนังสือเล่มนี้เป็นบทเรียนเตาฮีด(หลักเอกภาพของพระเจ้า) สำหรับระดับเริ่มต้น โดยได้เน้นในเรื่องการอธิบายถึงหัวข้อสำคัญๆ ของหลักการเตาฮีดอย่างย่อๆ และใช้สำนวนที่ชัดเจนให้เหมาะสมกับระดับเบื้องต้นนี้ อีกทั้งยังประกอบไปด้วยหลักฐานเกี่ยวกับเตาฮีดอีกจำนวนหนึ่ง ด้วยการนำเสนอและการเรียบเรียงเนื้อหาที่ดี พร้อมๆกับการชี้นำในด้านการอบรมจริยธรรมและมารยาทในบางด้านที่เข้ากันกับบทเรียนนั้นๆจึงนับว่าเหมาะแก่การใช้สอนเยาวชนและผู้เริ่มต้น

ขออัลลอฮฺผู้ทรงปรีชาสามารถได้ประทานประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้ ขอพระองค์ทำให้ความอุตสาหะนี้เป็นสิ่งที่บริสุทธิ์เพื่อพระองค์ ขอพระองค์ประทานความจำเริญแด่บรรดาผู้ทำงานเพื่ออิสลาม ขอทรงประทานแด่ทุกคนซึ่งเจตนาที่ดีและการประพฤติตามสัจธรรม

وصلى ا على نبينا مد وعلى آله صحبه وسلم

بسم الله الرحمن الرحيم

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ

มุหัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ

พระเจ้าของเราคืออัลลอฮฺ

เราเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ

เรารักอัลลอฮฺ

ถาม : ใครเป็นพระเจ้าของเรา ?

ตอบ : พระเจ้าของเราคือ อัลลอฮฺ

ถาม : ใครเป็นผู้สร้างเรา ?

ตอบ : อัลลอฮฺ เป็นผู้สร้างเรา และเป็นผู้สร้างมนุษย์ทุกคน

ถาม : ใครเป็นผู้สร้างกลางวัน กลางคืน ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ ?

ตอบ : อัลลอฮฺ เป็นผู้สร้างกลางวัน กลางคืน ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์

ถาม : ใครเป็นผู้สร้างพื้นดินให้เราได้เดิน ?

ตอบ : อัลลอฮฺ เป็นผู้สร้างพื้นดินให้เราได้เดิน

ถาม : ใครเป็นผู้สร้างทะเล และทำให้แม่น้ำไหล ?

ตอบ : อัลลอฮฺ เป็นผู้สร้างทะเล และทำให้แม่น้ำไหล

ถาม : ใครเป็นผู้ทำให้ฝนตกจากฟ้า ?

ตอบ : อัลลอฮฺ เป็นผู้ทำให้ฝนตกจากฟ้า

ถาม : ใครเป็นผู้สร้างต้นไม้ และทำให้มีผลไม้จากต้นไม้ ?

ตอบ : อัลลอฮฺ เป็นผู้สร้างต้นไม้ และทำให้มีผลไม้จากต้นไม้

*****

เราเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ

เรารักอัลลอฮฺ

อัลลอฮฺสร้างมนุษย์
เพื่อให้ภักดีและเชื่อฟังพระองค์
การเคารพภักดีและเชื่อฟังอัลลอฮฺ
เป็นหน้าที่ของมนุษย์ทุกคน

ถาม : ศาสนาของเราคือศาสนาอะไร ?

ตอบ : ศาสนาของเราคือ อิสลาม

ถาม : อิสลามคืออะไร ?

ตอบ : อิสลามคือการเชื่อมั่นในเอกภาพของอัลลอฮฺ เชื่อฟังอัลลอฮฺ ไม่ฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮฺ

ถาม : อะไรคือฐานของศาสนาอิสลาม ?

ตอบ : ฐานของศาสนาอิสลามคือการปฏิญาณว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และมุหัมมัดนั้นเป็นรอซูล[1] ของอัลลอฮฺ"

ถาม : ทำไมเราต้องละหมาดทุกครั้งที่ได้ยินเสียงอาซาน ?

ตอบ : เพราะการละหมาดเป็นรุก่น[2] หนึ่งของอิสลาม เราจะไม่เป็นมุสลิมถ้าไม่ละหมาด

ถาม : ใครเป็นรอซูลที่อัลลอฮฺส่งมายังเรา ?

ตอบ : ท่านนบีมุหัมมัด (ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม)[3] คือรอซูลที่อัลลอฮฺส่งมายังเรา

ถาม : ทำไมอัลลอฮฺส่งท่านนบีมุหัมมัด (ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม) มายังมนุษย์ทุกคน ?

ตอบ : อัลลอฮฺส่งท่านนบีมุหัมมัด (ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม) เพื่อให้ท่านสั่งสอนอิสลามแก่มนุษย์

---

[1] รอซูล หมายถึง ศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า

[2] รุก่น หมายถึง หลักการ

[3] ศ็อลลัลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม แปลว่า ขออัลลอฮฺทรงประทานความจำเริญ ความสันติแด่ท่านนบี

ถาม : อะไรคือสิ่งที่ท่านนบีมุหัมมัดเชิญชวนมนุษย์ ?

ตอบ : ท่านนบีมุหัมมัด (ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม) เชิญชวนมนุษย์สู่การภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียว และละทิ้งการเคารพบูชาสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ

*****

เราพอใจที่มีอัลลอฮฺเป็นพระเจ้า
มีอิสลามเป็นศาสนา
มีท่านนบีมุหัมมัดเป็นรอซูล
เป็นหน้าที่ของเรา
ที่ต้องรู้รากฐานสามประการ คือ
การรู้จักพระเจ้า
การรู้จักศาสนา
และการรู้จักรอซูล

รากฐานข้อที่หนึ่ง : การรู้จักพระเจ้า

1. พระเจ้าของเราคืออัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงครอบครอง ผู้ทรงควบคุม
   อัลลอฮฺตรัสว่า

   ٱللَّهُ خَـٰلِقُ كُلِّ شَىْءٍ

   ความว่า อัลลอฮฺคือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง [4]

2. เรารู้จักพระเจ้าของเราด้วยดำรัสต่างๆ ของพระองค์ และด้วยสิ่งที่พระองค์สร้าง อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

   وَمِنْ ءَايَـٰتِهِ ٱلَّيْلُ وَٱلنَّهَارُ وَٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ

   ความว่า ในจำนวนเครื่องหมายแห่งพระองค์คือ
   กลางคืนและกลางวัน ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์[5]

3. อัลลอฮฺ คือผู้ที่เราต้องเคารพภักดี ที่ควรแก่การอิบาดะฮฺ[6] เพียงผู้เดียว โดยไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

   يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعْبُدُوا۟ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ
   وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

---

[4] อัซ-ซุมัร : 62

[5] ฟุซศิลัต : 37

[6] อิบาดะฮฺ หมายถึง การนอบน้อมและเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเยี่ยงบ่าวผู้รับใช้

ความว่า โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย จงเคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกท่าน ที่ได้สร้างพวกท่านและสร้างบรรดาผู้คนก่อนพวกท่าน เผื่อพวกท่านจะยำเกรงต่อพระองค์[7]

ถาม : อัลลอฮฺสร้างเราเพื่อทำอะไร ?

ตอบ : อัลลอฮฺสร้างเราเพื่อให้อิบาดะฮฺต่อพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

ความว่า และฉันไม่ได้สร้างพวกญินและมนุษย์ (ด้วยจุดประสงค์ใดๆ) เว้นแต่เพื่อให้พวกเขาอิบาดะฮฺต่อฉัน[8]

ถาม : อะไรคือการอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ ?

ตอบ : การอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ คือ การเชื่อในเอกภาพของพระองค์และการเชื่อฟังพระองค์

ถาม : อะไรคือความหมายของ **لا إله إلا ا** (ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ)?

ตอบ : ความหมายคือ ไม่มีสิ่งเคารพบูชาอื่นใดที่แท้จริงที่เราต้องเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮฺ

---

[7] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 21

[8] อัซ-ซาริยาต : 56

รากฐานข้อที่สอง : การรู้จักศาสนา

1. อิสลาม คือการเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺ และการเชื่อฟังพระองค์ และไม่ฝ่าฝืนคำสั่งของพระองค์ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

    وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ

    ความว่า และมีผู้ใดอีกที่มีศาสนาดีกว่าผู้ที่มอบใบหน้า(ชีวิต)ของเขาให้กับอัลลอฮฺและเขาเป็นผู้ที่คอยทำดี[9]

2. อิสลาม คือศาสนาที่อัลลอฮฺทรงโปรดปรานเลือกสรรให้กับมนุษย์ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

    وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا

    ความว่า และฉันได้พอใจให้อิสลามเป็นศาสนาแก่พวกเจ้า[10]

3. อิสลาม คือศาสนาแห่งความดีงาม ความสงบ และความสุข อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

---

[9] อัน-นิสาอ์ : 125

[10] อัล-มาอิดะฮฺ : 3

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُۥٓ
أَجْرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

ความว่า ทว่าผู้ใดที่มอบใบหน้า(ชีวิต)ของเขาแก่อัลลอฮฺและเขาเป็นผู้คอยทำดีแล้วไซร้ เขาจะได้รับผลบุญของเขา ณ พระเจ้าของเขา และไม่มีความน่ากลัวสำหรับพวกเขา และพวกเขาจะไม่โศกเศร้า[11]

ถาม : รุก่นอิสลามหรือหลักการอิสลามมีกี่ประการ ? อะไรบ้าง ?

ตอบ : รุก่นอิสลามมี 5 ประการ คือ

1. การปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และมุหัมมัดนั้นเป็นรอซูลของอัลลอฮฺ
2. การละหมาดห้าเวลา
3. การจ่ายซะกาต
4. การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน
5. การทำหัจญ์ที่นครมักกะฮฺสำหรับผู้ที่มีความสามารถ

รากฐานข้อที่สาม : การรู้จักท่านรอซูล หรือการรู้จักท่านนบี

1. นบีของเรา คือ มุหัมมัด บุตรชายของ อับดุลลอฮฺ

---

[11] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 112

2. อัลลอฮฺส่งนบีของเราลงมายังมนุษย์ทุกคนเพื่อสอนอิสลามให้พวกเขา
3. เป็นหน้าที่ของเราที่ต้องเชื่อฟังนบีมุหัมมัด (ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม) อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمۡ عَنۡهُ فَٱنتَهُواْ

ความว่า และสิ่งใดที่ท่านรอซูลได้นำมาให้แก่พวกเจ้าก็จงรับเสีย และสิ่งใดที่เขาห้ามพวกเจ้าก็จงละทิ้งสิ่งนั้นเสีย[12]

*****

[12] อัล-หัชรฺ : 7

รากฐานสามประการของอะกีดะฮฺ[13]

รากฐานข้อที่หนึ่ง : การรู้จักพระเจ้าของเรา

1. พระเจ้าของเราคืออัลลอฮฺ ผู้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

   إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ

   ความว่า แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านคืออัลลอฮฺผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าต่างๆ และผืนแผ่นดิน[14]

2. พระเจ้าของเราคืออัลลอฮฺ ผู้สร้างมนุษย์และทรงประณีตในการสร้างมนุษย์ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

   لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ فِىٓ أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

   ความว่า ขอสาบานว่าแท้จริงแล้วเราได้สร้างมนุษย์ในรูปลักษณ์ที่ดียิ่ง[15]

---

[13] อะกีดะฮฺ หมายถึง การเชื่อมั่นศรัทธา

[14] อัล-อะอฺรอฟ : 54

[15] อัต-ตีน : 4

3. พระเจ้าของเราคืออัลลอฮฺ ผู้ทรงปกครองและจัดการทุกอย่าง อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ إِلَى ٱلْأَرْضِ

ความว่า พระองค์(อัลลอฮฺ)ทรงจัดการทุกกิจการจากเบื้องฟ้าลงสู่แผ่นดิน[16]

4. อัลลอฮฺทรงสร้างมนุษย์และญิน เพื่อให้เป็นบ่าวที่เคารพภักดีต่อพระองค์ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

ความว่า และฉัน(อัลลอฮฺ) ไม่ได้สร้างมวลญินและมนุษย์เพื่อการอื่นใด เว้นแต่เพื่อให้พวกเขาอิบาดะฮฺ(เป็นบ่าวที่เคารพภักดี)ต่อฉัน[17]

5. อัลลอฮฺสั่งใช้ให้เราปฏิเสธการเคารพสิ่งอื่นที่จอมปลอมทั้งหลาย และสั่งให้เราศรัทธาต่อพระองค์ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

فَمَن يَكْفُرْ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ
ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ

[16] อัซ-ซัจญ์ดะฮฺ : 5

[17] อัซ-ซาริยาต : 56

ความว่า ดังนั้นผู้ใดที่ปฏิเสธต่อสิ่งเคารพอื่นที่จอมปลอม และศรัทธาต่ออัลลอฮฺแล้วไซร้ แน่แท้เขาได้ยึดมั่นกับสายเชือกที่มีปมผูกแน่นหนาแล้ว[18]

6. สายเชือกที่มีปมผูกแน่นหนา คือ การปฏิญาณว่า لا إله إلا ا (ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ) ซึ่งมีความหมายว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เราต้องเคารพภักดีอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ"

รากฐานข้อที่สอง : การรู้จักศาสนาอิสลามของเรา

1. ศาสนาของเราคือศาสนาอิสลาม อัลลอฮฺจะไม่รับศาสนาอื่นจากผู้ใดอีก อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

   وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ

   ความว่า และผู้ใดที่เรียกหาศาสนาอื่นนอกจากอิสลามเป็นศาสนา แน่แท้(อัลลอฮฺ)จะไม่ตอบรับจากเขา[19]

2. ขั้นต่าง ๆของศาสนาอิสลามมีสามประการคือ อิสลาม อีมาน และอิหฺซาน
3. อิสลาม คือการยอมจำนนและมอบตนต่ออัลลอฮฺด้วยการศรัทธาต่อเอกภาพของพระองค์ การนอบน้อมภักดีด้วยการ

---

[18] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 256

[19] อาล อิมรอน : 85

เชื่อฟัง และการละทิ้งจากการตั้งภาคีต่อพระองค์และไม่เป็นพวกเดียวกับบรรดาผู้ตั้งภาคี

4. อีมาน คือการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ เหล่ามลาอิกะฮฺ(เทวทูต)ของพระองค์ คัมภีร์ต่าง ๆของพระองค์ บรรดาศาสนทูตของพระองค์ วันกิยามะฮฺ(วันปรโลก) และลิขิตความดีความชั่วของพระองค์
5. อิหฺซาน คือการอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺเสมือนหนึ่งเราเห็นพระองค์อยู่ต่อหน้า เพราะถึงแม้เราไม่ได้เห็นพระองค์จริง ๆ แต่พระองค์ก็ทรงเห็นเรา

รากฐานข้อที่สาม : การรู้จักนบีมุหัมมัดของเรา

1. ท่านคือมุหัมมัด บุตรชายอับดุลลอฮฺ บุตรของอับดุลมุฏเฏาะลิบ จากตระกูลฮาชิม จากเผ่ากุเรช ท่านเป็นศาสนทูตที่ประเสริฐที่สุด และเป็นศาสนทูตคนสุดท้าย
2. ท่านนบีได้เผยแพร่ศาสนาอิสลาม ได้สั่งให้เราทำความดีทุกประการ และห้ามเราจากการทำชั่วทุกอย่าง
3. เป็นหน้าที่ของเราที่ต้องประพฤติตามแบบอย่างของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

لَّقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِي رَسُولِ ٱللَّهِ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٌ

ความว่า ขอสาบานว่าแท้จริงแล้ว สำหรับพวกเจ้าแล้ว ในตัวของท่านศาสนาทูตนั้น มีตัวอย่างที่ดีเลิศ(ที่พวกเจ้าต้องเอาเยี่ยงอย่าง)[20]

4. เราจำเป็นต้องมอบความรักให้กับท่านนบีมากกว่ามอบความรักให้กับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นบิดามารดาของเราและมนุษย์คนอื่นๆ ทั้งหมด ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า *"ผู้ใดผู้หนึ่งในหมู่พวกท่านยังศรัทธาไม่สมบูรณ์ จนกว่าเขาจะรักฉันมากกว่าที่เขารักพ่อแม่ของเขา หรือลูกของเขา และมนุษย์ทั้งหมด"*[21] การรักท่านนบีคือการปฏิบัติตามและเชื่อฟังท่าน

*****

[20] อัล-อะหฺซาบ : 21

[21] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม

ฉันขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ
และฉันขอปฏิญาณว่า มุหัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ

1. ความหมายของการปฏิญาณว่า **لا إله إلا ا** หมายถึง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เราต้องเคารพภักดี(อิบาดะฮฺ)นอกจากอัลลอฮฺ
2. อิบาดะฮฺ หมายถึง ทุกสิ่งที่อัลลอฮฺรักและโปรดปราน ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือการกระทำ
3. ชนิดของ อิบาดะฮฺ นั้นมีมากมาย เช่น การขอดุอาอฺ(การขอพร) ความยำเกรง การมอบที่พึ่ง การละหมาด การกล่าวซิกรฺ (การระลึกถึงอัลลอฮฺ) การทำดีต่อบิดามารดา ฯลฯ

หลักฐานเกี่ยวกับการขอดุอาอฺ คือ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدۡعُونِيٓ أَسۡتَجِبۡ لَكُمۡۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِي سَيَدۡخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ٦٠

ความว่า และพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้มีดำรัสว่า จงขอดุอาอฺจากฉันเถิด แล้วฉันจะตอบรับจากพวกเจ้า แท้จริงบรรดาผู้ที่หยิ่งยโสไม่ยอมภักดี

ต่อฉัน พวกเขาจะได้เข้าในขุมนรกด้วยความต่ำต้อย[22]

หลักฐานเกี่ยวกับความยำเกรงต่ออัลลอฮฺ คือ

فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

ความว่า ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้กลัวพวกเขา และจงกลัวต่อข้าเถิด ถ้าหากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา[23]

หลักฐานเกี่ยวกับการมอบที่พึ่งต่ออัลลอฮฺ คือ

وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

ความว่า และจงมอบที่พึ่งต่ออัลลอฮฺเถิด ถ้าหากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา[24]

หลักฐานเกี่ยวกับการละหมาดคือ

وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُواْ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾

ความว่า และจงดำรงซึ่งการละหมาดเถิด และอย่าได้เป็นพวกเดียวกับบรรดาผู้ตั้งภาคี[25]

---

[22] ฆอฟิรฺ : 60

[23] อาล อิมรอน : 175

[24] อัล-มาอิดะฮฺ : 23

หลักฐานเกี่ยวกับการกล่าวซิกรฺ(การระลึกถึงอัลลอฮฺ) คือ

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾

ความว่า โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงระลึกถึงอัลลอฮฺด้วยการกล่าวระลึกที่มากไว้เถิด[26]

หลักฐานเกี่ยวกับการทำดีต่อบิดามารดา คือ

وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ إِحْسَـٰنًا ۖ

ความว่า และเราได้สั่งมนุษย์ว่าให้ทำดีกับบิดามารดาทั้งสองของเขา[27]

4. เราจำเป็นต้องกำหนดจุดหมายในการอิบาดะฮฺทั้งหมดของเราต่ออัลลอฮฺเท่านั้น โดยไม่มีการตั้งภาคีใดๆ ใครที่กำหนดจุดหมายในการอิบาดะฮฺ อย่างหนึ่งอย่างใดต่อผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ เขาย่อมเป็นคนกาฟิรฺ(ผู้ปฏิเสธ) อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

---

[25] อัรฺ-รูม : 31
[26] อัล-อะหฺซาบ : 41
[27] อัล-อะหฺกอฟ : 15

وَمَن يَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرۡهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿١١٧﴾

ความว่า และหากผู้ใดที่วอนขอจากสิ่งเคารพอื่นๆ พร้อมกับอัลลอฮฺ การทำเช่นนั้นไม่มีหลักฐานข้ออ้างใดๆ เลยสำหรับเขา ดังนั้นแท้จริงแล้วบัญชี(การกระทำ)ของเขานั้นจะอยู่ที่อัลลอฮฺ (พระองค์จะทรงเป็นผู้คิดบัญชีในการลงโทษ) แท้จริงผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ[28]

5. อัลลอฮฺสร้างญินและมนุษย์เพื่อให้อิบาดะฮฺต่อพระองค์ผู้เดียว ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

وَمَا خَلَقۡتُ ٱلۡجِنَّ وَٱلۡإِنسَ إِلَّا لِيَعۡبُدُونِ ﴿٥٦﴾

ความว่า และฉันไม่ได้สร้างพวกญินและมนุษย์เว้นแต่เพื่อให้พวกเขาอิบาดะฮฺต่อฉัน[29]

---

[28] อัล-มุอ์มินูน : 117

[29] อัซ-ซาริยาต : 56

6. ผู้ใดที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺด้วยความสัจจริง เขาจะได้พบกับความสงบและความสุขที่ยิ่งใหญ่ และมีชีวิตที่ดียิ่ง อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ

ความว่า ผู้ใดที่ปฏิบัติคุณความดี ไม่ว่าทั้งชายหรือหญิง โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา แน่แท้เราจะให้เขาได้เป็นอยู่ด้วยชีวิตที่ดี[30]

*****

1. ความหมายของการปฏิญาณว่า **مد رسول ا** หมายถึง การเชื่อในสิ่งที่ท่านนบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้บอกกล่าว ทำตามในสิ่งที่ท่านสั่ง ละทิ้งในสิ่งที่ท่านเตือนและห้าม และต้องไม่อิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺยกเว้นตามแบบฉบับและการบัญญัติของท่านนบีเท่านั้น
2. ท่านนบีของเรา ชื่อ มุหัมมัด เป็นบุตรชายของอับดุลลอฮฺ บุตรของอับดุลมุฏฏอลิบ จากตระกูลฮาชิม จากเผ่ากุเรช ท่านเป็นคนอาหรับที่มีเชื้อสายดีที่สุด

---

[30] อัน-นะหฺลิ : 97

3. อัลลอฮฺได้ส่งท่านนบีของเรามายังมนุษย์ทุกคน และมีดำรัสใช้ให้พวกเขาต้องเชื่อฟังท่านนบี อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا

ความว่า จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) โอ้มวลมนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺมายังพวกท่านทุกคน[31]

4. ท่านนบีได้ใช้ชีวิตที่มักกะฮฺและเชิญชวนผู้คนสู่การเคารพภักดีและศรัทธาต่อเอกภาพของอัลลอฮฺเพียงผู้เดียว หลังจากนั้นท่านก็อพยพไปยังมะดีนะฮฺและนำบัญญัติอื่นๆที่เหลือมาใช้ เช่น การจ่ายซะกาต การถือศีลอด การญิฮาด ท่านเสียชีวิตที่มะดีนะฮฺในขณะที่มีอายุ 63 ปี

5. ผู้ใดที่ขัดคำสั่งของท่านนบี เขาย่อมสมควรแก่การรับโทษที่สาหัส อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

ความว่า ดังนั้นบรรดาผู้ที่ขัดต่อคำสั่งของเขา(ท่านนบีมุหัมมัด)จงระวังไว้เถิดว่าพวกเขาต้องได้รับการทดสอบหรือต้องได้รับโทษที่เจ็บปวด[32]

[31] อัล-อะอฺรอฟ : 158

[32] อัน-นูรฺ : 63

6. ผู้ใดที่เชื่อฟังปฏิบัติตามท่านนบี เขาย่อมได้พบกับความสุขสมบูรณ์ และความสำเร็จที่ใหญ่หลวง อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

   وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ

   ความว่า และจงเชื่อฟังอัลลอฮฺและศาสนทูต เพื่อพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา[33]

   وَإِن تُطِيعُوهُ تَهۡتَدُواْ

   ความว่า และหากพวกเจ้าเชื่อฟังเขา(นบีมุหัมมัด) พวกเจ้าย่อมจะได้รับทางนำ[34]

*****

---

[33] อาล อิมรอน : 132

[34] อัน-นูรฺ : 54

ประเภทต่างๆ ของเตาฮีด
หรือการเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺ

เตาฮีด คือการเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺในด้านรุบูบิยะฮฺ, อุลูฮิยะฮฺ และอัซมาอฺ วัศศิฟาต

ประเภทของเตาฮีดมีสามประการคือ เตาฮีดรุบูบิยะฮฺ เตาฮีดอุลูฮิยะฮฺ และเตาฮีดอัซมาอฺ วัศศิฟาต

1. เตาฮีดรุบูบิยะฮฺ คือ การเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺในด้านการการกระทำของพระองค์ เช่น การสร้าง การประทานริซกี (ปัจจัยการมีชีวิต) การควบคุมทุกสิ่งทุกอย่าง การให้ชีวิต การทำให้ตาย ฯลฯ ไม่มีผู้สร้างใดๆ นอกจากอัลลอฮฺ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

ٱللَّهُ خَـٰلِقُ كُلِّ شَىۡءٍ ۖ

ความว่า อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง[35]

และไม่มีผู้ใดที่ประทานปัจจัยการมีชีวิตนอกจากอัลลอฮฺ พระองค์ได้ตรัสว่า

---

[35] อัซ-ซุมัร : 62

وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزۡقُهَا

ความว่า ไม่มีสัตว์ใดที่คืบคลานบนผืนแผ่นดิน เว้นแต่อัลลอฮฺเป็นผู้ดูแลชุบเลี้ยงและประทานปัจจัยการมีชีวิตแก่มัน[36]

ไม่มีผู้ใดที่ควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างนอกจากอัลลอฮฺ พระองค์ได้ตรัสว่า

يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ

ความว่า พระองค์(อัลลอฮฺ)ทรงจัดการทุกกิจการจากเบื้องฟ้าลงสู่แผ่นดิน[37]

ไม่มีผู้ใดที่สามารถให้ชีวิตและทำให้ตายได้นอกจากอัลลอฮฺ พระองค์ได้ตรัสว่า

هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٥٦

ความว่า พระองค์เป็นผู้ทำให้มีชีวิต และเป็นผู้ทำให้ตาย ยังพระองค์คือจุดหมายที่พวกเจ้าต้องกลับไปหา[38]

---

[36] ฮูด : 6

[37] อัซ-ซัจญ์ดะฮฺ : 5

[38] ยูนุส : 56

การเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺในด้านนี้ แม้แต่พวกปฏิเสธศรัทธาในสมัยของท่านนบีก็เคยยอมรับ แต่การยอมรับของพวกเขาเพียงแค่นี้ไม่ได้ทำให้พวกเขาเป็นมุสลิมแต่อย่างใด อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ

ความว่า และหากแม้นเจ้าถามพวกเขาว่า ผู้ใดที่สร้างชั้นฟ้าต่างๆ และแผ่นดิน แน่แท้พวกเขาต้องตอบว่า อัลลอฮฺ(เป็นผู้สร้าง)[39]

2. เตาฮีดอุลูฮียะฮฺ คือการเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺด้วยการแสดงออกในทางการกระทำของผู้เป็นบ่าวซึ่งอัลลอฮฺได้สั่งใช้พวกเขา ดังนั้นทุกอิบาดะฮฺการเคารพภักดีต้องทำเพื่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียวโดยไม่มีการตั้งภาคีใดๆ ทั้งสิ้น เช่น การขอดุอาอฺ การยำเกรง การมอบที่พึ่ง การขอความช่วยเหลือ การขอหลีกพ้นจากสิ่งชั่วร้าย ฯลฯ

   เราไม่ขอดุอาอฺจากใครนอกจากอัลลอฮฺ

   พระองค์ได้ตรัสว่า

وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونِىٓ أَسْتَجِبْ لَكُمْ

[39] ลุกมาน : 25

ความว่า และพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้กล่าวว่า จงขอดุอาอฺจากฉันเถิด แล้วฉันจะตอบรับพวกเจ้า[40]

เราไม่เกรงกลัวต่อสิ่งใดนอกจากอัลลอฮฺ พระองค์ได้ตรัสว่า

فَلَا تَخَافُوهُمۡ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

ความว่า ดังนั้นจงอย่ากลัวพวกเขา ทว่าจงกลัวต่อข้าเถิดถ้าหากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา[41]

เราไม่มอบที่พึ่งใดๆ ต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ พระองค์ได้ตรัสว่า

وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿٢٣﴾

ความว่า และจงมอบที่พึ่งต่ออัลลอฮฺเถิด ถ้าหากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา[42]

เราไม่ขอความช่วยเหลือจากสิ่งใด นอกจากอัลลอฮฺ พระองค์ได้ตรัสว่า

إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ﴿٥﴾

---

[40] ฆอฟิรฺ : 60

[41] อาล อิมรอน : 175

[42] อัล-มาอิดะฮฺ : 23

ความว่า ยังพระองค์(อัลลอฮฺ)เท่านั้นที่เราเคารพอิบาดะฮฺ และยังพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ[43]

เราไม่ขอให้สิ่งใดมอบความปลอดภัยให้พ้นจากความชั่วร้ายนอกจากจะขอจากอัลลอฮฺ พระองค์ได้ตรัสว่า

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ۝١

ความว่า จงกล่าวเถิดว่า ฉันขอความปลอดภัยและการหลีกพ้น กับอัลลอฮฺผู้ทรงเป็นพระเจ้าของมวลมนุษย์[44]

การเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺในด้านนี้เป็นสิ่งที่บรรดาศาสนทูตได้เชิญชวนมนุษยชาติทั้งหลายให้ยอมรับ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَۖ

ความว่า ขอสาบานว่าแท้จริง เราได้ส่งมายังทุกประชาชาติซึ่งผู้เป็นศาสนทูต เพื่อประกาศเชิญชวนว่า พวกท่านจงอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺเถิด และจงหลีกห่างจากสิ่งเคารพที่จอมปลอม[45]

---

[43] อัล-ฟาติหะฮฺ : 5

[44] อัน-นาส : 1

[45] อัน-นะหฺลิ : 36

การเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺในด้านนี้เป็นสิ่งที่พวกปฏิเสธไม่ยอมรับทั้งในสมัยก่อนและในสมัยนี้ อัลลอฮฺได้ตรัสถึงคำพูดของพวกเขาว่า

أَجَعَلَ ٱلْأَلِهَةَ إِلَـٰهًا وَٰحِدًا ۖ إِنَّ هَـٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ ۝

ความว่า (พวกเขากล่าวว่า) เขา(มุหัมมัด)ได้ทำให้พระเจ้าทั้งหลายกลายเป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียวกระนั้นหรือ? แท้จริงสิ่งนี้เป็นสิ่งที่แปลกประหลาดยิ่ง[46]

3. เตาฮีดอัซมาอฺ วัศศิฟาต คือการศรัทธาต่อทุกพระนามของอัลลอฮฺและทุกคุณลักษณะของพระองค์ตามที่มีระบุในอัลกุรอานและวจนะของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ซึ่งอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ได้กล่าวถึงไว้ด้วยความสัจจริง พระนามของอัลลอฮฺนั้นมีมากมายเช่น อัร-เราะหฺมาน, อัส-สะมีอฺ, อัล-บะศีรฺ, อัล-อะซีซ, อัล-หะกีม ฯลฯ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ

ความว่า ไม่มีสิ่งใดทั้งสิ้นที่เหมือนพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นผู้ได้ยินและทรงเห็นชัดยิ่ง[47]

*****

---

[46] ศอด : 5

[47] อัช-ชูรอ : 11

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَٱلۡعَصۡرِ ۝١ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ ۝٢ إِلَّا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوۡاْ
بِٱلۡحَقِّ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ ۝٣

ความว่า ขอสาบานด้วยเวลา แท้จริงมนุษย์ทั้งมวลนั้นอยู่ในความขาดทุน นอกจากผู้ที่ศรัทธาและปฏิบัติคุณความดี และได้สั่งเสียในความถูกต้องและการอดทน[48]

---

[48] สูเราะฮฺ อัศริ

อัลลอฮฺได้สาบานด้วยเวลาว่ามนุษย์นั้นอยู่ในความขาดทุนนอกจากผู้ที่สามารถดำรงไว้ซึ่งคุณลักษณะสี่ประการคือ

1. การศรัทธา คือการรู้จักอัลลอฮฺ การรู้จักศาสนทูต และการรู้จักศาสนาอิสลาม
2. การปฏิบัติความดี เช่นการละหมาด การจ่ายซะกาต การถือศีลอด การซื่อสัตย์ การทำดีต่อบิดามารดา ฯลฯ
3. การสั่งเสียในความถูกต้อง คือการเชิญชวนสู่การศรัทธา และการปฏิบัติความดี และชักชวนส่งเสริมในเรื่องดังกล่าว
4. การสั่งเสียให้อดทน คือการอดทนในการทำความดี และการอดทนเมื่อยามประสบภัยหรือความทุกข์ยากลำบาก

1. สิ่งแรกที่อัลลอฮฺดำรัสใช้มนุษย์คือการศรัทธาต่ออัลลอฮฺและละทิ้งหรือปฏิเสธต่อสิ่งเคารพอื่นๆ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

   وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

   ความว่า และขอสาบานว่าแท้จริงเราได้ส่งศาสนทูตมายังทุกประชาชาติ เพื่อบอกแก่พวกเขาว่า จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺและจงห่างไกลจาก "ฏอฆูต"[49]

2. คำว่า *"ฏอฆูต"* หมายถึง สิ่งเคารพอื่นๆ ทุกอย่างนอกจากอัลลอฮฺที่มนุษย์เคารพบูชาด้วยความสมัครใจ

---

[49] อัน-นะหฺลิ : 36

3. การปฏิเสธต่อ “ฏอฆูต” คือการเชื่อว่าการเคารพภักดีต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ต้องละทิ้งและไม่ให้การยอมรับ
4. *“ชิรกฺ”* หรือการตั้งภาคีเป็นสิ่งที่ขัดกับเตาฮีดหรือการเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺ เพราะเตาฮีดคือการนอบน้อมและเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงหนึ่งเดียว ส่วนการตั้งภาคีคือการมอบความภักดีอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ เช่นการวอนขอจากสิ่งอื่น การกราบไหว้สิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ
5. การตั้งภาคีเป็นบาปที่ใหญ่และหนักหนาที่สุด อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ

ความว่า แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยต่อการตั้งภาคีกับพระองค์ และจะทรงอภัยต่อความผิดอื่นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงโปรด[50]

การตั้งภาคีจะทำลายคุณความดีที่ทำมาทั้งหมด และเป็นเหตุที่ต้องถูกลงโทษในไฟนรกตลอดกาลและไม่ได้เข้าสวรรค์

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهۡدِي بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۚ وَلَوۡ أَشۡرَكُواْ لَحَبِطَ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٨٨﴾

---

[50] อัน-นิสาอ์ : 116

ความว่า นั่นคือทางนำของอัลลอฮฺที่พระองค์ใช้นำทางผู้ที่พระองค์ทรงโปรดในหมู่บ่าวของพระองค์ และหากแม้นพวกเขาตั้งภาคีแล้วไซร้ แน่แท้สิ่งที่พวกเขากระทำทั้งหมดก็จะสูญสลาย[51]

อัลลอฮฺยังได้ตรัสอีกว่า

إِنَّهُۥ مَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدۡ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ ٱلۡجَنَّةَ وَمَأۡوَىٰهُ ٱلنَّارُۖ ﴿٧٢﴾

ความว่า แท้จริงผู้ใดที่ตั้งภาคีกับอัลลอฮฺแล้ว แน่แท้ว่าอัลลอฮฺจะปิดกั้นเขาจากการได้เข้าสวรรค์ และที่พำนักของเขานั้นคือไฟนรก[52]

6. กุฟรฺหรือการปฏิเสธศรัทธาเป็นสิ่งที่ทำลายเตาฮีด เพราะการปฏิเสธศรัทธานั้นหมายถึงคำพูดและการกระทำที่ทำให้คนผู้หนึ่งออกจากเตาฮีดและความศรัทธา ตัวอย่างของการปฏิเสธศรัทธาเช่น การล้อเลียนดูหมิ่นอัลลอฮฺ หรืออัลกุรอานหรือศาสนทูตของพระองค์ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

قُلۡ أَبِٱللَّهِ وَءَايَٰتِهِۦ وَرَسُولِهِۦ كُنتُمۡ تَسۡتَهۡزِءُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعۡتَذِرُواْ قَدۡ كَفَرۡتُم بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡۚ

[51] อัล-อันอาม : 88

[52] อัล-มาอิดะฮฺ

ความว่า จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) พวกเจ้านั้นดูหมิ่นและเล่นล้อเลียนกับอัลลอฮฺ กับโองการและศาสนทูตของพระองค์กระนั้นหรือ อย่าได้อ้างสิ่งใดๆ อีก แท้จริงพวกเจ้าได้ปฏิเสธแล้วหลังจากที่เคยศรัทธา[53]

7. นิฟากหรือการสับปลับหลอกลวง เป็นสิ่งที่ทำลายเตาฮีด เพราะนิฟากคือการแสดงให้คนอื่นเห็นว่าตนนั้นเป็นผู้ศรัทธาและมีเตาฮีด แต่ซ่อนการตั้งภาคีและการปฏิเสธศรัทธาในใจ ตัวอย่างของนิฟาก เช่น การอ้างด้วยคำพูดว่าศรัทธา แต่ใจนั้นปฏิเสธการศรัทธา ดังที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَمَا هُم بِمُؤۡمِنِينَ ﴿٨﴾

ความว่า และในจำนวนผู้คนนั้นมีคนที่กล่าวว่าเราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันปรโลกแล้ว โดยที่แท้จริงแล้วพวกเขาไม่ใช่ผู้ศรัทธา[54]

ความหมายก็คือ พวกเขากล่าวด้วยคำพูดว่าเราศรัทธา แต่พวกเขาไม่ได้ศรัทธาอย่างแท้จริงจากใจพวกเขา

*****

[53] อัต-เตาบะฮฺ : 65-66

[54] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 8

การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺหรือวันปรโลก

ความหมายของการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ

คือ การเชื่ออย่างแน่วแน่ว่าวันอาคิเราะฮฺจะเกิดขึ้น นั่นคือเราจะต้องศรัทธาว่าอัลลอฮฺจะทำให้มนุษย์บังเกิดออกจากหลุมฝังศพ แล้วพระองค์ก็จะสอบสวนและตอบแทนพวกเขาตามการกระทำของพวกเขาแต่ละคน ชาวสวรรค์ก็จะได้อยู่ในที่ของพวกเขา และชาวนรกก็จะต้องอยู่ในที่ของพวกเขา

การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺเป็นหลักการศรัทธาประการหนึ่ง ซึ่งหากปราศจากมันแล้วการศรัทธาก็จะไม่สมบูรณ์

องค์ประกอบของการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ

1. การศรัทธาต่อการกำเนิดใหม่และการรวมตัว หมายถึงการศรัทธาต่อการฟื้นขึ้นจากหลุมฝังศพและนำวิญญาณเข้าไปในร่างของมนุษย์อีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นมนุษย์ก็จะยืนให้กับพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกและไปรวมตัวกันในสถานที่แห่ง

เดียวกัน พวกเขาจะเดินด้วยเท้าเปล่าและด้วยร่างเปลือย เสมือนกำเนิดใหม่ อัลลอฮฺตรัสว่า

ثُمَّ إِنَّكُم بَعۡدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ تُبۡعَثُونَ ﴿١٦﴾

ความว่า แท้จริงพวกเจ้าจะต้องเสียชีวิตหลังจาก (ที่มีชีวิต) แล้วในวันกิยามะฮฺ(วันปรโลก) พวกเจ้าก็จะถูกทำให้ฟื้นขึ้น[55]

ท่านนบีศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้มีความว่า *“มนุษย์จะถูกนำไปรวมตัวกันในวันกิยามะฮฺในร่างเปลือย เดินด้วยเท้าเปล่า และไม่ขลิบ(อวัยวะเพศ)”*[56]

2. การศรัทธาต่อการสอบสวนและการชั่งความดีความชั่ว
   อัลลอฮฺจะคิดบัญชีกับมนุษย์ทั้งมวลด้วยการกระทำต่างๆ ที่พวกเขาทำไว้เมื่อครั้งยังมีชีวิต ผู้ใดที่เป็นผู้ภักดีด้วยการเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺและเชื่อฟังพระองค์และศาสนทูตของพระองค์ การสอบสวนของเขาจะเป็นไปอย่างง่ายดาย และผู้ใดที่เป็นผู้ตั้งภาคีและไม่เชื่อฟังอัลลอฮฺการสอบสวนของเขาจะเป็นไปอย่างยากลำบาก

---

[55] อัล-มุอ์มินูน : 15-16

[56] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม

การงานและการกระทำทั้งหลายจะถูกนำไปชั่งบนตราชูที่ใหญ่ยิ่ง ความดีจะถูกวางอยู่ข้างหนึ่งความชั่วอีกข้างหนึ่ง ใครที่ความดีของเขาหนักกว่าความชั่ว เขาก็คือชาวสวรรค์ ใครที่ความชั่วของเขาหนักกว่าความดี เขาก็คือผู้ที่ต้องไปอยู่ในนรก มีหลักฐานที่กล่าวถึงในอัลกุรอานว่า

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَـٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ
يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ
مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَـٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهْرِهِۦ
﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا۟ ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا

ความว่า ดังนั้นผู้ใดที่ได้รับบันทึกของเขาด้วยมือขวา เขาจะถูกสอบสวนด้วยความง่ายดาย และเขาจะกลับไปพบกับครอบครัวของเขาอย่างมีความสุข และผู้ใดที่ได้รับบันทึกของเขาทางด้านหลัง เขาจะต้องร้องครวญให้หายนะ(จนสิ้นเรื่องสิ้นราวกันไป) และเขาต้องเป็นเชื้อเพลิงของไฟนรก[57]

และมีหลักฐานในอัลกุรอานที่กล่าวถึงตราชูในวันกิยามะฮฺว่า

[57] อัล-อินชิก้อก : 7-12

وَنَضَعُ ٱلۡمَوَٰزِينَ ٱلۡقِسۡطَ لِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ فَلَا
تُظۡلَمُ نَفۡسٞ شَيۡـٔٗاۖ وَإِن كَانَ مِثۡقَالَ حَبَّةٖ
مِّنۡ خَرۡدَلٍ أَتَيۡنَا بِهَاۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ ٤٧

ความว่า และเราได้วางตราชูอันยุติธรรมสำหรับวันกิยามะฮฺ ดังนั้นชีวิตหนึ่งจะไม่ถูกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแต่อย่างใดเลย แม้(การงาน)จะหนักเท่าเพียงเมล็ดพืชเม็ดหนึ่ง เราก็จะนำมาสอบสวน และเพียงพอแล้วสำหรับการสอบสวนของเรา[58]

3. การศรัทธาต่อนรกและสวรรค์

สวรรค์คือที่พักที่เต็มไปด้วยความสุขอันยั่งยืน ซึ่งอัลลอฮฺได้เตรียมไว้ให้กับบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ยำเกรง ที่เชื่อฟังอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ ในสวรรค์นั้นมีความสุขสบายทุกอย่างทั้งอาหารและเครื่องดื่ม เสื้อผ้าที่งดงาม และทุกสิ่งที่ใจปรารถนา

ในขณะที่นรกคือสถานที่ของการทรมานตลอดกาล ซึ่งอัลลอฮฺได้เตรียมไว้ให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและไม่เชื่อฟังอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ ในนรกนั้นเต็มไปด้วยการทรมานที่เจ็บปวดและความโหดร้ายที่ไม่อาจคาดคิดได้

หลักฐานเกี่ยวกับสวรรค์นั้นในอัลกุรอานมีระบุว่า

---

[58] อัล-อันบิยาอฺ : 47

۞ وَسَارِعُوٓاْ إِلَىٰ مَغۡفِرَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ وَجَنَّةٍ عَرۡضُهَا ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلۡأَرۡضُ أُعِدَّتۡ لِلۡمُتَّقِينَ ١٣٣

ความว่า และจงรีบเร่งสู่การอภัยโทษของอัลลอฮฺ และสวรรค์อันไพศาลซึ่งกว้างไกลดุจดังแผ่นฟ้าและผืนดิน ที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ยำเกรง[59]

อัลลอฮฺยังตรัสอีกว่า

فَلَا تَعۡلَمُ نَفۡسٞ مَّآ أُخۡفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعۡيُنٖ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٧

ความว่า ดังนั้น ชีวิตหนึ่งจะไม่รู้ได้ว่ามีสิ่งใดที่ซ่อนอยู่สำหรับพวกเขาที่เป็นความสุขอิ่มเอิบใจ ซึ่งเป็นผลตอบแทนต่อสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้[60]

หลักฐานที่กล่าวถึงนรกนั้นมีระบุในอัลกุรอานว่า

فَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِي وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُۖ أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ ٢٤

---

[59] อาล อิมรอน : 133

[60] อัซ-ซัจญ์ดะฮฺ : 17

ความว่า ดังนั้นจงกลัวต่อนรกเถิด ที่ซึ่งเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์และก้อนหิน มันถูกเตรียมไว้สำหรับผู้ปฏิเสธการศรัทธา[61]

إِنَّ لَدَيْنَآ أَنكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

ความว่า แท้จริงเรานั้นมีโซ่ตรวนที่หนัก ไฟที่ลุกโชน อาหารที่น่าเกลียด และการทรมานที่เจ็บปวด(เตรียมไว้สำหรับชาวนรก)[62]

โอ้องค์อภิบาลแห่งเรา ได้โปรดประทานสวรรค์ให้กับเราและสิ่งที่ทำให้เราได้ใกล้สวรรค์ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือการกระทำ และเราขอให้พระองค์ทรงประทานความปลอดภัยจากไฟนรกและสิ่งที่ทำให้เราต้องใกล้นรกไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือการกระทำ

*****

---

[61] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 24

[62] อัล-มุซัมมิล : 12-13

ความสำคัญของหลักความเชื่อในอิสลาม

แท้จริงศาสนาอิสลามนั้นเป็นทั้งหลักความเชื่อและหลักปฏิบัติศาสนบัญญัติ

หลักความเชื่อคืออะกีดะฮฺซึ่งหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ใจเชื่อมั่นและรู้สึกพอใจและปลอดภัย เป็นความเชื่อมั่นและแน่ใจที่ไม่มีความรวนเรและสงสัย

หลักศาสนบัญญัติคือชะรีอะฮฺซึ่งหมายถึง บัญญัติต่างๆ ที่เป็นการปฏิบัติซึ่งถูกกำหนดไว้ในอิสลามเช่นการละหมาด ซะกาต การถือศีลอด การทำดีต่อบิดามารดา และอื่นๆ

หลักรากฐานของอะกีดะฮฺหรือหลักความเชื่อคือการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺ ศรัทธาต่อคัมภีร์ต่างๆ ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ และศรัทธาต่อกำหนดความดีความชั่วของอัลลอฮฺ

มีหลักฐานต่างๆ ในอัลกุรอานที่ชี้ถึงเรื่องดังกล่าวว่า

لَّيْسَ ٱلْبِرَّ أَن تُوَلُّوا۟ وُجُوهَكُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ
وَٱلْمَغْرِبِ وَلَـٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ
ٱلْـَٔاخِرِ وَٱلْمَلَـٰٓئِكَةِ وَٱلْكِتَـٰبِ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ

ความว่า ความดีนั้นไม่ได้อยู่ที่การหันหน้าของพวกเจ้าไปทางตะวันออกหรือตะวันตก แต่ความดีนั้นอยู่กับผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ ศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺ ศรัทธาต่อคัมภีร์ และศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต[63]

إِنَّا كُلَّ شَيۡءٍ خَلَقۡنَٰهُ بِقَدَرٖ ﴿٤٩﴾ وَمَآ أَمۡرُنَآ إِلَّا وَٰحِدَةٞ كَلَمۡحِۭ بِٱلۡبَصَرِ ﴿٥٠﴾

ความว่า แท้จริงทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเราสร้างมาด้วยการขีดกำหนด และคำสั่งของเรา(ให้เกิดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง)นั้นไม่ต้องทำสิ่งใดเลยนอกจาก(ออกคำสั่ง)เพียงคำเดียวดุจการกระพริบของดวงตา[64]

ท่านนบีศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้มีความว่า "อีมาน(การศรัทธา)นั้น คือการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺ ศรัทธาต่อคัมภีร์ต่างๆ ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ และศรัทธาต่อกำหนดความดีความชั่วของอัลลอฮฺ"[65]

ความสำคัญของอะกีดะฮฺหรือหลักความเชื่ออิสลามเห็นได้ชัดจากสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

---

[63] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 177

[64] อัล-เกาะมัรฺ : 49-50

[65] รายงานโดย มุสลิม

1. ความต้องการของเราต่ออะกีดะฮฺเป็นความต้องการที่จำเป็นกว่าสิ่งใดๆทั้งสิ้น เพราะจะไม่มีความสุขสงบและความยินดีในหัวใจนอกจากเมื่อได้นอบน้อมเคารพต่อผู้เป็นพระเจ้าองค์ผู้สร้างสรรพสิ่ง
2. การมีความเชื่อมั่นในหลักศรัทธาเป็นภาระหน้าที่แรกที่ยิ่งใหญ่และมนุษย์ต้องปฏิบัติ เช่นที่ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้มีความว่า "ฉันได้รับคำสั่งให้ต่อสู้จนกว่ามนุษย์จะปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และมุหัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ"[66]
3. หลักความเชื่ออิสลามคือหลักความเชื่อประการเดียวที่สามารถสร้างความปลอดภัย ความปึกแผ่น ความสงบ และความยินดี อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُۥٓ أَجْرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

ความว่า ทว่าหากผู้ใดที่มอบใบหน้า(ชีวิต)ของเขาต่ออัลลอฮฺและเขาเป็นผู้ที่ทำความดี สำหรับเขานั้นมีผลบุญ ณ พระเจ้าของเขา และไม่มีความกลัวสำหรับพวกเขา และพวกเขาจะไม่มีความกังวล[67]

[66] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์และมุสลิม

[67] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 112

นอกจากนี้การมีหลักความเชื่ออิสลามคือจุดเกิดแห่งความจำเริญและความสุขสบาย อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَلَوۡ أَنَّ أَهۡلَ ٱلۡقُرَىٰٓ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوۡاْ لَفَتَحۡنَا عَلَيۡهِم بَرَكَٰتٖ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ

ความว่า และหากแม้นชาวเมืองนั้นได้ศรัทธาและยำเกรงแล้วไซร้ แน่แท้เราจะเปิดให้พวกเขาซึ่งความประเสริฐมั่งคั่งจากฟากฟ้าและแผ่นดิน[68]

4. การศรัทธามั่นในหลักความเชื่ออิสลามคือเหตุแห่งการดำรงซึ่งการปกครองในแผ่นดินภายใต้ระบอบอิสลาม อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَلَقَدۡ كَتَبۡنَا فِي ٱلزَّبُورِ مِنۢ بَعۡدِ ٱلذِّكۡرِ أَنَّ ٱلۡأَرۡضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ ٱلصَّٰلِحُونَ ١٠٥

ความว่า และแท้จริงเราได้บันทึกในคัมภีร์ซะบูรหลังจากบทรำลึกว่า แท้จริงแผ่นดินนั้นมีผู้สืบทอดเป็นบรรดาบ่าวผู้มีคุณธรรมของฉัน[69]

*****

[68] อัล-อะอฺรอฟ : 96

[69] อัล-อันบิยาอฺ : 105

การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ

ความหมายของการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ

คือการเชื่ออย่างแน่วแน่ว่าอัลลอฮฺทรงมีอยู่จริง และยอมรับในรุบูบิยะฮฺ(การเป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้าง) อุลูฮิยะฮฺ(การคู่ควรแก่การเคารพนอบน้อม)และอัซมาอฺ วัศศิฟาต(พระนามและคุณลักษณะต่างๆ)ของพระองค์

ดังนั้นการศรัทธาต่ออัลลอฮฺจึงมีองค์ประกอบอยู่ 4 ประการ

1. การศรัทธาต่อการมีอยู่จริงของอัลลอฮฺ
2. การศรัทธาต่อรุบูบิยะฮฺหรือการเป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้างของอัลลอฮฺ
3. การศรัทธาต่ออุลูฮิยะฮฺหรือการเป็นพระเจ้าผู้ควรแก่การนอบน้อมภักดีของอัลลอฮฺ
4. การศรัทธาต่ออัซมาอฺ วัซศิฟาต หรือพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของอัลลอฮฺ

ซึ่งจะได้อธิบายรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

หนึ่ง : การศรัทธาต่อการมีอยู่จริงของอัลลอฮฺ

ก. แท้จริงการยอมรับต่อการมีอยู่จริงของอัลลอฮฺนั้นเป็นสิ่งที่มีมาพร้อมกับมนุษย์ตั้งแต่กำเนิด มนุษย์ส่วนใหญ่ยอมรับการมีพระเจ้า ไม่มีใครที่ขัดแย้งในเรื่องนี้นอกจากคนจำนวนน้อยเท่านั้น

แท้จริงสรรพสิ่งทั้งมวลถูกสร้างขึ้นมาบนฐานแห่งการศรัทธาว่ามีผู้สร้างโดยไม่ต้องมีใครสอน การที่เราได้ประจักษ์ว่ามีการตอบรับแก่ผู้วิงวอนและการมอบให้จริงแก่ผู้ขอพรนั่นคือหลักฐานอันชัดแจ้งว่าพระเจ้านั้นมีอยู่จริง อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

إِذۡ تَسۡتَغِيثُونَ رَبَّكُمۡ فَٱسۡتَجَابَ لَكُمۡ

ความว่า เมื่อพวกเจ้าได้วอนขอความช่วยเหลือจากองค์อภิบาลของพวกเจ้า แล้วพระองค์ก็ได้ตอบรับพวกเจ้า[70]

ข. เป็นที่ทราบกันของทุกคนว่าสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นย่อมต้องมีผู้ทำให้มันเกิด ดังนั้นสรรพสิ่งมากมายที่เราเห็นในทุกเวลาย่อมจำเป็นต้องมีผู้สร้างมัน และไม่อาจที่จะเกิดขึ้นด้วยตัวมันเอง เพราะสิ่งต่างๆไม่มีความสามารถในการสร้างตัวเอง อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

أَمۡ خُلِقُواْ مِنۡ غَيۡرِ شَيۡءٍ أَمۡ هُمُ ٱلۡخَٰلِقُونَ

---

[70] อัล-อันฟาล : 9

ความว่า พวกเขา(มุชริกีน)เหล่านั้นถูกสร้างขึ้นมา
โดยไม่มีสิ่งใด(สร้างพวกเขาขึ้นมา) หรือพวกเขา
เป็นผู้สร้างเสียเองกระนั้นหรือ ?[71]

ความหมายของโองการนี้คือ คนเหล่านั้นไม่ได้กำเนิดขึ้นโดยไม่มีผู้สร้าง และพวกเขาไม่ได้สร้างตัวพวกเขาเอง ดังนั้นจึงเป็นที่แน่นอนว่ามีผู้สร้างพวกเขานั่นคืออัลลอฮฺผู้ทรงยิ่งด้วยความประเสริฐและความสูงส่ง

ค. ความเป็นระเบียบของสรรพสิ่งต่างๆ ที่เห็นทั้งฟากฟ้า ผืนดิน ดวงดาว และต้นไม้ ล้วนเป็นหลักฐานยืนยันชัดเจนว่าสรรพสิ่งทั้งหมดต้องมีผู้สร้างที่ทรงความเป็นเอกภาพนั่นคือองค์อัลลอฮฺ

صُنْعَ ٱللَّهِ ٱلَّذِىٓ أَتْقَنَ كُلَّ شَىْءٍ

ความว่า นั่นคือการสร้างสรรค์ของอัลลอฮฺผู้ทรง
ประณีตใน(การสร้างสรรค์)ทุกสิ่ง[72]

ดวงดาวทุกดวงล้วนโคจรด้วยความเป็นระบบที่แน่นอนตามเส้นทางโคจรของมัน อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

لَا ٱلشَّمْسُ يَنۢبَغِى لَهَآ أَن تُدْرِكَ ٱلْقَمَرَ وَلَا
ٱلَّيْلُ سَابِقُ ٱلنَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

---

[71] อัฏ-ฏูร : 35

[72] อัน-นัมลฺ : 88

ความว่า ดวงอาทิตย์นั้นไม่อาจจะตามดวงจันทร์ (แล้วลบเลือนรัศมีหรือเปลี่ยนแปลงเส้นทางของมัน)ได้ และกลางคืนนั้นไม่อาจจะมาก่อน(หมดเวลา)กลางวัน ทุกสิ่งล้วนเดินอยู่บนเส้นทางของมัน[73]

สอง : การศรัทธาต่อรุบูบิยะฮฺของอัลลอฮฺ

ก. ความหมายของรุบูบิยะฮฺ คือการยอมรับว่าอัลลอฮฺคือพระเจ้าของทุกสิ่ง ผู้ทรงครอบครอง ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงประทานปัจจัย ผู้ทรงให้ชีวิตและให้ความตาย ผู้ทรงให้คุณและโทษ ผู้ทรงเป็นเจ้าของเรื่องราวทุกสิ่งทุกอย่าง ความดีงามอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ผู้ทรงมีความสามารถในทุกสิ่งอัน โดยไม่มีภาคีใดๆ ทั้งสิ้น

การศรัทธาต่อรุบูบิยะฮฺของอัลลอฮฺคือการเชื่ออย่างแน่วแน่ว่าอัลลอฮฺคือพระเจ้าซึ่งไม่มีภาคีใดๆ การเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺในด้านกริยาของพระองค์ ด้วยการเชื่อว่าพระองค์เท่านั้นเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งทุกอย่างในจักรวาล ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

ٱللَّهُ خَـٰلِقُ كُلِّ شَىۡءٍ

ความว่า อัลลอฮฺคือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง[74]

---

[73] ยาสีน : 40

[74] อัซ-ซุมัรฺ : 62

และเชื่อว่าพระองค์เป็นผู้ทรงประทานปัจจัยแก่สรรพสิ่งทั้งหมด พระองค์ได้ตรัสว่า

وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي ٱلْأَرْضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزْقُهَا

ความว่า และไม่มีสัตว์ใดบนผืนดินเว้นแต่มีอัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงประทานปัจจัยให้พวกมัน[75]

และเชื่อว่าพระองค์ทรงครอบครองสรรพสิ่งทั้งหมด อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

لِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ

ความว่า สำหรับอัลลอฮฺนั้นคือสิทธิการครอบครองในชั้นฟากฟ้า บนผืนแผ่นดินและในระหว่างทั้งหมดนั้น[76]

ข. อัลลอฮฺมีดำรัสให้มนุษย์ทั้งมวลยอมรับในเอกภาพของพระองค์ในด้านรุบูบิยะฮฺ พระองค์ได้ตรัสว่า

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢﴾

ความว่า การสรรเสริญทั้งหลายเป็นของอัลลอฮฺ พระเจ้าแห่งจักรวาลทั้งมวล[77]

---

[75] ฮูด : 6
[76] อัล-มาอิดะฮฺ : 120
[77] อัล-ฟาติหะฮฺ : 2

ความหมายของ “พระเจ้าแห่งจักรวาลทั้งมวล” คือผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงสิทธิครอบครอง ผู้ทรงจัดการ ผู้ทรงชุบเลี้ยงด้วยปัจจัยและความประเสริฐทั้งหลาย

ค. แท้จริงอัลลอฮฺได้สร้างสรรพสิ่งรวมทั้งมนุษย์ทั้งหมดบนสัญชาติญาณแห่งการยอมรับในความเป็นพระเจ้าพระองค์ แม้แต่เหล่ามุชริกีนในสมัยของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ผู้ซึ่งตั้งภาคีกับพระองค์ก็ยอมรับ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلسَّبْعِ وَرَبُّ ٱلْعَرْشِ
ٱلْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنۢ بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ
شَىْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ فَأَنَّىٰ
تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

ความว่า จงกล่าวเถิด(โอ้มุหัมมัด แก่บรรดาผู้ปฏิเสธ) ผู้ใดเป็นพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและเป็นพระเจ้าแห่งบัลลังก์*อัรชฺ*อันยิ่งใหญ่? พวกเขาต้องตอบว่าเป็นของอัลลอฮฺ ดังนั้นจงถาม(พวกเขา)ว่า เหตุใดพวกเจ้าจึงไม่ยำเกรง? จงกล่าวเถิด ผู้ใดที่ครอบครองสิทธิแห่งทุกสิ่งทุกอย่างใน

มือ ที่คอยปกป้องและไม่มีอะไรต้านทานได้[78] ถ้าหากพวกเจ้ารู้จริง? พวกเขาจะตอบว่าเป็นของอัลลอฮฺ ดังนั้นจงถาม(พวกเขา)เถิด แล้วเหตุใดพวกเจ้าจึงถูกลวงด้วยมายา(ด้วยการไม่ยอมเชื่อและไม่ยอมศรัทธา)?[79]

แท้จริงการศรัทธาต่อรุบูบิยะฮฺของอัลลอฮฺยังไม่เพียงพอแก่บ่าวที่จะถือว่าตนได้รับอิสลามแล้ว หากแต่ยังต้องศรัทธาต่ออุลูฮิยะฮฺของอัลลอฮฺ(คือต้องเคารพภักดีพระองค์ผู้เดียว)อีกด้วย เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้สู้รบกับบรรดามุชริกีนผู้ปฏิเสธในหมู่ชาวอาหรับ ทั้งๆที่พวกเขายอมรับรุบูบิยะฮฺหรือการเป็นพระเจ้าของอัลลอฮฺ(แต่ไม่ยอมรับอุลูฮิยะฮฺของพระองค์)

ง. แท้จริงสรรพสิ่งทั้งมวล ทั้งฟ้า ทั้งแผ่นดิน ทั้งดวงดาวต่างๆ ทั้งพืชพรรณ มนุษย์และญิน ทั้งหมดต่างนอบน้อมต่ออัลลอฮฺ พระองค์ได้ตรัสว่า

وَلَهُۥٓ أَسۡلَمَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
طَوۡعٗا وَكَرۡهٗا

[78] ความหมายคือ พระองค์ทรงขจัดความเลวร้ายต่างๆ จากบ่าวของพระองค์ และไม่มีผู้ใดที่สามารถต่อต้านหรือทำลายสิ่งที่พระองค์กำหนด

[79] อัล-มุอ์มินูน : 86-89

ความว่า และแด่พระองค์ บรรดาสิ่งต่างๆใน ฟากฟ้าและบนแผ่นดินได้ยอมศิโรราบ ทั้งด้วยความยินยอม(คือบรรดาผู้ศรัทธา) และด้วยการฝืนทน(คือเหล่าผู้ปฏิเสธเมื่อยามประสบภัยพิบัติ)[80]

ไม่มีสิ่งใดเลยในหมู่สรรพสิ่งที่ออกจากการกำหนดของอัลลอฮฺ เพราะอัลลอฮฺคือผู้ครอบครองพวกเขาที่สามารถจัดการตามแต่ความประสงค์ด้วยวิทยปัญญาอันปรีชา พระองค์เป็นผู้สร้างทุกสิ่ง ทุกสิ่งทุกอย่างนอกจากพระองค์เป็นสิ่งถูกสร้างที่ขัดสนต่อพระผู้อภิบาลอันสูงส่งยิ่ง

จ. เมื่อได้ประจักษ์แล้วว่าอัลลอฮฺคือผู้ทรงครอบครองการจัดการทุกสิ่ง ดังนั้นจึงไม่มีผู้สร้าง ไม่มีผู้ประทานปัจจัย ไม่มีผู้ดูแลสรรพสิ่ง นอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น อะตอมอันเล็กจิ๋วใดๆจะไม่ขยับเขยื้อนเว้นแต่ด้วยประสงค์แห่งอัลลอฮฺ เหตุนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่หัวใจของเราต้องผูกพันกับอัลลอฮฺ วิงวอนขอ น้อมเคารพและพึ่งพาพระองค์ผู้เดียว เพราะพระองค์คือผู้สร้างเราผู้ทรงประทานปัจจัยแก่เรา และผู้ทรงครอบครองเรา

---

[80] อาล อิมรอน : 83

สาม : การศรัทธาต่ออุลูฮิยะฮฺของอัลลอฮฺ

ก. ความหมายของการศรัทธาต่ออุลูฮิยะฮฺของอัลลอฮฺ คือการเชื่ออย่างแน่วแน่ว่าอัลลอฮฺผู้เดียวที่ควรแก่การอิบาดะฮฺ(เคารพนอบน้อมภักดี)ทุกประการ ทั้งที่เปิดเผยและลับ เช่นการดุอาอฺ (การขอพร) การยำเกรง การมอบที่พึ่ง การขอความช่วยเหลือ การละหมาด การจ่ายซะกาต เป็นต้น ดังนั้นบ่าวจึงต้องแน่ใจว่าอัลลอฮฺคือผู้ที่เขาต้องเคารพภักดีโดยไม่มีภาคีใดๆ เพราะไม่มีสิ่งเคารพอื่นใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

ความว่า และพระเจ้า(ที่ต้องเคารพภักดีและนอบน้อม)ของพวกเจ้านั้นมีหนึ่งเดียว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ผู้ทรงเมตตาและปรานียิ่ง[81]

อัลลอฮฺได้ชี้แจงว่าพระเจ้าที่เป็นผู้คู่ควรแก่การเคารพภักดีและนอบน้อมนั้นมีเพียงหนึ่งเดียว จึงไม่อนุญาตให้มีสิ่งเคารพอื่นๆ และต้องไม่มอบการอิบาดะฮฺต่อสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ

ข. แท้จริงการศรัทธาต่ออุลูฮิยะฮฺของอัลลอฮฺคือการยอมรับว่าอัลลอฮฺผู้เดียวเป็นพระเจ้าซึ่งไม่มีภาคีใดๆ การเป็นพระเจ้าในความหมายว่าเป็นสิ่งที่เราต้องมอบการอิบาดะฮฺหรือการ

---

[81] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 163

เคารพภักดีและนอบน้อมด้วยความรักและเชิดชูในความยิ่งใหญ่ นั่นคือการแสดงให้เห็นถึงการยอมรับในเอกภาพของอัลลอฮฺด้วยอิบาดะฮฺต่างๆ ทุกประเภท ดังนั้นเราจึงไม่ขอจากสิ่งใดนอกจากอัลลอฮฺ เราจะไม่กลัวนอกจากต่ออัลลอฮฺ เราจะไม่มอบที่พึ่งใดๆ นอกจากกับอัลลอฮฺ เราจะไม่กราบสุญูดนอกจากอัลลอฮฺ เราจะไม่นอบน้อมนอกจากแก่อัลลอฮฺ และไม่มีการอิบาดะฮฺใดๆ นอกจากเพื่ออัลลอฮฺ นี่เป็นการตอบรับดำรัสของพระองค์ว่า

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾

ความว่า แด่พระองค์เท่านั้นที่เราเคารพอิบาดะฮฺ และแด่พระองค์เท่านั้นที่เราวอนขอความช่วยเหลือ[82]

ค. ความสำคัญของการศรัทธาต่ออุลูฮิยะฮฺของอัลลอฮฺ ปรากฏให้เห็นจากประการต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เป้าหมายในการให้บังเกิดมนุษย์และญิน คือ การอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺผู้เดียวโดยไม่มีภาคีใดๆ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

ความว่า และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์เพื่อสิ่งใดเว้นแต่ให้พวกเขาเคารพอิบาดะฮฺต่อข้า[83]

---

[82] อัล-ฟาติหะฮฺ : 5

[83] อัซ-ซาริยาต : 56

2. เป้าหมายในการส่งบรรดาศาสนทูตและประทานคัมภีร์ต่าง ๆ คือให้ยอมรับว่าอัลลอฮฺเป็นผู้คู่ควรแก่การที่ต้องเคารพอิบาดะฮฺอย่างแท้จริง อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

   وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُوا۟ ٱلطَّٰغُوتَ ۖ

   ความว่า และขอสาบานว่าแท้จริงเราได้ส่งศาสนทูตไปยังทุกประชาชาติ เพื่อประกาศแก่พวกเขาว่า จงเคารพอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ และจงหลีกห่างการเคารพสิ่งอื่นที่จอมปลอม[84]

3. หน้าที่ประการแรกของแต่ละคนคือศรัทธาต่อความเป็นพระเจ้าที่คู่ควรแก่การอิบาดะฮฺหรืออุลูฮิยะฮฺของอัลลอฮฺ ดังปรากฏจากคำสั่งเสียของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม แก่มุอาซ อิบนุ ญะบัล เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เมื่อครั้งส่งท่านไปยังเมืองเยเมนว่า *“แท้จริงเจ้าจะต้องไปพบกับชนแห่งคัมภีร์ ดังนั้นสิ่งแรกที่เจ้าต้องเชิญชวนเขาคือการปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ”*[85] ความหมายคือให้เชิญชวนพวกเขาสู่การยอมรับในเอกภาพของอัลลอฮฺในทุกกิจการเคารพอิบาดะฮฺ

---

[84] อัน-นะหฺลิ : 36

[85] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์และมุสลิม

ง. ความหมายของ **لا إله إلا ا** (ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ) คำที่ยิ่งใหญ่คำนี้คือความจำเป็นแรกของแต่ละคน และยังเป็นความจำเป็นสุดท้ายอีกด้วย เพราะผู้ใดที่ตายด้วยคำปฏิญาณนี้เขาผู้นั้นจะได้เป็นชาวสวรรค์ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้มีความว่า *"ผู้ใดที่เสียชีวิต ในขณะที่เขารู้(ด้วยการยอมรับ)ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ เขาจะได้เข้าสวรรค์"* [86] ดังนั้นความจำเป็นที่ต้องรู้ความหมายของคำปฏิญาณนี้จึงถือเป็นความจำเป็นสูงสุด ความหมายของ "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ" ก็คือ ไม่มีสิ่งเคารพอื่นใดที่แท้จริงนอกจากพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น เป็นการปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ และมอบสิทธิแห่งการเป็นพระเจ้าแก่พระองค์เพียงผู้เดียว คำว่า **"อิลาฮฺ หรือ อิลาฮะ"** ความหมายคือสิ่งเคารพและบูชากราบไหว้ ดังนั้นผู้ใดที่บูชากราบไหว้สิ่งใดย่อมแสดงว่าเขาถือสิ่งนั้นเป็นเสมือนพระเจ้า และทุกอย่างนั้นเป็นความเท็จนอกจากผู้เป็นเจ้าองค์เดียวคืออัลลอฮฺเท่านั้น และอัลลอฮฺผู้สูงส่งคือพระเจ้าที่หัวใจต่างยอมสยบด้วยความรัก เชิดชู มอบความยิ่งใหญ่ นอบน้อมภักดี ยำเกรง ยึดเป็นที่พึ่งและวอนขอ จะไม่มีความสุขความสำราญใดๆในหัวใจเว้นแต่ด้วยการสร้างให้ความหมายแห่ง "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ" เกิดขึ้นเป็นรูปธรรม ด้วยความสุขที่สมบูรณ์ ชีวิตที่ดีและปัจจัยชีวิตต่างๆนั้นอยู่ที่การให้เอกภาพแก่อัลลอฮฺด้วยการอิบาดะฮฺ

---

[86] รายงานโดย มุสลิม

จ. หลักของคำปฏิญาณ لا إله إلا ا "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ" คำปฏิญาณนี้มีหลักอยู่สองประการคือ ปฏิเสธและยอมรับ หลักที่หนึ่งนั้นคือการปฏิเสธการอิบาดะฮฺต่อสิ่งอื่นทั้งหมดนอกเหนือจากอัลลอฮฺ คือการไม่ยอมรับการตั้งภาคี และปฏิเสธสิ่งเคารพบูชาอื่นๆ นอกจากอัลลอฮฺ ส่วนหลักประการที่สองคือการยอมรับในการอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียว และเชื่อในเอกภาพของพระองค์ในการอิบาดะฮฺ มีหลักฐานที่กล่าวถึงในอัลกุรอานคือ

فَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ
ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰ

ความว่า ดังนั้นถ้าผู้ใดที่ปฏิเสธต่อฏอฆูต(สิ่งเคารพจอมปลอม) และศรัทธาต่ออัลลอฮฺแล้วไซร้ แน่แท้เขาได้ยึดมั่นต่อปมเชือกที่ขัดแน่นแล้ว[87]

การปฏิเสธฏอฆูตคือหลักประการแรกนั่นคือ "ลาอิลาฮะ" (ไม่มีพระเจ้าอื่นใด) และการศรัทธาต่ออัลลอฮฺก็คือหลักประการที่สอง "อิลลัลลอฮฺ" (เว้นแต่อัลลอฮฺเท่านั้นที่เป็นพระเจ้า)

ฉ. เงื่อนไขต่างๆ ของการปฏิญาณ لا إله إلا ا "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ" นั้นมีอยู่เจ็ดประการซึ่งคำปฏิญาณนี้จะไม่เกิดประโยชน์นอกจากต้องมีเงื่อนไขเหล่านี้รวมกัน คือ

[87] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 256

1. การรู้ในความหมายของคำปฏิญาณ “ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ” อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

فَٱعۡلَمۡ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ

ความว่า ดังนั้นจงรู้เถิดว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ[88]

2. การเชื่อมั่น(ยะกีน) นั่นคือการที่ผู้กล่าวปฏิญาณต้องมีความเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ในสิ่งที่ตนกล่าว เพราะหากยังมีความสงสัยลังเล นั่นย่อมจะไม่เป็นประโยชน์ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ لَمۡ يَرۡتَابُواْ

ความว่า แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นคือบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์แล้วพวกเขาไม่มีความคลางแคลงสงสัยใดๆ[89]

3. การยอมรับ(เกาะบูล) นั่นคือยอมรับในสิ่งที่คำปฏิญาณนี้ได้ชี้ถึง ซึ่งหมายถึงการอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียวและละทิ้งจากการอิบาดะฮฺสิ่งอื่น ดังนั้นผู้ใดที่กล่าวคำปฏิญาณแล้วแต่ไม่ยอมรับการอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียวย่อมต้องเข้าข่ายผู้ที่อัลลอฮฺได้มีดำรัสว่า

---

[88] มุหัมมัด : 19

[89] อัล-หุญุรอต : 15

إِنَّهُمْ كَانُوٓاْ إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓاْ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ

ความว่า แท้จริงพวกเขานั้นเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ พวกเขาจะแสดงความยโส และจะกล่าวว่า 'พวกเราจะทิ้งสิ่งเคารพ(พระเจ้า)ทั้งหลายของเราเพื่อยอมรับกวีที่วิกลจริตผู้หนึ่งกระนั้นหรือ?'[90]

4. การนอบน้อมต่อสิ่งที่คำปฏิญาณได้ชี้ถึง อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ ۗ

ความว่า และแม้นผู้ใดได้มอบใบหน้าของเขาแก่อัลลอฮฺในขณะที่เขานั้นเป็นผู้ที่ดี แน่แท้เขาได้ยึดกับปมเชือกที่ขัดแน่นแล้ว[91]

ความหมายของการมอบใบหน้าแก่อัลลอฮฺ คือการนอบน้อมภักดี และปมเชือกที่ขัดแน่น ก็คือคำปฏิญาณ "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ"

5. การซื่อสัตย์ นั่นคือการกล่าวคำปฏิญาณนี้ด้วยความสัจจริงจากใจ ดังที่ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ

[90] อัศ-ศ็อฟฟาต : 35-36

[91] ลุกมาน : 22

วะสัลลัม ได้กล่าวไว้มีความว่า *“ไม่มีผู้ใดที่ปฏิญาณว่า ‘ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และมุหัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ’ ด้วยความสัจจริงจากใจเขา เว้นแต่อัลลอฮฺจะห้ามไฟนรกมิให้ทำร้ายเขา”*[92]

6. ความอิคลาศ(ความบริสุทธิ์ใจ) นั่นคือการทำให้อิบาดะฮฺทุกประการปลอดจากการตั้งภาคี โดยไม่มีเจตนาจากการปฏิญาณว่าต้องการทรัพย์สินความสุขสบายในโลก ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้มีความว่า *“แท้จริงอัลลอฮฺทรงห้ามไฟนรกจากการทำร้ายคนที่กล่าวปฏิญาณว่า ‘ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ’ ด้วย(ความบริสุทธิ์ใจคือ)หวังในองค์อัลลอฮฺ”*[93]
7. ความรักในคำปฏิญาณนี้ ทั้งในความหมายและผู้ที่ปฏิบัติตามนัยยะของคำปฏิญาณ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ ٱللَّهِ ۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ ۗ

ความว่า ในบรรดาผู้คนทั้งหลายนั้น มีผู้ที่นำเอาสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺเป็นภาคี พวกเขามอบความรักแก่สิ่ง

---

[92] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม

[93] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม

เหล่านั้นเสมือนรักอัลลอฮฺ ในขณะที่บรรดาผู้ศรัทธานั้นรักอัลลอฮฺมากกว่าเป็นอย่างยิ่ง[94]

บรรดาผู้ที่ยอมรับในคำปฏิญาณนั้นรักอัลลอฮฺด้วยความรักที่บริสุทธิ์ ในขณะที่ผู้ตั้งภาคีจะแบ่งความรักให้กับสิ่งเคารพอื่นๆด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดกับความหมายของคำปฏิญาณ 'ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ'

ช. ความหมายของ "อิบาดะฮฺ" นั่นคือ คำนามที่บอกถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่อัลลอฮฺรักและพอใจ ทั้งที่เป็นคำพูด การกระทำ ทั้งที่อยู่ภายในและที่เปิดเผย เช่นการรักอัลลอฮฺและท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม การยำเกรงต่ออัลลอฮฺ การมอบที่พึ่งต่ออัลลอฮฺ การวอนขอจากอัลลอฮฺ การละหมาด การจ่ายซะกาต การทำดีต่อบิดามารดา การกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮฺ การต่อสู้กับผู้อธรรม เป็นต้น

ประเภทต่างๆ ของอิบาดะฮฺนั้นมีมากมาย ครอบคลุมถึงการเคารพภักดีทุกอย่าง เช่นการอ่านอัลกุรอาน การทำดีต่อคนยากจน ความซื่อสัตย์ การรักษาสัจจะ และการพูดดี

อิบาดะฮฺจะครอบคลุมถึงอากัปกิริยาทุกอย่างของผู้ศรัทธาที่ได้ตั้งเจตนาเพื่อใกล้ชิดอัลลอฮฺด้วยการกระทำนั้นๆ แม้กระทั่งยามดื่มกินหรือหลับนอน ถ้าหากเจตนาเพื่อให้เป็นสิ่งสนับสนุนในการแสดงความเคารพภักดีอัลลอฮฺก็เป็นอิบาดะฮฺ

[94] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 165

และได้รับผลบุญเช่นกัน ดังนั้นวิถีชีวิตปกติที่พร้อมด้วยเจตนาดีเช่นนี้จะกลายเป็นอิบาดะฮฺที่สร้างผลบุญ อิบาดะฮฺไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะสิ่งที่เรารู้กันเช่นละหมาดหรือการถือศีลอดเท่านั้น

ซ. แท้จริงแล้ว "อิบาดะฮฺ" นั้นคือจุดประสงค์ของอัลลอฮฺในการสร้างสรรพสิ่งทั้งมวล พระองค์ได้ตรัสว่า

وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦
مَآ أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَآ أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ
٥٧ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلْقُوَّةِ ٱلْمَتِينُ ٥٨

ความว่า และข้ามิได้ให้บังเกิดญินและมนุษย์ เว้นแต่เพื่อให้พวกเขาทำการอิบาดะฮฺต่อข้า ข้ามิได้ต้องการปัจจัยใดๆ จากพวกเขา และข้ามิได้ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงยิ่งด้วยการประทานปัจจัย ทรงยิ่งด้วยอำนาจอันแข็งแกร่ง[95]

อัลลอฮฺได้อธิบายว่า แท้ที่จริงของเหตุผลในการสร้างมนุษย์และญินนั้นคือการให้พวกเขาดำรงซึ่งการอิบาดะฮฺต่อพระองค์ กระนั้นมิได้หมายความว่าพระองค์นั้นขัดสนต่อการอิบาดะฮฺ

[95] อัซ-ซาริยาต : 56-58

ของพวกเขา พวกเขาต่างหากที่มีความจำเป็นต้องอิบาดะฮฺ ต่ออัลลอฮฺ ด้วยเพราะพวกเขาขัดสนต่อพระองค์

ความขัดสนของบ่าวต่อการอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺโดยไม่มีการตั้งภาคีต่อพระองค์นั้นยิ่งใหญ่กว่าความขัดสนของบ่าวต่อการมีอาหารดื่มกิน ด้วยเพราะหัวใจเมื่อได้รับรู้รสสัมผัสแห่งการอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจแล้ว จะไม่พบสิ่งใดที่หวานชื่นกว่านี้อีก ไม่มีอะไรที่จะได้อรรถรสและรู้สึกดีกว่า ไม่มีสิ่งใดที่สามารถปลดเปลื้องความเจ็บปวดและความทุกข์ตรมในโลกนี้ได้นอกจากการสร้าง "อุบูดิยะฮฺ" หรือภาวะการอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺให้สำเร็จสมบูรณ์

ฌ. หลักสองประการของอิบาดะฮฺ คือ **หนึ่ง** การนอบน้อมและความยำเกรงที่สมบูรณ์ **สอง** ความรักที่เปี่ยมล้น

อิบาดะฮฺที่อัลลอฮฺบัญญัติสำหรับมนุษย์จำเป็นต้องพร้อมด้วยการนอบน้อม การภักดี และการยำเกรงต่อพระองค์โดยสมบูรณ์ และยังต้องพร้อมด้วยความรักต่อพระองค์อย่างถึงที่สุด ด้วยเปี่ยมหวังและการถวิลหา

การมอบความรักเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีความรู้สึกยำเกรงและนอบน้อมนั้นไม่ใช่อิบาดะฮฺ ความรู้สึกแค่นั้นเป็นเพียงวิสัยปกติเช่นเดียวกับการชอบรสชาติอาหารและเครื่องดื่ม ในทางกลับกันความยำเกรงที่ปราศจากความรักก็เป็นเสมือนอาการที่เรากลัวต่อสัตว์ร้ายซึ่งไม่ใช่อิบาดะฮฺ เมื่อใดที่ความรักและความยำเกรงรวมกันในการปฏิบัติสิ่งใดเมื่อนั้นจึงจะนับว่า

เป็นอิบาดะฮฺ ที่สุดแล้วการอิบาดะฮินั้นจะไม่สามารถมอบให้ผู้อื่นได้นอกจากต้องมอบให้กับอัลลอฮฺเพียงผู้เดียวเท่านั้น

ญ. เตาฮีด (การเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺ) คือสาเหตุที่จะทำให้อิบาดะฮฺถูกตอบรับ การอิบาดะฮฺที่อัลลอฮฺมีคำสั่งให้เป็นบัญญัตินั้นจะไม่ถูกเรียกว่าอิบาดะฮฺถ้าปราศจาก "เตาฮีด" หรือการเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺ การอิบาดะฮฺจะเป็นโมฆะถ้าหากมีการตั้งภาคี ผู้หนึ่งผู้ใดจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ นอกจากต้องยืนยันการเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺและถือเอาอัลลอฮฺเพียงผู้เดียวเท่านั้นในการอิบาดะฮฺ ดังนั้นผู้ใดที่เคารพอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺพร้อมๆ กับมีภาคีอื่น เขาย่อมไม่ใช่บ่าวของอัลลอฮฺ

การเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮฺ การเคารพอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจและไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ สิ่งเหล่านี้คือเงื่อนไขที่จะทำให้อิบาดะฮฺถูกตอบรับ โดยมีเงื่อนไขเพิ่มเติมคือ อิบาดะฮฺจะไม่ถูกตอบรับอีกเช่นกันนอกจากต้องตรงตามที่กำหนดในศาสนบัญญัติและแนวทางของท่านศาสนทูต

เงื่อนไขสองประการของการงานทุกอย่างที่อัลลอฮฺตอบรับคือ

หนึ่ง ต้องไม่เคารพอิบาดะฮฺต่อสิ่งใดนอกจากอัลลอฮฺผู้เดียว (นั่นคือการเชื่อในเอกภาพของพระองค์)

สอง ต้องไม่เคารพอิบาดะฮฺยกเว้นด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺสั่งใช้ (นั่นคือการปฏิบัติตามแนวทางของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม)

ได้มีดำรัสของอัลลอฮฺเกี่ยวกับสิ่งนี้ว่า

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُۥٓ أَجْرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

ความว่า ไม่(เป็นดังที่พวกยิวกล่าวอ้าง)หรอก หากแต่ผู้ใดที่ได้มอบใบหน้า(หมายถึงชีวิต)ของเขาแก่อัลลอฮฺและเขาก็ประพฤติปฏิบัติด้วยดี เขาย่อมจะได้รับผลรางวัลของเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของเขา ไม่มีความหวาดกลัวสำหรับพวกเขา และพวกเขาจะไม่โศกเศร้าเสียใจ[96]

การมอบชีวิตต่ออัลลอฮฺ หมายถึง การให้เอกภาพและเคารพอิบาดะฮฺต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

การทำด้วยดี หมายถึง การปฏิบัติตามท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

ฎ. ชิรกฺ (การตั้งภาคี) เป็นสิ่งที่มาลบล้างการศรัทธาต่ออุลูฮิยะฮฺ (สถานภาพการเป็นพระเจ้าที่เราต้องเคารพอิบาดะฮฺ) ของอัลลอฮฺเพียงผู้เดียว ถ้าหากการศรัทธาต่อการเป็นพระเจ้าผู้เดียวของอัลลอฮฺและการเคารพอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺผู้เดียวเป็นหน้าที่ที่ใหญ่หลวงและสำคัญที่สุดแล้ว การตั้งภาคีหรือชิรกฺก็เป็นความผิดบาปที่ใหญ่หลวงที่สุดเช่นกัน นี่เป็นบาป

---

[96] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 112

ใหญ่เพียงอันเดียวที่อัลลอฮฺไม่ทรงรับที่จะให้อภัย พระองค์ได้มีดำรัสว่า

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُۚ

ความว่า แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่โปรดอภัยบาปจากการตั้งภาคีกับพระองค์ และจะทรงอภัยแก่บาปอื่นสำหรับผู้ที่พระองค์ประสงค์[97]

พระองค์ยังได้มีดำรัสอีกว่า

إِنَّ ٱلشِّرۡكَ لَظُلۡمٌ عَظِيمٞ ١٣

ความว่า แท้จริง ชิรกฺหรือการตั้งภาคีนั้น เป็นความอยุติธรรมอันใหญ่หลวงนัก[98]

และครั้งที่ท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ถูกถามว่า บาปใดที่ใหญ่ที่สุด ณ เอกองค์อัลลอฮฺ? ท่านได้ตอบว่า *"คือการที่ท่านได้ทำให้มีคู่เทียบเคียงพระองค์(คือตั้งภาคีกับพระองค์) ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงสร้างท่าน"*[99]

---

[97] อัน-นิสาอ์ : 48

[98] ลุกมาน : 13

[99] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์และมุสลิม

การตั้งภาคีจะทำลายการประพฤติความดีงามทั้งหลาย ดังที่อัลลอฮฺได้มีดำรัสว่า

وَلَوۡ أَشۡرَكُواْ لَحَبِطَ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ

ความว่า และหากแม้นพวกเขาตั้งภาคีแล้วไซร้ แน่แท้สิ่งที่พวกเขาได้ทำมาย่อมต้องร่วงหล่นไปจากพวกเขา[100]

การตั้งภาคีเป็นเหตุให้ต้องตกอยู่ในนรกอย่างถาวร อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

إِنَّهُۥ مَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدۡ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ ٱلۡجَنَّةَ وَمَأۡوَىٰهُ ٱلنَّارُۖ

ความว่า แท้จริงแล้วผู้ใดที่ตั้งภาคีกับองค์อัลลอฮฺ แน่นอนที่สุดว่าพระองค์ได้ปิดกั้นเขาจากการได้เข้าสวรรค์ และที่พำนักของเขาก็คือนรก[101]

ชิรกฺ หรือการตั้งภาคีมีสองประเภท คือ

หนึ่ง *ชิรกฺ อักบัรฺ* คือการที่บ่าวมอบการอิบาดะฮฺประการใดประการหนึ่งแก่ผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ ทุกคำพูดหรือการกระทำที่อัลลอฮฺรัก ถ้ามอบให้อัลลอฮฺก็เป็นเตาฮีดและอีมาน(การ

---

[100] อัล-อันอาม : 88

[101] อัล-มาอิดะฮฺ : 72

ศรัทธา) แต่ถ้าหากมอบให้ผู้อื่นก็จะกลายเป็นชิรกฺและกุฟรฺ (การปฏิเสธ)

ตัวอย่างของ*ชิรกฺ อักบัรฺ* คือการวิงวอนขอปัจจัยยังชีพและความปลอดภัยจากโรคร้ายกับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ หรือการมอบที่พึ่งต่อสิ่งอื่น หรือการกราบไหว้สิ่งอื่น

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدۡعُونِيٓ أَسۡتَجِبۡ لَكُمۡۚ

ความว่า และองค์อภิบาลของพวกเจ้าได้มีดำรัสว่า 'จงวิงวอนขอจากข้า แล้วข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า'[102]

وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٢٣

ความว่า และจงมอบที่พึ่งต่ออัลลอฮฺ ถ้าหากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา[103]

فَٱسۡجُدُواْۤ لِلَّهِۤ وَٱعۡبُدُواْ ۩ ٦٢

ความว่า ดังนั้นจงกราบสุญูดและจงเคารพอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ[104]

เมื่อการวิงวอนขอ การมอบที่พึ่ง และการกราบสุญูด เป็นอิบาดะฮฺที่อัลลอฮฺมีดำรัสใช้ ดั้งนั้นถ้าผู้ใดที่ทำสิ่งเหล่านั้นเพื่อ

---

[102] ฆอฟิรฺ : 60

[103] อัล-มาอิดะฮฺ : 23

[104] อัน-นัจญ์มุ : 62

อัลลอฮฺเขาก็ย่อมเป็นผู้ซึ่งยอมรับในเอกภาพและศรัทธาต่อพระองค์ แต่ถ้าผู้ใดทำสิ่งเหล่านั้นเพื่อผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺเขาก็เป็นผู้ที่ตั้งภาคีและปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์

สอง *ชิรกฺ อัศฆ็อรฺ* คือ ทุกคำพูดและทุกการกระทำที่เป็นเครื่องมือและเป็นหนทางสู่การทำชิรกฺ อักบัรฺ

ตัวอย่างของมันก็คือ การใช้สุสานเป็นมัสยิดด้วยการละหมาดในบริเวณสุสาน หรือสร้างมัสยิดครอบกุบูรฺหรือหลุมศพ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องห้าม ผู้กระทำการเช่นนี้สมควรต้องได้รับโทษและการผลักไสให้ห่างไกลจากความเมตตาของอัลลอฮฺ ซึ่งมีวจนะจากท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า *"การสาปแช่งของอัลลอฮฺมีแก่บรรดาพวกยิวและพวกคริสต์ ซึ่งพวกเขาได้ใช้หลุมศพของบรรดาศาสนทูตเป็นที่กัมกราบ/เคารพภักดีต่อพระเจ้า"*[105]

ดังนั้นการใช้สุสานหรือหลุมศพเป็นมัสยิดหรือที่ทำนมาซเป็นสิ่งที่ไม่อนุมัติ เป็นหนทางที่อาจจะนำไปสู่การวิงวอนขอจากผู้ตาย และการขอจากคนตายนั้นเป็น*ชิรกฺ อักบัรฺ*

---

[105] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์และมุสลิม

สี่ : การศรัทธาต่ออัสมาอฺ วัศ ศิฟาต (พระนามและคุณลักษณะ) ของอัลลอฮฺ

ก. คือการยืนยันยอมรับถึงสิ่งที่อัลลอฮฺได้กล่าวถึงพระองค์เองทั้งในคัมภีร์อัลกุรอานและในวจนะของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ในด้านที่เกี่ยวกับพระนามต่างๆ และคุณลักษณะต่างๆ ตามที่ควรแก่ความสูงส่งแห่งพระองค์อัลลอฮฺ พระองค์เป็นผู้ที่ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนทั้งในด้านพระนามและคุณลักษณะ พระองค์ได้มีดำรัสในอัลกุรอานว่า

فَاطِرُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا وَمِنَ ٱلْأَنْعَـٰمِ أَزْوَٰجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ﴿١١﴾

ความว่า พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทรงสร้างจากตัวพวกเจ้าซึ่งคู่ครอง และจากบรรดาสัตว์เลี้ยงทั้งหลายก็ให้มีคู่เช่นกัน ทรงทำให้พวกเจ้าแพร่ขยายอยู่ในนั้น ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินและเห็นประจักษ์ยิ่ง [106]

---

[106] อัช-ชูรอ : 11

องค์อัลลอฮฺทรงบริสุทธิ์จากการเทียบเคียงหรือเทียมเท่าจากสิ่งอื่นซึ่งเป็นสิ่งถูกสร้าง ในด้านพระนามและคุณลักษณะต่าง ๆ ทั้งหมดของพระองค์

พระนามของอัลลอฮฺนั้นมีมากมายอาทิเช่น *อัร-เราะหฺมาน, อัล-บะศีรฺ, อัล-อะซีซ* ดังปรากฏในอัลกุรอานว่า

ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٣﴾

ความว่า พระองค์คือ อัร-เราะหฺมาน (ผู้ทรงยิ่งด้วยความเมตตาในโลกนี้) อัร-เราะฮีม (ผู้ทรงยิ่งด้วยความปรานีในโลกหน้า) [107]

وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ﴿١١﴾

ความว่า และพระองค์คือ อัส-สะมีอฺ (ผู้ทรงได้ยิน) อัล-บะศีรฺ (ผู้ทรงเห็น)[108]

وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

ความว่า และพระองค์คือ อัล-อะซีซ (ผู้ทรงอำนาจ) อัล-หะกีม (ผู้ทรงปรีชา) [109]

ข. ผลพวงของการศรัทธาต่อพระนามและคุณลักษณะต่าง ๆ ของอัลลอฮฺ

1. การรู้จักพระองค์อัลลอฮฺ ผู้ใดที่ได้รู้จักพระนามต่าง ๆ และคุณลักษณะต่าง ๆ ของอัลลอฮฺ ก็จะรู้จักพระองค์

---

[107] อัล-ฟาติหะฮฺ : 3

[108] อัช-ชูรอ : 11

[109] อัล-หัชรฺ : 24

มากขึ้น ความมั่นใจในศรัทธาจะเพิ่มมากขึ้น การเชื่อในเอกภาพของพระองค์ก็แข็งแกร่งขึ้น

2. การสดุดีสรรเสริญอัลลอฮฺด้วยพระนามต่าง ๆอันงดงามของพระองค์ สิ่งนี้ถือว่าเป็นการรำลึกถึงอัลลอฮฺที่ประเสริฐยิ่งที่สุด

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾

ความว่า โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮฺด้วยการกล่าวรำลึกที่มากมาย [110]

3. การวิงวอนขอจากอัลลอฮฺด้วยพระนามและคุณลักษณะต่าง ๆของพระองค์ เช่นที่พระองค์ได้มีดำรัสว่า

وَلِلَّهِ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ فَٱدْعُوهُ بِهَا ۖ

ความว่า และสำหรับอัลลอฮฺนั้นมีพระนามต่าง ๆที่งดงาม ดังนั้นจงใช้พระนามเหล่านั้นในการวิงวอนขอ [111]

ตัวอย่างเช่นการวิงวอนขอว่า *“โอ้องค์อภิบาลแห่งข้าแท้จริงข้าพระองค์ขอจากพระองค์ผู้ซึ่งเป็นอัร-ร็อซซาก(ผู้ประทานปัจจัย) ขอพระองค์ประทานปัจจัยแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด”*

---

[110] อัล-อะหฺซาบ : 41

[111] อัล-อะอฺรอฟ : 180

4. ความผาสุกและชีวิตที่ดีในโลกนี้และความสุขสบายในสรวงสวรรค์แห่งโลกหน้า

*****

ผลจากการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ

แท้จริงการศรัทธาต่ออัลลอฮฺนั้นมีผลดีมากมายทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮฺ เพราะความดีงามต่างๆทั้งในโลกนี้และโลกหน้ารวมทั้งการรอดพ้นจากความชั่วร้ายทั้งหมด ล้วนเป็นผลมาจากการศรัทธาที่ว่านี้

ในจำนวนผลต่างๆจากการศรัทธาต่ออัลลอฮฺมีดังนี้

1. อัลลอฮฺทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธาจากสิ่งชั่วร้ายต่างๆทั้งหมด ทรงปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ยาก และทรงพิทักษ์พวกเขาจากความชั่วร้ายของเหล่าศัตรู พระองค์ได้มีดำรัสว่า

    إِنَّ ٱللَّهَ يُدَٰفِعُ عَنِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ

    ความว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงให้การพิทักษ์ปกป้องแก่บรรดาผู้ศรัทธา[112]

---

[112] อัล-หัจญ์ : 38

2. การศรัทธาเป็นเหตุแห่งการมีชีวิตที่ดี ความสุขและความเบิกบานใจ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ

ความว่า ผู้ใดที่ปฏิบัติความดี ทั้งชายและหญิง โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา แน่แท้เราจะให้เขาได้มีชีวิตอยู่ด้วยชีวิตที่ดี [113]

3. การศรัทธาจะชำระจิตใจจากความงมงาย เพราะผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺผู้สูงส่งด้วยความจริงใจ เขาจะผูกมัดและมอบการงานของเขากับอัลลอฮฺเพียงผู้เดียว ด้วยพระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก พระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าอันเที่ยงแท้ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ เขาผู้นั้นจะไม่กลัวต่อสิ่งใดที่ถูกสร้างและจะไม่มอบหัวใจของเขาเพื่อเป็นที่พึ่งกับผู้ใดทั้งสิ้น ดังนั้นเขาจึงเป็นผู้ที่เป็นไทจากความงมงายและความเหลวไหล

4. การศรัทธาจะนำมาซึ่งชัยชนะและความสำเร็จ ความสมหวังในสิ่งที่ปรารถนา และความปลอดภัยจากสิ่งไม่พึงประสงค์ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

---

[113] อัน-นะหฺลิ : 97

ความว่า พวกเขาเหล่านั้น(บรรดาผู้ศรัทธา) คือผู้ที่ดำเนินอยู่บนทางนำแห่งองค์อภิบาล และพวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับความสำเร็จ [114]

5. ผลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากการศรัทธา คือการได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮฺและได้เข้าสวรรค์ ได้รับผลตอบแทนเป็นความผาสุกนิรันดร และความเมตตาที่สมบูรณ์

*****

[114] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 5

ก. ความหมายของการศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺ

การเชื่อในการมีอยู่จริงของมลาอิกะฮฺและเชื่อว่าพวกเขาเป็นมัคฺลูก(สิ่งถูกสร้าง)ชนิดหนึ่งที่อัลลอฮฺสร้างขึ้นมา พวกเขาไม่ขัดขืนคำสั่งของอัลลอฮฺและจะปฏิบัติทุกสิ่งที่พระองค์บัญชา

อัลลอฮฺได้มีดำรัสว่า

بَلۡ عِبَادٞ مُّكۡرَمُونَ ٢٦ لَا يَسۡبِقُونَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ وَهُم بِأَمۡرِهِۦ يَعۡمَلُونَ ٢٧

ความว่า ทว่าพวกเขา(บรรดามลาอิกะฮฺ)นั้นเป็นบ่าวผู้ได้รับเกียรติ พวกเขาจะไม่ล่วงละเมิดต่อพระองค์ด้วยคำพูดใด ๆ และพวกเขาจะปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ [115]

---

[115] อัล-อันบิยาอฺ : 26-27

- การศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺประกอบด้วยหลัก 4 ประการคือ

1. การศรัทธาต่อการมีอยู่จริงของพวกเขา
2. การศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺที่เรารู้จักชื่อ เช่น *ญิบรีล* อะลัยฮิสลาม และมลาอิกะฮฺโดยรวมที่เราไม่รู้จักชื่อ
3. การศรัทธาต่อคุณลักษณะต่าง ๆของพวกเขาตามที่เรารู้
4. การศรัทธาต่อหน้าที่ต่าง ๆของพวกเขาตามที่เรารู้ เช่น การกล่าว*ตัสบีหฺ*(สรรเสริญ)ต่ออัลลอฮฺ การเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺทั้งในยามกลางวันและกลางคืนโดยปราศจากความเหนื่อยล้าอ่อนเพลีย

- การศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺเป็นหนึ่งในหลักการศรัทธา 6 ประการ

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ ۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَـٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ

ความว่า ผู้เป็นศาสนทูตได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานจากองค์อภิบาลมายังเขา บรรดาผู้ศรัทธาก็เช่นเดียวกัน ทั้งหมดล้วนศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺของพระองค์และคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์ [116]

---

[116] อัล-บะเกาะเราะฮ : 285

ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้พูดถึงความหมายของการศรัทธา(อีมาน)ว่า *“อีมาน คือการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ต่อมลาอิกะฮฺของพระองค์ ต่อคัมภีร์ต่างๆของพระองค์ ต่อศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์ ต่อวันอาคิเราะฮฺ และศรัทธาต่อการกำหนดของพระองค์ทั้งที่ดีและร้าย”*[117]

ข. คุณลักษณะของมลาอิกะฮฺ

คุณลักษณะด้านรูปร่างของมลาอิกะฮฺนั้นท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้อธิบายว่า พวกเขาถูกสร้างมาจาก นูรฺ (แสงสว่าง) ท่านได้กล่าวไว้มีใจความว่า *“มลาอิกะฮฺถูกสร้างมาจากนูรฺ (แสงสว่าง)”*[118]

อัลลอฮฺได้บอกว่าพระองค์ทรงสร้างให้มลาอิกะฮฺมีปีกซึ่งมีจำนวนที่แตกต่างในหมู่พวกเขากันเอง พระองค์ได้ตรัสว่า

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ جَاعِلِ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا أُوْلِيٓ أَجۡنِحَةٖ مَّثۡنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَۚ يَزِيدُ فِي ٱلۡخَلۡقِ مَا يَشَآءُۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ۝١

ความว่า มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ผู้ทรงสร้างให้

---

[117] รายงานโดยมุสลิม

[118] รายงานโดยมุสลิม

มลาอิกะฮฺเป็นทูตผู้มีปีก สอง สาม และสี่ข้าง พระองค์ทรงเพิ่มในการสร้างสรรค์ด้วยสิ่งที่พระองค์ประสงค์ แท้จริงนั้นอัลลอฮฺทรงมีความสามารถเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง[119]

ท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เคยพบญิบรีลและเห็นท่านมีปีกถึง 600 ข้าง[120]

มลาอิกะฮฺอาจจะแปลงกายเป็นมนุษย์ได้ทั้งนี้โดยการอนุมัติของอัลลอฮฺ เช่นที่เกิดขึ้นกับญิบรีล เมื่อครั้งที่อัลลอฮฺส่งไปหามัรฺยัม (มารดาของท่านศาสนทูตอีซา)ในรูปของมนุษย์ เช่นเดียวกับบรรดามลาอิกะฮฺที่พระองค์ส่งไปยังศาสนทูตอิบรอฮีมและลูฏ(ขอความสันติจงมีแด่ท่านทั้งสอง)ซึ่งไปหาทั้งสองในรูปของมนุษย์เช่นกัน

แท้จริงแล้วโลกของมลาอิกะฮฺเป็นโลกที่เร้นลับพวกเขาเป็น *มัคลูก*(สิ่งถูกสร้าง)ที่ภักดีต่ออัลลอฮฺ แต่พวกเขาไม่มีลักษณะแห่งการเป็นพระผู้สร้างหรือผู้ที่สมควรเคารพบูชาแต่ประการใด พวกเขาเป็นเพียงแค่บ่าวของอัลลอฮฺผู้นอบน้อมอย่างสมบูรณ์ต่อการเชื่อฟังอัลลอฮฺ

พระองค์ได้มีดำรัสว่า

لَّا يَعْصُونَ ٱللَّهَ مَآ أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾

[119] ฟาฏิรฺ : 1

[120] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และ มุสลิม

ความว่า พวกเขาไม่ละเมิดต่ออัลลอฮฺในสิ่งที่พระองค์สั่งพวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามในสิ่งที่พวกเขาถูกสั่งใช้ [121]

ค. ชนิดและหน้าที่ของมลาอิกะฮฺ

แท้จริงมลาอิกะฮฺนั้นมีหน้าที่ต่าง ๆที่ได้รับมอบหมายให้ทำในโลก ซึ่งมีหลายประเภท เช่น

1. มลาอิกะฮฺที่ถูกมอบหมายให้นำวะหฺยู(วิวรณ์แห่งพระผู้เป็นเจ้า)จากอัลลอฮฺลงไปยังศาสนทูตทั้งหลาย นั่นคือ มลาอิกะฮฺญิบรีล
2. มลาอิกะฮฺที่ถูกมอบหมายให้จัดการเรื่องฝนฟ้าอากาศ
3. มลาอิกะฮฺที่ถูกมอบหมายให้เป่าแตร(ในวันสิ้นโลก)นั่นคือมลาอิกะฮฺ*อิสรอฟีล*
4. มลาอิกะฮฺที่ถูกมอบหมายให้เอาชีวิตและวิญญาณ นั่นคือ*มะละกุลเมาตฺ* และผู้ช่วยทั้งหลายของเขา
5. มลาอิกะฮฺที่ถูกมอบหมายให้เก็บบันทึกการกระทำของมนุษย์ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว นั่นคือมลาอิกะฮฺ *อัล-กาติบูน*
6. มลาอิกะฮฺที่ถูกมอบหมายให้ปกป้องมนุษย์ทั้งเวลาอยู่บ้านและเวลาเดินทาง เวลานอนและเวลาตื่น ในทุกอิริยาบทของเขา นั่นคือ มลาอิกะฮฺ *อัล-มุอักกิบาต*

และยังมีมลาอิกะฮฺที่เป็นผู้เฝ้าสวรรค์ ผู้เฝ้านรก ผู้คอยติดตามไปยังสถานที่มีการรวมกันเพื่อทำความดีและกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮฺ

---

[121] อัต-ตะหฺรีม : 6

ผู้ถูกมอบหมายให้ดูแลภูเขา มลาอิกะฮฺที่เรียงแถวโดยไม่แตกแยก มลาอิกะฮฺที่ยืนเฝ้าโดยไม่เหน็ดเหนื่อย และไม่มีผู้ใดรู้ถึงทัพแห่งอัลลอฮฺนอกจากพระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์เท่านั้น

ง. ผลจากการศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺ

การศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺมีผลยิ่งใหญ่มากมายในชีวิตผู้ศรัทธา โดยขอกล่าวเป็นตัวอย่างดังนี้

1. การรับรู้ถึงความยิ่งใหญ่ ความปรีชาสามารถ และความสมบูรณ์ของอำนาจแห่งอัลลอฮฺ เพราะความยิ่งใหญ่ของสิ่งถูกสร้าง คือ หลักฐานบ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ของผู้สร้าง เมื่อนั้นผู้ศรัทธาจะมีความศรัทธา ความเคารพและการสรรเสริญสดุดีต่ออัลลอฮฺเพิ่มขึ้น เพราะมลาอิกะฮฺเป็นสิ่งถูกสร้างที่อัลลอฮฺสร้างขึ้นจากแสงสว่างและมีปีกอีกด้วย
2. ความสม่ำเสมอในการเชื่อฟังอัลลอฮฺ ผู้ใดที่ศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺที่คอยจดบันทึกการกระทำของเขาย่อมส่งผลให้เขากลัวต่ออัลลอฮฺ ไม่ทำผิดต่อพระองค์ ทั้งในที่เปิดเผยและที่ลับ
3. ความอดทนในการเคารพภักดีอัลลอฮฺ ความรู้สึกอบอุ่นและสงบใจ เมื่อผู้ศรัทธามั่นใจว่าในห้วงอากาศอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้มีมลาอิกะฮฺมากมายที่คอยเคารพภักดีอัลลอฮฺอย่างดีและสมบูรณ์ยิ่ง

4. เป็นการขอบคุณอัลลอฮฺที่ทรงให้ความสำคัญกับมนุษย์ โดยการให้มีมลาอิกะฮฺเป็นผู้เฝ้าคอยปกป้องดูแล
5. เป็นการสะกิดให้นึกถึงเสมอว่าโลกนี้เป็นสถานที่ที่จะสูญสลาย เมื่อได้นึกถึงมลาอิกะฮฺที่มีหน้าที่เอาชีวิตผู้ที่ถึงเวลาตาย เมื่อนั้นก็จะเตรียมตัวเพื่อวันแห่งการฟื้นคืน ด้วยการมุ่งมั่นศรัทธาและปฏิบัติคุณความดี

*****

การศรัทธาต่อคัมภีร์

ก. ความหมายของการศรัทธาต่อคัมภีร์ต่างๆ

คือการเชื่ออย่างแน่วแน่ว่าอัลลอฮฺได้ประทานคัมภีร์ต่างๆ ลงมายังบ่าวของพระองค์ คัมภีร์เหล่านี้เป็นดำรัสของอัลลอฮฺที่พระองค์ทรงมีดำรัสไว้จริงๆ ด้วยวิธีการที่ควรแก่ความสูงส่งของพระองค์ ในคัมภีร์เหล่านี้มีสัจธรรม แสงสว่าง และทางนำให้มวลมนุษย์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

การศรัทธาต่อคัมภีร์ประกอบด้วยหลักสามประการ คือ

หนึ่ง การสรัทธาว่าคัมภีร์เหล่านี้ลงมาจากอัลลอฮฺโดยแท้จริง

สอง การศรัทธาต่อชื่อของคัมภีร์ที่อัลลอฮฺได้กล่าวถึง เช่น *อัลกุรอาน* ที่ถูกประทานให้มายังศาสนทูตมุฮัมมัด *อัต-เตารอต* ที่ถูกประทานให้มายังศาสนทูตมูซา *อัล-อินญีล* ที่ถูกประทานให้มายังศาสนทูตอีซา (ขอความสันติจงมีแด่ทั้งสามท่าน)

สาม การเชื่อในสิ่งที่เป็นเนื้อหาอันถูกต้องของคัมภีร์เช่น เนื้อหาทั้งหมดของคัมภีร์อัลกุรอาน

การศรัทธาต่อคัมภีร์ต่างๆ เป็นหนึ่งในหลักศรัทธาดังที่อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ว่า

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِى نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِن قَبۡلُ

ความว่า บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย พวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์และต่อคัมภีร์(อัลกุรอาน)ที่ทรงประทานลงมายังศาสนทูตของพระองค์(คือศาสนทูตมุหัมมัด) และต่อคัมภีร์ที่ทรงประทานลงมาก่อนหน้านี้ [122]

อัลลอฮฺได้สั่งให้ศรัทธาต่อพระองค์ ต่อศาสนทูตมุฮัมมัด ต่อคัมภีร์ที่พระองค์ทรงประทานลงมายังศาสนทูตมุหัมมัดนั่นคืออัลกุรอาน และสั่งให้ศรัทธาต่อคัมภีร์ต่าง ๆที่พระองค์ประทานลงมาก่อนหน้าคัมภีร์อัลกุรอาน

ท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวถึงการศรัทธาว่า *"คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ต่อมลาอิกะฮฺของพระองค์ ต่อคัมภีร์ต่าง ๆ ของพระองค์ ต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ต่อวันอาคิเราะฮฺ และต่อกำหนดของพระองค์ทั้งที่ดีและร้าย"* [123]

ข. ความพิเศษของอัลกุรอาน

แท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นดำรัสแห่งเอกองค์อัลลอฮฺที่ทรงประทานลงมายังศาสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ผู้เป็น

---

[122] อัน-นิสาอ์ : 136

[123] รายงานโดย มุสลิม

แบบอย่างของเรา ด้วยเหตุนี้ผู้ศรัทธาจึงต้องเชิดชูให้เกียรติคัมภีร์นี้และต้องยึดมั่นในหลักบัญญัติต่างๆของมันด้วยความอุตสาหะ ต้องศึกษาและทำความเข้าใจมันอย่างลึกซึ้ง

เพียงพอแล้วที่ว่าอัลกุรอานเป็นทางนำของเราในโลกนี้และเหตุของความสำเร็จของเราในอาคิเราะฮฺ

อัลกุรอานนั้นมีความพิเศษและเอกลักษณ์มากมายที่แตกต่างไปจากคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาก่อนๆ

1. อัลกุรอานได้รวมเอาเนื้อความสรุปของบัญญัติแห่งพระผู้เป็นเจ้าและถูกประทานลงมาเพื่อสนับสนุนและเป็นประจักษ์พยานแห่งความถูกต้องของคัมภีร์เล่มก่อนๆที่มีคำสั่งให้เคารพ อิบาดะฮต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียว อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَمُهَيۡمِنًا عَلَيۡهِۖ

ความว่า และเราได้ประทานแก่เจ้าซึ่งคัมภีร์นี้ (อัลกุรอาน) ด้วยสัจธรรมโดยให้เป็นสิ่งชี้วัดถึงความถูกต้องของคัมภีร์ก่อนๆและให้เป็นสักขีแก่มัน [124]

ความหมายของประโยค “เป็นสิ่งชี้วัดถึงความถูกต้องของคัมภีร์ก่อนๆ และให้เป็นสักขีแก่มัน” คืออัลกุรอานเล่มนี้จะเป็นตัวยืนยันสิ่งที่พบว่าถูกต้องในคัมภีร์ก่อนๆ และสักขีพยานที่เชื่อถือได้แก่ความถูกต้องในคัมภีร์ต่างๆ เหล่านั้น

---

[124] อัล-มาอิดะฮฺ : 48

2. มหาคัมภีร์อัลกุรอานเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องยึดมั่น ทุกคนต้องปฏิบัติตามและยึดใช้ไม่เหมือนคัมภีร์เล่มก่อนๆที่ถูกประทานลงมาให้กับบางเผ่าบางพวกอย่างเจาะจงเท่านั้น อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَأُوحِىَ إِلَىَّ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانُ لِأُنذِرَكُم بِهِۦ وَمَنۢ بَلَغَ

ความว่า และฉัน(มุหัมมัด)ได้ถูกวะหฺยู(ประทานวิวรณ์)แก่ฉันด้วยอัลกุรอานเล่มนี้ เพื่อฉันจะได้แจ้งมันแก่พวกท่านและผู้คนที่มันเข้าถึง [125]

3. อัลลอฮฺได้รับรองที่จะปกป้องอัลกุรอาน ซึ่งไม่มีผู้ใดที่อาจจะไปเปลี่ยนแปลงได้ พระองค์ได้ตรัสว่า

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَـٰفِظُونَ ﴿٩﴾

ความว่า แท้จริงเราได้ประทาน *อัซ-ซิกรฺ*(ซึ่งเป็นชื่อเรียกอย่างหนึ่งของอัลกุรอาน) และแน่นอนเราจะเป็นผู้พิทักษ์รักษามัน [126]

ค. หน้าที่ของเราต่ออัลกุรอาน

เมื่อได้ทราบถึงความพิเศษและเอกลักษณ์เฉพาะตัวบางประการของอัลกุรอานแล้ว เราควรต้องทราบว่ามีหน้าที่ต่ออัลกุรอานเช่นใดบ้าง

---

[125] อัล-อันอาม : 19

[126] อัล-ฮิจรฺ : 9

- จำเป็นที่เราต้องรักอัลกุรอาน เชิดชูและให้เกียรติแก่สถานะของมัน เพราะอัลกุรอานเป็นดำรัสแห่งองค์อภิบาลผู้ทรงสร้าง เป็นวาจาที่ถูกต้องและประเสริฐที่สุด

- จำเป็นที่เราต้องอ่านและไตร่ตรองอย่างลึกซึ้ง อายะฮฺ (โองการ)และสูเราะฮฺ(บท)ต่างๆ ของอัลกุรอาน และต้องใคร่ครวญคำสอน เรื่องเล่า และเรื่องราวต่างๆ ของมัน

- จำเป็นที่เราต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของอัลกุรอาน และเชื่อฟังต่อคำสั่งและจริยธรรมต่างๆของมัน เช่นที่ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮา เคยถูกถามถึงมารยาทของศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม นางได้ตอบว่ามารยาทของท่านคืออัลกุรอาน [127]

ความหมายก็คือ ท่านศาสนทูตคือตัวอย่างของการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมสำหรับบทบัญญัติและหลักต่างๆ ของอัลกุรอาน ท่านได้ปฏิบัติตามทางนำของอัลกุรอานอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นเราจำเป็นต้องประพฤติตามแบบอย่างของท่าน เพราะท่านคือตัวอย่างอันเลอเลิศแก่พวกเราทุกคน อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

لَّقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِي رَسُولِ ٱللَّهِ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٞ لِّمَن
كَانَ يَرۡجُواْ ٱللَّهَ وَٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرٗا

ความว่า แท้จริงแล้ว สำหรับพวกเจ้าในตัวของท่านศาสนทูตนั้นมีตัวอย่างที่ดีให้กับผู้ที่หวัง

---

[127] รายงานโดย มุสลิม

ในอัลลอฮฺและวันอาคิเราะฮฺ แล้วยังได้กล่าวระลึก
ถึงอัลลอฮฺอย่างมากมายเป็นนิจ [128]

ง. การบิดเบือนคัมภีร์เล่มก่อนๆ

อัลลอฮฺได้บอกเราในคัมภีร์อัลกุรอานว่า ชนรุ่นก่อนในหมู่พวกยิวและคริสต์ได้ทำการแก้ไขบิดเบือนคัมภีร์ของพวกเขาจนเปลี่ยนไปจากสภาพเดิมที่อัลลอฮฺประทานลงมาแต่แรก

พวกยิวได้แก้ไขคัมภีร์เตารอต พวกเขาเปลี่ยนแปลงและทำเล่นๆ บบทบัญญัติของเตารอต อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ

ความว่า ในหมู่พวกยิวมีคนที่ทำการบิดเบือนวาจา(แห่งพระผู้เป็นเจ้า) จากที่เดิมของมัน [129]

เช่นเดียวกับพวกคริสต์ที่ทำการบิดเบือนอินญีลและเปลี่ยนแปลงแก้ไขบบทบัญญัติของมัน อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُۥنَ أَلْسِنَتَهُم بِٱلْكِتَٰبِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَمَا هُوَ

[128] อัล-อะหฺซาบ : 21

[129] อัน-นิสาอ์ : 46

مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

ความว่า และแท้จริงในหมู่พวกเขา(คริสต์)มีกลุ่มหนึ่งที่เล่นลิ้นกับคัมภีร์ เพื่อให้พวกเจ้าคิดว่ามันเป็นคัมภีร์ ทั้งๆ ที่มันไม่ใช่คัมภีร์ พวกเขากล่าวว่ามันมาจากอัลลอฮฺ ทั้งๆ ที่มันไม่ได้มาจากอัลลอฮฺ พวกเขากล่าวอ้างอัลลอฮฺโดยเท็จทั้งๆที่พวกเขารู้ตัว [130]

ดังนั้นเตารอตที่มีอยู่ในปัจจุบันจึงไม่ใช่เตารอตตามที่ถูกประทานลงมาแต่แรกแก่ศาสนทูตมูซา อินญีลที่มีอยู่ในปัจจุบันก็ไม่ใช่เล่มที่ถูกประทานแก่ศาสนทูตอีซาแต่แรก

แท้จริงเตารอตและอินญีลที่มีอยู่ในมือของพวกยิวและคริสต์ในขณะนี้เต็มไปด้วยความเชื่อบิดเบือน เรื่องราวจอมปลอม และเรื่องเล่ามดเท็จ ดังนั้นเราจึงไม่เชื่อต่อคัมภีร์เหล่านั้น นอกจากเท่าที่อัลกุรอานและหะดีษที่รับได้รับประกันว่าถูกต้อง และเราจะไม่เชื่อในสิ่งที่อัลกุรอานและหะดีษไม่รับว่าถูกต้อง

จ. ผลจากการศรัทธาต่อคัมภีร์

มีผลที่ได้จากการศรัทธาต่อคัมภีร์หลายประการ อาทิ

1. ได้รู้ถึงการให้ความสำคัญของอัลลอฮฺต่อปวงบ่าวของพระองค์และความเมตตาที่เปี่ยมล้นต่อพวกเขาซึ่งได้

---

130 อาล อิมรอน : 78

ทรงประทานคัมภีร์แก่พวกเขาเพื่อสร้างความสันติสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

2. ได้รู้ถึง*หิกมะฮฺ*(วิทยปัญญา)ในการกำหนดบทบัญญัติของอัลลอฮฺ พระองค์ได้กำหนดบทบัญญัติที่เหมาะสมให้กับมนุษย์แต่ละพวกแต่ละเผ่า อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا

ความว่า สำหรับทุก ๆ ประชาชาติในหมู่พวกเจ้าเราได้กำหนดบทบัญญัติและวิถีทางให้ [131]

3. ได้แสดงความขอบคุณต่ออัลลอฮฺที่ทรงประทานคัมภีร์เพราะคัมภีร์เหล่านี้เป็นแสงสว่าง และทางนำในโลกดุนยาและอาคิเราะฮฺ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่เราต้องขอบคุณอัลลอฮฺต่อการประทานอันใหญ่หลวงนี้

*****

[131] อัล-มาอิดะฮฺ : 48

การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต (รอซูล)

ก. ความสำคัญของคัมภีร์ต่อมนุษย์

คัมภีร์เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกคน พวกเขาจะไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากคัมภีร์ ความจำเป็นของพวกเขาต่อคัมภีร์นั้นเหนือสิ่งอื่นใดทั้งปวง เพราะคัมภีร์เป็นวิญญาณ แสงสว่างและชีวิตแห่งจักรวาล ดังนั้นจักรวาลจะอยู่ได้อย่างไรถ้าหากปราศจากวิญญาณ ชีวิตและแสงสว่างนั้น ? โลกทั้งโลกต้องตกอยู่ในความมืดมิดนอกจากบริเวณที่แสงสว่างแห่งคัมภีร์สามารถส่องถึง และไม่มีหนทางใดที่สามารถไปถึงยังปลายทางแห่งความผาสุกและชัยชนะทั้งบนโลกนี้และในโลกหน้านอกจากด้วยการชี้นำของบรรดาศาสนทูต(รอซูล) และไม่มีวิธีการใดที่จะสามารถหยั่งรู้และแยกแยะระหว่างสิ่งที่ดีและสิ่งที่เลวอย่างละเอียดได้นอกจากด้วยวิธีการของพวกเขา

แท้จริงอัลลอฮฺทรงขนานนามคัมภีร์ของพระองค์ว่า “วิญญาณ” และเมื่อใดที่ร่างกายปราศจากวิญญาณชีวิตก็จะหาไม่

พระองค์ได้ตรัสว่า

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِى مَا ٱلْكِتَـٰبُ وَلَا ٱلْإِيمَـٰنُ وَلَـٰكِن جَعَلْنَـٰهُ نُورًا نَّهْدِى بِهِۦ مَن نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا

ความว่า และเช่นเดียวกันนั้น เราได้ประสาท "วิญญาณ"(คือโองการอัลกุรอาน) แก่เจ้าตามบัญชาของเรา ซึ่งเจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าอะไรคือคัมภีร์และอะไรคือการศรัทธา แต่ว่าเราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นแสงสว่างเพื่อใช้มันชี้แนะทางนำแก่ผู้ที่เราประสงค์จากบรรดาปวงบ่าวของเรา[132]

การศรัทธาต่อศาสนทูตเป็นอีกหลักการศรัทธาหนึ่ง อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَـٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ

ความว่า ท่านศาสนทูตได้ศรัทธาต่อสิ่งที่องค์อภิบาลได้ประทานลงมาแก่เขาและผู้ศรัทธาทั้งหลาย(ก็เช่นเดียวกัน) ทุกคนล้วนศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺของพระองค์

---

[132] อัช-ชูรอ : 52

ศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์ และศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์[133]

โองการข้างต้นบ่งชี้ว่าจำเป็น(วาญิบ)ต้องศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต โดยปราศจากการแบ่งแยก ดังนั้นเราจะต้องไม่ศรัทธาต่อศาสนทูตบางท่านและปฏิเสธอีกบางท่านดังเช่นการกระทำของพวกยิวและคริสต์

ท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ให้ความหมายของการศรัทธาว่า *"คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮฺ บรรดามลาอิกะฮฺ คัมภีร์ต่างๆ บรรดาศาสนทูตทั้งหลาย วันสุดท้ายและศรัทธาต่อกำหนดลิขิต(เกาะดัร) ทั้งที่ดีและร้าย"*[134]

แท้จริง ความปั่นป่วนสับสน ความหวาดวิตก ความทุกข์ระทมและความแตกแยกที่ประเทศต่างๆ อันได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่เจริญและมีอารยธรรมกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ล้วนมีสาเหตุมาจากการผินหลัง(ไม่ศรัทธา)ให้กับสารแห่งฟากฟ้านั่นเอง

ข. ความหมายของการศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต

คือศรัทธาและเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ว่าแท้จริงอัลลอฮฺทรงกำหนดให้ทุกๆ ประชาชาติมีศาสนทูตท่านหนึ่งในหมู่พวกเขาเพื่อเชิญชวนพวกเขาเหล่านั้นสู่การภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว โดยปราศจากการตั้งภาคีใดๆ เสมอพระองค์ และเชื่อมั่นว่าศาสนทูตทุก

---

[133] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 285

[134] รายงานโดย มุสลิม

ท่านเป็นผู้ที่สัจจริงและน่าเชื่อถือ เป็นผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮฺและซื่อสัตย์ เป็นผู้ที่นำทางและได้รับทางนำ และพวกเขาได้ประกาศให้ประชาชาติรับรู้ในทุกสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประทานลงมา ไม่เคยปกปิดหรือเปลี่ยนแปลง ไม่เคยเพิ่มเติมโดยอำเภอใจแม้แต่คำเดียวหรือตัดออกให้น้อยลง อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

فَهَلۡ عَلَى ٱلرُّسُلِ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ٣٥

ความว่า ดังนั้น บรรดาศาสนทูตมิได้มีหน้าที่อื่นใด นอกจากการประกาศอันชัดแจ้งเท่านั้น[135]

แท้จริงศาสนทูตทุกคนล้วนอยู่บนสัจธรรมที่ชัดแจ้ง และพวกเขาทุกคนล้วนเชิญชวนสู่การยึดมั่นในเอกภาพของอัลลอฮฺ เช่นที่พระองค์ได้ตรัสว่า

وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَۖ

ความว่า และโดยแน่นอน เราได้ส่งศาสนทูต (รอซูล)มาในทุกประชาชาติ (เพื่อให้พวกเขาเชิญชวนว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮฺ และจงหลีกห่างจากสิ่งเคารพจอมปลอม[136]

ส่วนหลักบัญญัติของศาสนทูตแต่ละคนในด้านสิ่งที่อนุมัติและสิ่งที่ต้องห้ามนั้นอาจจะมีความแตกต่างบ้าง เช่นที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

---

135 อัน-นะหฺลิ : 35

136 อัน-นะหฺลิ : 36

لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا

ความว่า สำหรับทุกๆ ประชาชาติในหมู่พวกเจ้า
เราได้กำหนดบทบัญญัติและวิถีทางให้ [137]

และการศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตนั้นต้องพร้อมด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ

1. ศรัทธามั่นว่าสารหรือคัมภีร์ที่พวกเขานำมาประกาศนั้นมาจากอัลลอฮฺจริง ดังนั้นผู้ใดที่ปฏิเสธสารของคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาก็แสดงว่าเขาได้ปฏิเสธสารและคัมภีร์อื่นๆ ทั้งหมด
2. ศรัทธามั่นต่อบรรดาศาสนทูตที่อัลลอฮฺได้ระบุชื่อไว้ อาทิเช่น มุหัมมัด อิบรอฮีม มูซา อีซา นูหฺ เป็นต้น ส่วนบรรดาศาสนตทูตที่เราไม่รู้จักนามของพวกเขาเราก็ต้องศรัทธาโดยรวม
3. เชื่อในข่าวต่างๆ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับชีวประวัติของบรรดาศาสนทูต
4. ปฏิบัติตามบทบัญญัติของศาสนทูตที่ถูกส่งมายังพวกเรา ผู้ซึ่งประเสริฐที่สุดและเป็นคนสุดท้ายในหมู่ศาสนทูต นั่นคือ มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะสัลลัม

---

[137] อัล-มาอิดะฮฺ : 48

ค. ความหมายของนบีและรอซูล

"นบี" ในด้านภาษา หมายถึง ผู้บอกข่าว ผันมาจากคำว่า *"นะบะอฺ"* ซึ่งแปลว่า ข่าว หรือผันมาจากคำว่า *"นับวะฮฺ"* ซึ่งแปลว่า สิ่งที่สูงขึ้นจากแผ่นดิน ที่เรียกเช่นนั้น เพราะนบีเป็นบ่าวของอัลลอฮฺที่ประเสริฐที่สุดและมีสถานะที่สูงที่สุดด้วย

ส่วนความหมายของนบีในด้านวิชาการ หมายถึง สามัญชน (ไม่ใช่ทาส)เพศชาย ที่อัลลอฮฺทรงคัดเลือก เพื่อทำหน้าที่ป่าวประกาศ *วะหฺยู*(คำสอนหรือวิวรณ์)ของพระองค์แก่ประชาชาติ

ในขณะที่ความหมายของ *"รอซูล"* ในด้านภาษานั้นหมายถึง ตัวแทนผู้คอยติดตามข่าวของผู้ที่ส่งเขามา

ในด้านวิชาการ *"รอซูล"* หมายถึง สามัญชนเพศชาย ที่อัลลอฮฺประทานบัญญัติให้แก่เขา และสั่งให้เขาป่าวประกาศแก่ประชาชาติผู้ละเมิด

ส่วนความแตกต่างระหว่างทั้งสองนั้น รอซูลมีความหมายที่พิเศษกว่านบี กล่าวคือ ทุกๆ รอซูลนั้นคือนบี แต่ไม่ใช่ทุกๆนบีคือรอซูล เพราะรอซูลถูกสั่งให้ป่าวประกาศบัญญัติแก่ผู้ที่ละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามศาสนาหรือแก่ผู้ที่ไม่รู้จักศาสนาของอัลลอฮฺ ส่วนนบีนั้นถูกส่งมาเพื่อให้ป่าวประกาศบัญญัติของนบีก่อนหน้าเขาเท่านั้น

ง. เครื่องหมายและคุณลักษณะของรอซูลหรือศาสนทูต

คุณลักษณะอย่างหนึ่งของบรรดาศาสนทูตคือ พวกเขาเป็นมนุษย์ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องการอาหารและเครื่องดื่มเฉกเช่นที่มนุษย์ทั่วไปต้องการ

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا قَبۡلَكَ إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ إِلَيۡهِمۡ

ความว่า และเราไม่ได้ส่งผู้ใดมาก่อนหน้าเจ้า นอกจากบรรดาบุรุษ ซึ่งเราได้ประทานโองการแก่พวกเขา[138]

บรรดารอซูลต้องประสบกับความเจ็บป่วยเช่นเดียวกับมนุษย์ทั่วไป และต้องพบกับความตายเหมือนกับสิ่งมีชีวิตอื่นๆ

ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีลักษณะแห่งความเป็นผู้อภิบาลหรือพระเจ้าที่ควรแก่การกราบไหว้บูชาแต่อย่างใด แต่พวกเขาเป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์พร้อมในด้านรูปพรรณภายนอก ด้านจรรยามารยาท มาจากสายตระกูลประเสริฐที่สุด เป็นคนที่มีสติปัญญาที่เฉียบแหลม และมีวาจาที่ชัดเจน ซึ่งสิ่งต่างเหล่านี้ทำให้พวกเขาเป็นคนที่มีคุณสมบัติพร้อมที่จะแบกรับผลกระทบในการเป็นรอซูลและบากบั่นอดทนต่อความหนักอึ้งในภาระของการเป็นนบี

จึงเป็นที่ประจักษ์แก่เราถึงเหตุผลที่ว่าทำไมบรรดาศาสนทูตจึงถูกบังเกิดขึ้นมาจากเผ่ามนุษย์ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะมนุษย์จะได้รับเอาแบบอย่างจากบุคคลชนิดเดียวกับตน เพื่อให้การปฏิบัติตามศาสนทูตและการเจริญรอยตามอยู่ในขอบเขตที่พวกเขาสามารถปฏิบัติได้

คุณลักษณะเฉพาะอีกประการหนึ่งของบรรดาศาสนทูต คือ อัลลอฮฺจะทรงเจาะจงด้วยการประทานวะหฺยูแก่พวกเขา พระองค์ได้ตรัสว่า

---

[138] อัล-อันบิยาอฺ : 7

قُلۡ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ

ความว่า จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) แท้จริงฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน มีคำสั่งแก่ฉันว่า แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น[139]

แท้จริงอัลลอฮฺทรงเลือกและคัดเฟ้นพวกเขาจากมวลประชาชาติ

ٱللَّهُ أَعۡلَمُ حَيۡثُ يَجۡعَلُ رِسَالَتَهُۥۗ

ความว่า อัลลอฮฺทรงรอบรู้ยิ่งถึงสถานที่ที่พระองค์จะทรงให้มีสารของพระองค์ขึ้น[140]

อีกคุณลักษณะของศาสนทูต คือพวกเขาได้รับความคุ้มครองจากความผิดพลาดในสิ่งที่พวกเขาได้ป่าวประกาศ ดังนั้นพวกเขาจะไม่ผิดพลาดในสิ่งที่ได้ป่าวประกาศจากอัลลอฮฺ และไม่ผิดพลาดในการปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประทานวะหฺยูแก่พวกเขา

อีกประการหนึ่งคือ พวกเขามีความน่าเชื่อถือ(ศิดกฺ) ดังนั้นบรรดาศาสนทูตจึงเป็นผู้ที่สัจจริงทั้งในวาจาและการกระทำ อัลลอฮฺได้ชี้แจงว่า

هَٰذَا مَا وَعَدَ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَصَدَقَ ٱلۡمُرۡسَلُونَ

---

139 อัล-กะฮฺฟิ : 110

140 อัล-อันอาม : 124

ความว่า นี่แหละคือสิ่งที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีได้ทรงสัญญาไว้ และบรรดาศาสนทูตนั้นกล่าวสัจจริงเสมอ[141]

นอกจากนี้พวกเขายังมีความอดทน (ศ็อบรฺ) ขณะที่บรรดาศาสนทูตเหล่านั้นทำหน้าที่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและตักเตือนข่าวร้ายในหนทางการเชิญชวนสู่ศาสนาของอัลลอฮฺ บางครั้งพวกเขาอาจจะประสบกับการต่อต้าน การทำร้ายร่างกาย และความยากลำบากต่างๆ ถึงกระนั้นพวกเขาก็มีความอดทนอย่างมั่นคง และอดกลั้นในหนทางสู่การเชิดชูดำรัสของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงตรัสว่า

فَٱصۡبِرۡ كَمَا صَبَرَ أُوْلُواْ ٱلۡعَزۡمِ مِنَ ٱلرُّسُلِ

ความว่า ดังนั้นเจ้าจงอดทน ดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นในหมู่ศาสนทูตทั้งหลายเคยอดทนมาก่อนแล้ว[142]

ส่วนสัญลักษณ์แห่งการเป็นศาสนทูตนั้นจะเห็นได้จากความช่วยเหลือของอัลลอฮฺต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ด้วยสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆที่ชัดแจ้งและหลักฐานต่างๆที่บ่งบอกอย่างชัดเจนถึงความสัจจริงของพวกเขา และความถูกต้องในการเป็นนบีและรอซูลของพวกเขา โดยที่อัลลอฮฺจะทรงบันดาลให้เกิดสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆที่ผิดธรรมชาติโดยผ่านการกระทำของพวกเขาเหล่านั้น ซึ่งมนุษย์ธรรมดาไม่สามารถจะสรรหามาได้ เพื่อเป็นการยืนยันว่าพวกเขาเป็นนบีและรอซูลที่ถูกส่งมาจริง

---

[141] ยาสีน : 52

[142] อัล-อะหฺกอฟ : 35

อนึ่งคำว่าสัญลักษณ์แห่งการเป็นศาสนทูตและสิ่งมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้นกับพวกเขาในที่นี้ หมายถึง สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างผิดธรรมชาติ ซึ่งอัลลอฮฺทรงทำให้ปรากฏขึ้นด้วยฝีมือของบรรดานบีและรอซูลของพระองค์ ด้วยวิธีการที่มนุษย์ธรรมดาไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้

ตัวอย่างเช่น ความสามารถของมูซาในการบอกเล่าว่าสิ่งใดบ้างที่กลุ่มชนของเขาได้กินและเก็บตุนไว้ที่บ้านของพวกเขา ไม้เท้าของมูซากลายเป็นงูใหญ่ และดวงจันท์แตกออกเป็นสองซีกในสมัยของนบีมุหัมมัด เป็นต้น

จ. เป้าหมายของการส่งศาสนทูต

- อัลลอฮฺทรงส่งศาสนทูตมายังมนุษยชาติเพื่อแนะนำพวกเขาให้รู้จักองค์อภิบาลที่แท้จริง และเพื่อเชิญชวนพวกเขาให้เคารพภักดีอัลลอฮฺ แต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น โดยปราศจากการตั้งภาคีใดๆเสมอพระองค์

- อัลลอฮฺทรงส่งศาสนทูตมาเพื่อผดุงศาสนาให้มั่นคง และห้ามไม่ให้แตกแยกในเรื่องดังกล่าว พระองค์ได้ตรัสว่า

شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحًا
وَٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِۦٓ إِبْرَٰهِيمَ
وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓ ۖ أَنْ أَقِيمُوا۟ ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا۟
فِيهِ

ความว่า พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้าเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียแก่นูหฺ และที่เราได้วะหฺยูแก่เจ้า(มุหัมมัด) และเช่นเดียวกับที่เราได้สั่งเสียแก่อิบรอฮีม มูซา และอีซา ว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และจงอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา [143]

- และอัลลอฮฺทรงส่งศาสนทูตมาเพื่อแจ้งเตือนข่าวร้าย พระองค์ได้ตรัสว่า

وَمَا نُرۡسِلُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ

ความว่า และเรามิได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่ออื่นใดเว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือนข่าวร้าย(แก่มนุษยชาติ) [144]

และการแจ้งข่าวดีและตักเตือนข่าวร้ายของบรรดาศาสนทูตนั้นจะครอบคลุมทั้งเรื่องทางโลกและเรื่องอาคิเราะฮฺ โดยที่พวกเขาจะแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่ภักดีต่ออัลลอฮฺด้วยการมีชีวิตที่ดีบนโลกนี้

مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ

[143] อัช-ชูรอ : 13

[144] อัล-กะฮฺฟิ : 56

ความว่า ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าเพศชายหรือเพศหญิง โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา แน่แท้เราจะให้เขาได้มีชีวิตที่ดี [145]

บรรดาศาสนทูตได้ตักเตือนมนุษยชาติที่ไม่ยอมเชื่อฟังให้ระแวดระวังจากโทษทัณฑ์และความหายนะบนโลกนี้

فَإِنْ أَعْرَضُوا۟ فَقُلْ أَنذَرْتُكُمْ صَـٰعِقَةً مِّثْلَ صَـٰعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾

ความว่า แต่ถ้าพวกเขาผินหลังให้(ไม่ยอมเชื่อฟัง) ก็จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด)ว่า ฉันขอเตือนพวกท่านให้ระลึกถึงความหายนะเยี่ยงความหายนะของพวกอ๊าดและพวกษะมูด [146]

พวกเขาจะแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่ยอมภักดีต่ออัลลอฮฺด้วยผลตอบแทนแห่งสวนสวรรค์อันไพบูลย์และสถาพร

وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ يُدْخِلْهُ جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

ความว่า และผู้ใดที่เชื่อฟังอัลลอฮฺ และศาสนทูตของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้าพำนักในสวนสวรรค์ต่างๆ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสาย

---

[145] อัน-นะหฺลิ : 97

[146] ฟุศศิลัต : 13

ไหลอยู่เบื้องล่างของมัน โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล และนั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ [147]

พวกเขาจะเตือนให้บรรดาผู้กระทำผิดและผู้ฝ่าฝืนสำนึกต่อการลงโทษของอัลลอฮฺในวันอาคิเราะฮฺ

وَمَن يَعۡصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُۥ يُدۡخِلۡهُ نَارًا خَٰلِدٗا فِيهَا وَلَهُۥ عَذَابٞ مُّهِينٞ ﴿١٤﴾

ความว่า และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮฺ และศาสนทูตของพระองค์ และละเมิดขอบเขตของพระองค์แล้วไซร้ พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้านรก โดยที่เขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาลและเขาจะได้รับการลงโทษที่น่าอดสูยิ่ง [148]

อัลลอฮฺได้ส่งบรรดาศาสนทูตมายังประชาชาติเพื่อมอบแบบอย่างที่ดีและเที่ยงตรงสำหรับการดำรงชีวิตของพวกเขา และมารยาทอันประเสริฐและวิธีการภักดีที่ถูกต้อง ดังคำตรัสของอัลลอฮฺเกี่ยวกับของนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า

لَّقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِي رَسُولِ ٱللَّهِ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٞ لِّمَن كَانَ يَرۡجُواْ ٱللَّهَ وَٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرٗا

---

[147] อัน-นิสาอ์ : 13

[148] อัน-นิสาอ์ : 14

ความว่า โดยแน่นอน สำหรับพวกเจ้า ในตัวศาสนทูตของอัลลอฮฺนั้น มีแบบฉบับอันดีงามสำหรับผู้ที่หวังในอัลลอฮฺและวันอาคิเราะฮฺ และชอบรำลึกถึงอัลลอฮฺอย่างมาก [149]

ฉ. ศรัทธาต่อมุหัมมัดว่าเป็นทั้งนบีและรอซูล

- เราต้องศรัทธามั่นว่ามุหัมมัดคือบ่าวของอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และศรัทธาว่าท่านเป็นผู้นำแห่งประชาชาติทั้งในยุคแรกและยุคสุดท้าย และท่านคือนบีท่านสุดท้าย และจะไม่มีนบีหลังจากท่านอีก ท่านได้ประกาศสาร ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้มอบหมายไว้อย่างไม่บกพร่อง ได้ตักเตือนประชาชาติ และได้ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺอย่างจริงจัง

- เราจำเป็น(วาญิบ)ต้องเชื่อมั่นในสิ่งที่ท่านได้ประกาศ ต้องปฏิบัติตามในสิ่งที่ท่านสั่ง ต้องห่างไกลจากสิ่งที่ท่านห้ามและรังเกียจ ต้องอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺให้สอดคล้องกับแบบอย่าง(ซุนนะฮฺ)ของท่าน และต้องเจริญรอยตามท่าน และไม่อนุญาตให้ตามแบบอย่างอื่นนอกจากท่าน อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

لَّقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِي رَسُولِ ٱللَّهِ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٞ لِّمَن
كَانَ يَرۡجُواْ ٱللَّهَ وَٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرٗا

---

[149] อัล-อะหฺซาบ : 21

ความว่า โดยแน่นอน สำหรับพวกเจ้า ในตัวศาสนทูตของอัลลอฮฺนั้น มีแบบฉบับอันดีงาม สำหรับผู้ที่หวังในอัลลอฮฺและวันอาคิเราะฮฺ และชอบรำลึกถึงอัลลอฮฺอย่างมาก [150]

- เราจำเป็นต้องให้ความรักที่มีต่อนบีมุหัมมัดมาก่อนความรักที่มีต่อพ่อ แม่ ลูกและมนุษย์ทุกๆคน ดังคำกล่าวของท่านที่ว่า *"ผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่พวกเจ้าจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าฉันจะเป็นที่รักของเขามากกว่าบิดาและลูกของเขา"* [151]

การรักท่านอย่างแท้จริงนั้นจะเกิดขึ้นด้วยการปฏิบัติตามซุนนะฮฺและแบบอย่างการดำเนินชีวิตของท่าน

ความสุขที่แท้จริงและการได้รับทางนำที่สมบูรณ์แบบจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยการยอมจำนนและเชื่อฟังท่าน ดังที่อัลกุรอานระบุว่า

وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۚ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ

ความว่า และหากพวกเจ้ายอมเชื่อฟังและปฏิบัติตามเขาแล้ว พวกเจ้าก็จะได้รับทางนำ(อยู่ในทางที่ถูกต้อง) และศาสนทูตไม่มีหน้าที่อื่นใดนอกจากการประกาศ(สัจธรรม)อันชัดแจ้ง [152]

---

[150] อัล-อะหฺซาบ : 21

[151] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม

[152] อัน-นูรฺ : 54

- เราจำเป็น(วาญิบ)ต้องน้อมรับทุกสิ่งที่ท่านนบีได้นำมา และต้องเชื่อฟังต่อซุนนะฮฺ(แบบอย่าง)ของท่าน และเราต้องยกย่องและเทิดทูนการชี้นำของท่านเหนืออื่นใด อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا۟ تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

ความว่า ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเจ้าว่า เขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าตัดสินในสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขาแล้ว พวกเขาไม่พบความคับใจใดๆ ในจิตใจของพวกเขาจากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสินใจ และพวกเขายอมจำนนด้วยดี [153]

- เราจำเป็นต้องระมัดระวังอย่าให้ปฏิบัติค้านกับคำสั่งของท่าน เพราะการปฏิบัติที่ค้านกับคำสั่งของท่านนั้นเป็นต้นเหตุแห่งความหายนะ ความหลงทาง และการลงโทษที่เจ็บปวด โดยพระองค์อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

ความว่า ดังนั้นบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเขา (มุหัมมัด) จงระวังตัวเถิดว่า การทดสอบที่ไม่ดีจะ

[153] อัน-นิสาอ์ : 65

เกิดขึ้นแก่พวกเขา หรือว่าการลงโทษอันเจ็บปวดจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาเช่นกัน [154]

ช. ลักษณะเฉพาะของสารอิสลาม

สารอิสลามที่ประกาศโดยนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม มีลักษณะเฉพาะต่างๆที่แตกต่างจากสารของบรรดานบีก่อนหน้าท่าน ดังนี้

- สารอิสลามเป็นสารอันดับสุดท้ายของสารต่างๆที่ผ่านมา อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَۗ

ความว่า มุหัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า แต่เป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺและนบีคนสุดท้าย [155]

สารอิสลามจะยกเลิกบัญญัติของสารต่างๆที่ผ่านมา ดังนั้นอัลลอฮฺจะไม่ทรงรับศาสนาของผู้ใดนอกจากว่าเขาปฏิบัติตามศาสนาของมุหัมมัดเท่านั้น และผู้ใดก็ตามจะไม่สามารถสัมผัสถึงความสุขแห่งสวนสวรรค์นอกจากต้องผ่านแนวทางของท่านเท่านั้น เพราะท่านคือศาสนทูตที่ประเสริฐที่สุด ประชาชาติของท่านเป็นประชาชาติที่ดีเลิศที่สุด และหลักบัญญัติที่ท่านนำมาเป็นหลักบัญญัติที่สมบูรณ์และครอบคลุมที่สุด

---

[154] อัน-นูรฺ : 63

[155] อัล-อะหฺซาบ : 40

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَـٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ ﴿٨٥﴾

ความว่า และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว (การภักดีของเขา) ก็จะไม่ถูกรับเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน[156]

และท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวมีความว่า *"และขอสาบานด้วยอัลลอฮฺผู้ซึ่งชีวิตของมุหัมมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ไม่มีผู้ใดในหมู่ประชาชาตินี้ที่ฟัง(คำประกาศเชิญชวนของ)ฉัน ไม่ว่าเขาจะเป็นชาวยิวหรือคริสเตียน หลังจากนั้นเขาก็ได้ตายจากไปในสภาพที่ยังไม่ศรัทธาต่อสารที่ฉันถูกส่งมา นอกจากว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของชาวนรก"*[157]

- สารอิสลามเป็นสารที่ถูกส่งมายังบ่าวของอัลลอฮฺทั้งสองประเภท นั่นคือ ญินและมนุษย์ อัลลอฮฺได้ตรัสเล่าถึงคำพูดของญินว่า

يَـٰقَوْمَنَآ أَجِيبُوا۟ دَاعِىَ ٱللَّهِ

ความว่า โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย จงตอบรับต่อผู้เรียกร้องของอัลลอฮฺ(คือท่านศาสนทูตมุหัมมัด)เถิด[158]

---

[156] อาล อิมรอน : 85

[157] รายงานโดยมุสลิม

[158] อัล-อะหฺกอฟ : 31

และพระองค์ได้ตรัสว่า

وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةٗ لِّلنَّاسِ بَشِيرٗا وَنَذِيرٗا

ความว่า และเรามิได้ส่งเจ้ามา(โอ้มุหัมมัด)เพื่อการอื่นใด เว้นแต่เพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษยชาติทั้งหลาย [159]

และท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวไว้มีความว่า *"ฉันได้รับความประเสริฐเหนือบรรดานบีท่านอื่นๆด้วยสิ่งต่างๆหกประการ คือ ฉันได้รับคำพูดที่ครอบคลุม ได้รับชัยชนะด้วยความหวาดผวา(ของศัตรู) ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่ยึดได้จากการสงคราม(เฆาะนีมะฮฺ) แผ่นดินทุกแหล่งหล้าเป็นสถานที่ที่สะอาดและสามารถใช้เป็นสถานที่ละหมาดได้สำหรับฉัน ฉันถูกส่งมายังมนุษยชาติทั้งมวล และบรรดานบีถูกปิดท้ายและสิ้นสุดด้วยการเป็นนบีของฉัน"*[160]

ซ. ผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต

สำหรับการศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตนั้นจะมีผลลัพธ์ที่ใหญ่หลวงยิ่ง เราพอจะกล่าวโดยสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ได้ทราบถึงความเมตตาของอัลลอฮฺ และการให้ความสำคัญของพระองค์ต่อปวงบ่าว โดยที่พระองค์ส่งรอซูลหรือศาสนทูตของพระองค์มายังพวกเขา เพื่อชี้แนะและนำทาง

---

159 สะบะอฺ : 28

160 รายงานโดยมุสลิม

พวกเขาสู่แนวทางที่เที่ยงตรง และชี้แจงให้พวกเขาทราบถึงวิธีการภักดีต่ออัลลอฮฺ เพราะสติปัญญาของมนุษย์นั้นไม่สามารถที่จะเข้าใจและหยั่งถึงโดยปราศจากผู้ชี้นำ อัลลอฮฺได้ตรัสเกี่ยวกับนบีมุหัมมัดว่า

وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا رَحۡمَةٗ لِّلۡعَٰلَمِينَ ١٠٧

ความว่า และเรามิได้ส่งเจ้ามา(โอ้มุหัมมัด)เพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อความเมตตาต่อประชาชาติทั้งหลาย[161]

2. ขอบคุณอัลลอฮฺในความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่นี้
3. มีความรักต่อบรรดาศาสนทูต และยกย่องให้เกียรติพวกเขาพร้อมทั้งพูดถึงพวกเขาด้วยคำชมเชยที่เหมาะสมกับสถานภาพของพวกเขา เพราะพวกเขาได้ดำรงไว้ซึ่งการภักดีต่ออัลลอฮฺ ได้ป่าวประกาศสาร(ศาสนา)ของพระองค์และได้ตักเตือนปวงบ่าวทั้งหลาย
4. เจริญรอยตามสารของอัลลอฮฺที่บรรดาศาสนทูตเหล่านั้นนำมาป่าวประกาศ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ดังนั้นบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธาก็จะได้รับความดีและทางนำและความสุขบนโลกนี้และโลกอาคิเราะฮฺ
   อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

[161] อัล-อันบิยาอฺ : 107

فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٣﴾
وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةً
ضَنكًا

ความว่า ดังนั้น ผู้ใดปฏิบัติตามทางนำของข้า เขาก็จะไม่หลงผิด และจะไม่ได้รับความลำบาก และผู้ใดผินหลังจากการรำลึกถึงข้า แท้จริงสำหรับเขาคือ การมีชีวิตอยู่อย่างคับแคบ[162]

*****

[162] เฏาะฮาอฺ : 123-124

การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ

ก. ความหมายการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ

ความหมายของการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ คือ การศรัทธาต่อวันสุดท้ายหรือวันสิ้นโลก ซึ่งหมายถึงต้องเชื่อมั่นอย่างหนักแน่นว่าวันสุดท้ายต้องมาถึงอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้และต้องตระเตรียมเสบียงเพื่อใช้เผชิญกับมัน การศรัทธาต่อวันสุดท้ายนี้จะครอบคลุมการศรัทธาต่อสัญญาณวันสิ้นโลก และสัญลักษณ์ต่าง ๆที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้น ศรัทธาต่อความตายและการทดสอบในโลกสุสาน ไม่ว่าจะเป็นความทรมานหรือความผาสุก ศรัทธาต่อการเป่าแตร และการบังเกิดขึ้นมาอีกครั้งของทุกสิ่งที่ถูกฝังอยู่ในหลุมฝังศพ ศรัทธาสภาพความน่าสะพรึงกลัวและความตื่นตระหนกในวันกิยามะฮฺ และรายละเอียดต่าง ๆ ในวันแห่งการชุมนุม(*มะหฺชัร*)และการเปิดเผยสมุดบันทึกประจำตัวของแต่ละคน และการตั้งตราชั่ง ศรัทธาต่อสะพานข้าม(*ศิรอฏ*) และสระน้ำของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม การให้ความช่วยเหลือ(*ชะฟาอะฮฺ*) และอื่นๆ และศรัทธาต่อสวนสวรรค์และความสุขสบายของมัน และความสุขสบายที่โปรดปรานที่สุดคือการได้เห็นพระพักตร์ของอัลลอฮฺ ศรัทธาต่อนรกและการทรมานของไฟนรก ซึ่งความทรมานที่เจ็บปวดที่สุดคือการถูกห้ามมิให้พบกับองค์อภิบาล

ข. ทำไมอัลกุรอานจึงต้องให้ความสำคัญกับการศรัทธาต่อวันสุดท้าย

แท้จริงอัลกุรอานได้กล่าวถึงเรื่องราวของวันสุดท้ายไว้อย่างมากมาย และให้ความสำคัญกับการรายงานในทุกๆสถานการณ์ของมัน และได้เตือนให้ระมัดระวังในทุกๆเหตุการณ์ พร้อมกับยืนยันถึงการมีจริงของมันด้วยวิธีการต่างๆ และส่วนหนึ่งของการให้ความสำคัญของอัลกุรอานกับวันที่สำคัญยิ่งนี้ คืออัลกุรอานได้ผูกการศรัทธาต่อวันสุดท้ายด้วยการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ

ตัวอย่างเช่นดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ مِنكُمۡ يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ

ความว่า นั่นแหละคือ สิ่งที่จะถูกนำมาแนะนำตักเตือนแก่ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันอาคิเราะฮฺ[163]

ส่วนหนึ่งของการให้ความสำคัญของอัลกุรอานต่อวันอาคิเราะฮฺ คือ อัลกุรอานจะกล่าวอ้างถึงเหตุการณ์วันนั้นอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งเราจะพบได้ว่าเกือบทุกๆหน้าของอัลกุรอานที่อ้างถึงเหตุการณ์วันสุดท้าย และเหตุการณ์ต่างๆที่กำลังจะเกิดขึ้น ด้วยวิธีการที่มากมายและหลากหลาย

อีกวิธีหนึ่งที่แสดงถึงการให้ความสำคัญของอัลกุรอานต่อวันอาคิเราะฮฺ คือ อัลลอฮฺทรงตั้งชื่อวันนี้ด้วยชื่อต่างๆที่มากมาย อาทิเช่น

---

[163] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 232

- ชื่อที่บ่งชี้ว่าวันนั้นจะเกิดขึ้นจริง อาทิเช่น *อัล-หาากเกาะฮฺ* (สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน), *อัล-วากิอะฮฺ* (เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น), *อัล-กิยามะฮฺ* (วันที่จะเกิดขึ้นจริง)

- ชื่อที่บ่งชี้ถึงความวุ่นวายที่จะเกิดขึ้นในวันนั้น เช่น *อัล-ฆอชิยะฮฺ* (การฟื้นคืนชีพ), *อัฏ-ฏ๊อมมะฮฺ* (ความหายนะ), *อัศ-ศ๊อฆเฆาะฮฺ* (เสียงกัมปนาท) และ *อัล-กอริอะฮฺ* (ภัยพิบัติหรือความปลิวว่อนของวัตถุ)

- และส่วนหนึ่งของชื่อวันอาคิเราะฮฺที่มีระบุในอัลกุรอาน คือ วันแห่งการพิพากษา (*เยามุดดีน*), วันแห่งการคำนวณ (*เยามุลหิสาบ*), วันแห่งการชุมนุม (*เยามุลหะชัรฺ*), วันแห่งความนิรันดร์ (*เยามุลคุลูด*), วันแห่งการออกมา (*เยามุลคุรูจญ์*), วันแห่งความเสียใจ (*เยามุลหัส-เราะฮฺ*), และวันแห่งการร้องเรียกหาซึ่งกันและกัน

ส่วนความลับหรือเหตุผลของการให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อรุก่นหรือหลักการข้อนี้ ส่วนหนึ่งเพราะการศรัทธาต่อวันสุดท้ายเป็นสิ่งที่เกิดผลอย่างยิ่งต่อการชี้แนะมนุษยชาติ และการตั้งมั่นในการปฏิบัติความดี และยำเกรงต่ออัลลอฮฺ

ความลับและเหตุผลดังกล่าวสามารถสัมผัสได้จากสำนวนของอัลกุรอานในการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺกับการปฏิบัติกรรมดี (*อะมัลศอลิหฺ*) ในหลาย ๆสถานการณ์ด้วยกัน ตัวอย่างเช่น ที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَـٰجِدَ ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ
وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ

ความว่า แท้จริงผู้ที่จะบูรณะบรรดามัสยิดของอัลลอฮฺนั้น (มีเฉพาะ)ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันอาคิเราะฮฺ[164]

وَٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۖ وَهُمۡ عَلَىٰ صَلَاتِهِمۡ يُحَافِظُونَ

ความว่า และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺนั้น พวกเขาย่อมจะศรัทธาต่อคัมภีร์(อัลกุรอาน)นี้ และขณะเดียวกันพวกเขาก็จะรักษาการละหมาดของพวกเขา[165]

บางที สาเหตุที่ทำให้อัลกุรอานให้ความสำคัญอย่างมากในการตักเตือนมนุษย์เพื่อให้ระลึกถึงวันอาคิเราะฮฺ เพราะมนุษย์ชอบหลงลืมและเผลอตัวจากการนึกถึงมัน อันเกิดจากความตรากตรำของพวกเขาในการประกอบอาชีพบนโลกนี้ และหลงใหลในทรัพย์สินและความสวยงามบนโลก ดังนั้นการมีศรัทธามั่นในวันอาคิเราะฮฺและศรัทธาต่อการตอบแทนที่มีทั้งการทรมานและความสุขสบาย จะทำให้บรรเทาความโลภและหลงระเริงของพวกเขาในความสุขอันจอมปลอมบนโลกนี้ และสาเหตุอีกอย่างหนึ่งก็เพื่อผลักดันให้มนุษย์แข่งขันกันสร้างความดี อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

---

164 อัต-เตาบะฮฺ : 18

165 อัล-อันอาม : 92

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَا لَكُمۡ إِذَا قِيلَ لَكُمُ ٱنفِرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱثَّاقَلۡتُمۡ إِلَى ٱلۡأَرۡضِۚ أَرَضِيتُم بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا مِنَ ٱلۡأٓخِرَةِۚ فَمَا مَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ٣٨

ความว่า โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ? เมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺเถิด พวกเจ้าก็เฉื่อยชา(และติดตรึง)อยู่กับพื้นดิน พวกเจ้าพึงพอใจต่อชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้มากกว่าชีวิตในวันโลกหน้ากระนั้นหรือ? ไม่มีสิ่งอำนวยความสุขแห่งชีวิตในโลกนี้(ถ้าจะเทียบกับความสุขสบาย)ในวันโลกหน้า นอกจาก(มันเป็นความสุขเพียง)เล็กน้อยเท่านั้น [166]

แท้จริงไม่มีสิ่งใดที่จะยกมนุษย์ให้พ้นจากการติดตรึงอยู่กับชีวิตโลก นอกจากการศรัทธาต่ออัลลอฮฺและการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ โดยศรัทธาว่าทรัพย์สินทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ได้ละทิ้งในโลกนี้ เพราะเชื่อฟังในคำสั่งของอัลลอฮฺและยึดมั่นในคำสั่งของพระองค์ จะถูกทดแทนในโลกหน้าด้วยทรัพย์สินที่ดีกว่า ยั่งยืนกว่า และมั่นคงกว่า ขณะเดียวกันก็ศรัทธามั่นว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำให้ออกจากเส้นทางและ

---

166 อัต-เตาบะฮฺ : 38

คำสั่งของอัลลอฮฺบนโลกนี้ เพียงเพราะหลงใหลในทรัพย์สินทางโลกอันน้อยนิด เขาจะถูกตอบแทนด้วยการลงโทษที่ทรมานยิ่งในวันอาคิเราะฮฺ

เมื่อมนุษย์ศรัทธามั่นต่อวันอาคิเราะฮฺแล้ว จะทำให้เขารู้สึกเชื่อมั่นว่าความสุขสบายทุกสิ่งบนโลกนี้ไม่สามารถที่จะเทียบเคียงกับความสุขสบายในวันอาคิเราะฮฺได้ และความทุกข์ทรมานบนโลกนี้ไม่สามารถที่จะเทียบเคียงกับความทุกข์ทรมานในวันอาคิเราะฮฺได้เลย

ค. การทดสอบในหลุมศพ(กุโบรฺ)

เราต้องศรัทธามั่นว่าความตายนั้นเป็นความจริงและเที่ยงแท้แน่นอน อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

قُلْ يَتَوَفَّىٰكُم مَّلَكُ ٱلْمَوْتِ ٱلَّذِى وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

ความว่า จงกล่าวเถิดมุหัมมัด "มลาอิกะฮฺผู้ปลิดชีวิต ผู้ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับพวกท่าน จะปลิดชีวิตของพวกท่าน แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังองค์อภิบาลของพวกท่าน"[167]

ความตายเป็นสิ่งที่ประจักษ์ยิ่ง ไม่มีใครไม่ทราบว่าสิ่งมีชีวิตทุกชนิดต้องพบกับความตาย และไม่มีการสงสัยและลังเลถึงสิ่งนี้ และเราต้องศรัทธามั่นว่าทุกคนตายโดยปกติ ถูกฆ่าตาย หรือเสียชีวิตด้วย

---

[167] อัส-สัจญ์ดะฮฺ : 11

สาเหตุใดก็ตาม แสดงว่าเขาครบอายุขัยแล้ว และไม่มีการตัดทอนแม้แต่เสี้ยววินาที อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمۡ لَا يَسۡتَأۡخِرُونَ سَاعَةٗ وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ

ความว่า ครั้นเมื่อกำหนดเวลา(อายุขัย)ของพวกเขาได้มาถึง พวกเขาจะไม่สามารถร้องขอให้ล่าช้า(แม้แต่)ชั่วโมงเดียว และจะไม่สามารถร้องขอให้เร็วขึ้น(สักชั่วโมงหนึ่ง) [168]

และเราต้องศรัทธามั่นต่อการทดสอบในหลุมศพ นั่นคือผู้ตายจะถูกสอบสวน –หลังจากที่ถูกฝังเรียบร้อยแล้ว- เกี่ยวกับองค์อภิบาลของเขา ศาสนาของเขา และศาสนทูตของเขา ดังนั้นอัลลอฮฺจะทรงทำให้ชาวมุอ์มินผู้ศรัทธามีจุดยืนที่มั่นคงด้วยคำตอบที่มั่นคงและชัดเจน โดยมุอ์มินผู้ศรัทธาจะตอบว่า "องค์อภิบาลของเราคืออัลลอฮฺ ศาสนาของเราคืออิสลาม และนบีของเราคือมุหัมมัด" และอัลลอฮฺจะทรงทำให้บรรดาผู้อธรรมที่หลงทาง โดยพวกเขาจะตอบว่า "อา...อา... ฉันไม่รู้" ส่วนผู้กลับกลอก(มุนาฟิก)และผู้ที่สงสัย(ในสัจธรรมของอิสลาม) เขาจะตอบว่า "ฉันไม่รู้ ฉันได้ยินคนกล่าวบางอย่าง ดังนั้นฉันจึงกล่าวตามพวกเขา"

และเราต้องศรัทธาต่อการทรมานในหลุมศพและความสุขสบายของมัน โดยที่การทรมานนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้อธรรมทั้งหลาย ทั้งที่เป็นชาวมุนาฟิกผู้กลับกลอกและผู้ปฏิเสธศรัทธา

---

[168] อัล-อะอฺรอฟ : 34

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِي غَمَرَٰتِ ٱلۡمَوۡتِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓاْ أَيۡدِيهِمۡ أَخۡرِجُوٓاْ أَنفُسَكُمُۖ ٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ عَذَابَ ٱلۡهُونِ بِمَا كُنتُمۡ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ غَيۡرَ ٱلۡحَقِّ وَكُنتُمۡ عَنۡ ءَايَٰتِهِۦ تَسۡتَكۡبِرُونَ ﴿٩٣﴾

ความว่า และหากเจ้าได้เห็น ขณะที่บรรดาผู้อธรรมกำลังอยู่ในภาวะใกล้จะตาย และมลาอิกะฮฺกำลังยื่นมือของพวกเขา (โดยกล่าวว่า) จงเอาชีวิตของพวกเจ้าออกมา วันนี้พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนซึ่งการทรมานอันแสนอัปยศ เนื่องจากพวกเจ้าเคยกล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮฺ โดยปราศจากความจริง และเนื่องจากพวกเจ้ายโสต่อบรรดาโองการของพระองค์[169]

และพระองค์ได้ตรัสถึงครอบครัวของฟิรเอาน์(ฟาโรห์)ว่า

[169] อัล-อันอาม : 93

ٱلنَّارُ يُعۡرَضُونَ عَلَيۡهَا غُدُوّٗا وَعَشِيّٗاۚ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ أَدۡخِلُوٓاْ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ أَشَدَّ ٱلۡعَذَابِ ٤٦

ความว่า ไฟนรกจะถูกนำมาฉายให้พวกเขาเห็นทั้งยามเช้าและยามเย็น และในวันกิยามะฮฺนั้น จะมีเสียงกล่าวว่า จงนำเอาบริวารของฟิรเอาน์เข้าไปรับการลงโทษที่สาหัสยิ่งเถิด[170]

มีรายงานในเศาะฮีหฺมุสลิมจาก*ซัยดฺ อิบนุ ษาบิต* รอฎิยัลลอลฮฺอันฮุ เล่าจากรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า *"ถ้าหากไม่ใช่เพราะเกรงว่า พวกท่านจะไม่ฝังศพกันเอง แน่นอนว่าฉันจะร้องขอให้อัลลอฮฺทรงทำให้พวกท่านได้ยินเสียงทรมานในหลุมศพ(เหมือน)ที่ฉันได้ยิน"* หลังจากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็หันหน้ามาหาบรรดาเศาะหาบะฮฺพลันกล่าวว่า *"พวกท่านจงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺจากให้รอดพ้นจากการทรมานของไฟนรก"* บรรดาเศาะหาบะฮฺจึงกล่าวว่า **"พวกเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้รอดพ้นจากการทรมานของไฟนรก"** หลังจากนั้นท่านกล่าวอีกว่า *"พวกท่านจงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺจากให้รอดพ้นจากการทรมานในหลุมศพ"* พวกเขาก็กล่าวว่า **"พวกเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้รอดพ้นจากการทรมานในหลุมศพ"**

ส่วนความสุขสบายในหลุมศพนั้นอัลลอฮฺทรงเตรียมไว้แก่บรรดามุอ์มินผู้ศรัทธาที่เชื่อมั่นเท่านั้น

---

[170] ฆอฟิรฺ : 46

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسْتَقَٰمُواْ تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُواْ وَلَا تَحْزَنُواْ وَأَبْشِرُواْ بِٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ

ความว่า แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮฺคือพระผู้อภิบาลของเรา แล้วพวกเราก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้น มลาอิกะฮฺจะลงมาหาพวกเขา (โดยกล่าวกับพวกเขาว่า) "พวกเจ้าอย่าหวาดกลัวและอย่าได้โศกเศร้า แต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้"[171]

และพระองค์ได้ตรัสอีกว่า

فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَآ إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾

---

171 ฟุศศิลัต : 30

ความว่า และถ้าหากไม่เพราะวิญญาณได้มาถึงคอหอย(กำลังจะตาย) ในขณะที่พวกเจ้ากำลังมองดูอยู่ และพวกเรา(บรรดามลาอิกะฮฺ)อยู่ใกล้ชิดเขายิ่งกว่าพวกเจ้า แต่พวกเจ้ามองไม่เห็นเรา ดังนั้นมาตรแม้นว่าพวกเจ้าไม่ได้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใด พวกเจ้าก็จงทำให้มัน(วิญญาณ)กลับ(คืนสู่ร่างของเขาอีกครั้งสิ) ถ้าพวกเจ้าสัจจริง(ตามที่กล่าวอ้าง) ดังนั้นถ้าหากว่าเขา(ผู้ตาย)เป็นผู้ที่ใกล้ชิด(ภักดีต่อ)อัลลอฮฺ เขาก็จะได้รับความอิ่มเอิบเบิกบานและสวนสวรรค์ที่เขาโปรดปราน[172]

และอัล-บัรรออฺ อิบนุ อาซิบ รอฎิยัลลอฮฺ อันฮฺ เล่าว่า ท่านนบีศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวถึงสภาพบรรดาผู้ศรัทธาหลังจากที่เขาได้ตอบข้อซักถามของสองมลาอิกะฮฺในหลุมศพแล้วว่า *“จะมีผู้เรียกเขาจากบนฟ้าว่า บ่าวของฉันเป็นผู้ที่สัจจริง ดังนั้นพวกเจ้าจงปูพรมจากสวรรค์ให้แก่เขา และจงแต่งตัวเขาด้วยเครื่องแต่งกายจากสวรรค์ และจงเปิดประตูที่ไปสู่สวรรค์บานหนึ่งให้แก่เขา”* ท่านกล่าวต่อไปว่า *“ดังนั้นความสะดวกสบายจึงได้มาหาเขา และหลุมศพของเขาได้ถูกเปิดกว้างออกจนสุดสายตา”*[173]

---

[172] อัล-วากิอะฮฺ : 83-89

[173] รายงานโดยอะหฺมัด และอบู ดาวูด จากรายงานของอัล-บัรรออฺ อิบนุ อาซิบ อันยาวเหยียด

แท้จริงมีรายงานมากมายจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ระบุถึงการมีจริงของความทรมานและความผาสุกในหลุมฝังศพ เช่นเดียวกับการซักถามของสองมลาอิกะฮฺ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศรัทธาว่าสิ่งเหล่านั้นมีอยู่จริงและเชื่อมั่นต่อสิ่งดังกล่าว และเราจะต้องไม่พูดถึงสภาพที่แท้จริงของมันว่าเป็นเช่นไร เพราะสติปัญญาของเราไม่สามารถที่จะหยั่งรู้ถึงสภาพที่แท้จริงของมันได้ เพราะเราทุกคนยังไม่เคยประสบกับมันมาก่อน

เช่นเดียวกับสภาพของหลุมศพซึ่งเป็นสิ่งเร้นลับที่ไม่สามารถจะรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส เพราะถ้าหากว่ามันสามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส ดังนั้นจึงไม่มีประโยชน์ใดๆในการศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ และมนุษย์คงจะไม่ซุกซ่อนมัน ดังคำกล่าวของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า "ถ้าหากไม่ใช่เพราะเกรงว่า พวกท่านจะไม่ฝังศพกันเอง แน่นอนว่าฉันจะร้องขอให้อัลลอฮฺทรงทำให้พวกเจ้าได้ยินถึงการทรมานในหลุมศพ(เหมือน)ที่ฉันได้ยินมา" [174]

ง. สัญญาณวันอวสาน

สิ่งที่เราจำเป็นต้องศรัทธาอีกอย่างหนึ่งคือ เราต้องศรัทธามั่นว่าวันอวสานของโลกนี้ต้องมาถึงอย่างไม่ต้องสงสัย และกำหนดการของมันนั้นไม่มีใครรู้นอกจากอัลลอฮฺพระองค์เดียวเท่านั้น ซึ่งพระองค์ทรงปกปิดไม่ให้มนุษย์ทุกคนทราบ

พระองค์ได้ตรัสว่า

---

[174] รายงานโดยมุสลิม

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَىٰهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ رَبِّى ۖ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَآ إِلَّا هُوَ ۚ ثَقُلَتْ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً ۗ يَسْـَٔلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِىٌّ عَنْهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ ٱللَّهِ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

ความว่า พวกเขาจะถามเจ้าถึงวันอวสาน (วันกิยามะฮฺ) นั้นว่า เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น? จงกล่าวเถิดว่า แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระเจ้าของฉันเท่านั้น ไม่มีใครจะเผยมันให้ทราบสำหรับเวลาของมันได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น มันหนักอึ้ง อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน มันจะไม่มายังพวกเจ้า นอกจากโดยกระทันหัน พวกเขาถามเจ้าประหนึ่งว่าเจ้านั้นเป็นผู้ที่รู้ในเรื่องนั้นดี จงกล่าวเถิด แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮฺเท่านั้น แต่ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้[175]

มีรายงานหะดีษที่เศาะฮีหฺ(เชื่อถือได้)มากมายจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ชี้แจงถึงสัญลักษณ์และสัญญาณของวันอวสานของโลกนี้ ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวถึงสัญญาณเล็กของวันอวสานของโลก ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับความเสื่อม

175 อัล-อะอฺรอฟ : 187

เสียและความเลวทรามของมนุษย์ และการเกิดความขัดแย้งในหมู่พวกเขา และความเบี่ยงเบนของพวกเขาจากแนวทาง(ศาสนา)อันเที่ยงตรงของอัลลอฮฺ

และส่วนหนึ่งของสัญญาณเล็กคือ สิ่งที่มีระบุอยู่ในหะดีษ*ญิบรีล* ซึ่งท่านได้ถามท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ถึงวันอวสานของโลก ท่านได้ตอบว่า *"ผู้ที่ถูกถาม(หมายถึงท่านรอซูลเอง)ย่อมไม่รู้เท่ากับผู้ถาม(หมายถึงญิบรีล)"* ญิบรีลจึงถามต่อไปว่า "ถ้าเช่นนั้น ก็จงบอกแก่ฉันถึงสัญญาณของมัน?" ท่านได้ตอบว่า *"เมื่อทาสี(ทาสหญิง) ได้ให้กำเนิดเจ้านายของนาง และเมื่อมีการเดินด้วยเท้าเปล่า..."*[176]

และอีกส่วนหนึ่งของสัญญาณเล็กตามรายงานที่ได้มีชายคนหนึ่งถามท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า "เมื่อไหร่จะถึงวันอวสานของโลก?" ท่านตอบว่า *"เมื่อความซื่อสัตย์ถูกทำลาย ดังนั้นก็จงรอการมาถึงของวันสิ้นโลก"* ชายคนนั้นถามต่อไปว่า "มีการทำลายอย่างไรเล่า?" ท่านตอบว่า ***"เมื่อมีการแต่งตั้งหรือสนับสนุนให้ปฏิบัติภารกิจแก่ผู้ที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นก็จงรอการมาถึงของวันสิ้นโลก"***[177]

ส่วนสัญญาณใหญ่ของวันอวสานของโลก ได้แก่สัญญาณใหญ่ ๆ ที่เกิดขึ้นใกล้กับวันสิ้นโลก ซึ่งการเกิดขึ้นของมันจะนำไปสู่การอวสานของโลกทันที เสมือนเส้นด้ายคล้องลูกปัดที่ขาดจากกันจนลูกปัดทยอยร่วงลงทีละเม็ดทีละเม็ดจนหมดสิ้น

---

[176] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม

[177] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์

สัญญาณใหญ่ของวันอวสานของโลกมีระบุในหะดีษเศาะฮีหฺถึงสิบอย่างด้วยกัน อาทิเช่น รายงานของ*หุซัยฟะฮฺ อิบนุ อุสัยดฺ อัลเฆาะฟารีย์* รอฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ปรากฏต่อหน้าพวกเราในขณะที่พวกเรากำลังทบทวนความรู้อยู่ ท่านจึงถามว่า *“พวกท่านกำลังทบทวนอะไรอยู่?”* พวกเขาตอบว่า “เรากำลังพูดถึงวันอวสานของโลก” ท่านจึงกล่าวว่า *“แท้จริงวันอวสานของโลกจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าพวกท่านจะพานพบกับสัญญาณของมันสิบอย่างก่อนหน้านั้น”* แล้วท่านก็ระบุถึงสัญญาณเหล่านั้นว่า *“มีหมอกควัน ดัจญาล สัตว์(ด๊าบบะตุล อัรฎฺ) ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันตก นบีอีซาลงมาจากฟ้า ยะญูจญ์และมะญูจญ์ เกิดแผ่นดินทรุดสามแห่ง แห่งหนึ่งที่ตะวันออก แห่งหนึ่งที่ตะวันตก และอีกแห่งหนึ่งที่คาบสมุทรอาหรับ และสุดท้ายที่สุดจะมีไฟออกทางประเทศเยเมนไล่ต้อนมนุษย์สู่สนามมะหฺชัร(ท้องทุ่งแห่งการชุมนุม)”*[178]

และเราขอพูดถึง-เพื่อเป็นตัวอย่าง-เกี่ยวกับสัญญาณใหญ่ของวันอวสานของโลกอย่างหนึ่ง นั่นคือการกำเนิด*ดัจญาล* ซึ่งดัจญาลนี้เป็นแหล่งกำเนิดของการปฏิเสธศรัทธาและการหลงทาง และสายธารแห่งความวุ่นวายและความตกใจกลัว บรรดานบีคนก่อนๆ ต่างได้ตักเตือนกลุ่มชนของพวกเขาถึงอันตรายของดัจญาล และสาธยายถึงคุณลักษณะที่โดดเด่นของมัน เช่นเดียวกับนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ได้ย้ำเตือนประชาชาติของท่านจนเป็นที่ประจักษ์แจ้งสำหรับผู้ที่มีสายตาและความคิดอ่านที่โปร่งใส

---

[178] รายงานโดย มุสลิม

จากท่าน*อะนัส* รอฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าจาก ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า *"ไม่มีนบีคนใดนอกจากต้องเตือนประชาชาติของเขาให้ระวังต่อจอมโกหกมีตาบอดข้าง จงจำไว้ให้ดี มันเป็นคนที่ตาบอดข้างหนึ่ง และแท้จริงองค์อภิบาลของพวกเจ้าไม่บอดข้าง และมีตัวอักษรถูกตราไว้บนหน้าผากของมันว่า กาฟ ฟาอฺ รออฺ(มาจากคำว่า กุฟรฺ ซึ่งหมายถึงการปฏิเสธศรัทธา)"*[179]

จากท่าน *อบูฮุร็อยเราะฮฺ* รอฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า *"ฉันขอเล่าให้พวกเจ้าฟังเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับดัจญาล ซึ่งนบีคนหนึ่งได้เคยเล่าถึงมันให้ประชาชาติของท่านฟัง แท้จริงมันเป็นคนที่ตาบอดข้าง และแท้จริงมันจะพาสิ่งที่เสมือนกับสวรรค์และนรกมาด้วย ดังนั้นสิ่งที่มันบอกว่าเป็นสวรรค์แท้จริงนั่นคือนรก และแท้จริงฉันขอเตือนให้พวกเจ้าระวัง เฉกเช่นที่นบีนูหฺได้ตักเตือนประชาชาติของท่าน"*[180]

และจะไม่มีใครสามารถรอดพ้นจากอันตรายของดัจญาลนอกจากด้วยความรู้และการปฏิบัติอามัล นั่นคือ รู้ว่าดัจญาลเป็นมนุษย์ที่มีเรือนร่างที่จำเป็นต่อการกินดื่มเช่นเดียวกับเรา และด้วยความชั่วร้ายและความอ่อนแอของมัน มันจึงเป็นคนที่ตาบอดข้าง และถูกระบุไว้บนหน้าผากว่า กาฟิร (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) ส่วนการปฏิบัติอามัลนั้นกระทำได้ด้วยการขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺเป็นประจำให้รอดพ้นจากอันตรายของมันในช่วงการนั่งครั้งสุดท้ายก่อนการให้สลามออกจากการละหมาด และด้วยการท่องจำสิบอายัตแรกของสูเราะฮฺ*อัล-กะฮฺฟิ* ดังที่

---

[179] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม

[180] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้สั่งเสียไว้ว่า *“ผู้ใดที่ท่องจำสิบอายัตแรกของสูเราะฮฺอัล-กะฮฺฟิ เขาจะถูกคุ้มครองให้รอดพ้นจากภัยของดัจญาล”* [181]

จ. การฟื้นคืนชีพ

การศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งของมนุษย์มีหลักฐานยืนยันจากอัลกุรอาน ซุนนะฮฺ สติปัญญา และธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของแต่ละคน ดังนั้นเราจึงต้องศรัทธามั่นว่าอัลลอฮฺจะทรงบังเกิดผู้ที่อยู่ในหลุมศพให้กลับฟื้นคืนชีพอีกครั้ง และวิญญาณของพวกเขาก็จะถูกส่งกลับไปยังเรือนร่าง และมนุษย์ทุกคนก็จะลุกขึ้นทำความเคารพอัลลอฮฺอีกครั้งหนึ่ง

พระองค์ได้ตรัสว่า

ثُمَّ إِنَّكُم بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

ความว่า หลังจากนั้นพวกเจ้าก็จะต้องพบกับความตาย และหลังจากนั้นในวันกิยามะฮฺพวกเจ้าก็จะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง[182]

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ความว่า *“ในวันกิยามะฮฺมนุษย์จะถูกไล่ต้อนในสภาพที่เดินด้วยเท้าเปล่า เปลือยร่าง (ไม่สวมเสื้อผ้า) และไม่ขลิบอวัยวะเพศ”*[183]

---

[181] รายงานโดย มุสลิม

[182] อัล-มุอ์มินูน : 15-16

และชาวมุสลิมทุกคนมีความเห็นพ้องกันว่าการฟื้นคืนชีพนั้นมีจริง และมันเป็นไปตามสภาพของเหตุผลที่ควรจะเป็น โดยที่อัลลอฮฺทรงทำให้มนุษย์กลับฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งเพื่อทำการตอบแทนต่อสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกำหนดให้พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งของบรรดาศาสนทูตของพระองค์ อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَٰكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾

ความว่า พวกเจ้าคิดว่าเราได้บังเกิดพวกเจ้าโดยเปล่าประโยชน์ และพวกเจ้าจะไม่กลับคืนสู่เราอีกครั้งหนึ่งกระนั้นหรือ?[184]

แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่างปฏิเสธถึงการฟื้นคืนชีพหลังจากความตาย โดยพวกเขาอ้างว่าสิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ การอ้างดังกล่าวเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งทั้งบัญญัติอิสลาม(อัลกุรอานและซุนนะฮฺ) ประจักษ์สัมผัส และสติปัญญาต่างสามารถระบุถึงความไม่จริงของการแอบอ้างดังกล่าว ดังนี้

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

زَعَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن لَّن يُبْعَثُواْۚ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّى لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْۚ وَذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾

---

[183] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม

[184] อัล-มุอ์มินูน : 115

ความว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวอ้างว่า พวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพมาอีก จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด)ว่า หาเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของฉัน พวกเจ้าทุกคนจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน แล้วพวกเจ้าก็จะได้รับแจ้งตามที่พวกเจ้าได้ประกอบกรรมเอาไว้ และนั่นเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮฺ[185]

พระองค์ได้ตรัสอีกว่า

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَا تَأۡتِينَا ٱلسَّاعَةُۖ قُلۡ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأۡتِيَنَّكُمۡ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِۖ

ความว่า และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า วันอวสานของโลกจะไม่มาถึงเรา จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด)ว่า หาเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสาบานต่อองค์อภิบาลของฉัน ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พ้นญาณวิสัย ว่ามันจะเกิดขึ้นกับพวกเจ้าอย่างแน่นอน[186]

และแท้จริงบรรดาคัมภีร์แห่งฟากฟ้าได้เห็นพ้องกันว่ามันจะเกิดขึ้นจริง

ส่วนด้านประจักษ์สัมผัสนั้น เราจะเห็นได้จากการที่อัลลอฮฺทรงทำให้สิ่งที่ตายแล้วกลับฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งบนโลกนี้ ดังมีปรากฏในสูเราะฮฺ อัล-บะเกาะเราะฮฺถึงห้าตัวอย่างด้วยกัน ตัวอย่างแรกของมัน

---

[185] อัต-ตะฆอบุน : 7

[186] สะบะอฺ : 3

คือ เมื่อครั้งที่ประชาชาติของนบีมูซากล่าวว่า พวกเขาจะไม่ศรัทธาต่อนบี มูซาจนกว่าพวกเขาจะได้เห็นอัลลอฮฺอย่างเปิดเผย ดังนั้นอัลลอฮฺจึงทำให้พวกเขาตายหมด และพระองค์ก็ทำให้พวกเขาฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง ในการนี้อัลลอฮฺได้ตรัสแก่ชาวเผ่าอิสราเอลว่า

وَإِذْ قُلْتُمْ يَـٰمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ ٱلصَّـٰعِقَةُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَـٰكُم مِّنۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

ความว่า และจงรำลึกถึง ขณะที่พวกเจ้ากล่าวว่า โอ้ มูซา ! เราจะไม่ศรัทธาต่อท่านเป็นอันขาด จนกว่าเราจะได้เห็นอัลลอฮฺโดยเปิดเผย แล้วสายฟ้าผ่าก็ได้คร่าพวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้ามองดูกันอยู่ ภายหลังเราได้ให้พวกเจ้าคืนชีพ หลังจากที่พวกเจ้าได้ตายไปแล้ว เผื่อว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ[187]

ตัวอย่างที่สองคือ เรื่องราวของผู้ที่ถูกฆ่าตาย ซึ่งชาวอิสราเอลได้โต้เถียงกันถึงเพื่อค้นหาฆาตกร ดังนั้นอัลลอฮฺจึงทรงสั่งให้พวกเขาเชือดวัวตัวหนึ่ง แล้วก็เอาอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของมันฟาดไปที่ร่างของผู้ที่ถูกฆ่านั้นเพื่อให้เขาฟื้นขึ้นมาบอกว่าใครคือผู้ที่ฆ่าเขา

---

[187] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 55-56

เช่นเดียวกับเรื่องราวของชนกลุ่มหนึ่งที่หนีตายออกจากเมืองของพวกเขา แล้วอัลลอฮฺก็ทรงทำให้พวกเขาเสียชีวิต แล้วพระองค์ก็ทำให้พวกเข้าฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

ส่วนตัวอย่างที่สี่ เป็นเรื่องราวของชายคนหนึ่งที่เดินผ่านหมู่บ้านแห่งหนึ่ง แล้วเขาก็คิดว่าไม่มีทางที่อัลลอฮฺจะทรงทำให้มันกลับฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง ดังนั้นอัลลอฮฺจึงทำให้เขาเสียชีวิตเป็นเวลา 100 ปี แล้วพระองค์ก็ทำให้เขาฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง

ส่วนตัวอย่างที่ห้า ได้แก่เรื่องราวที่เกี่ยวกับนกของท่านนบีอิบรอฮีมที่สงสัยว่าอัลลอฮฺจะทรงทำให้มันฟื้นขึ้นมาอีกครั้งได้อย่างไร[188]

ส่วนเหตุผลทางปัญญาที่บ่งบอกถึงความสามารถที่จะฟื้นขึ้นมาอีกครั้งของสิ่งที่ตายแล้วนั้น มีอยู่สองนัยด้วยกัน คือ

หนึ่ง อัลลอฮฺเป็นผู้ที่ริเริ่มในการสร้างฟากฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พร้อมทั้งสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระองค์เป็นผู้ที่สร้างมันมาเป็นครั้งแรก ดังนั้นผู้ที่สามารถสร้างมันมาจากสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนย่อมต้องสามารถทำให้มันกลับฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหลังจากที่มีมาแล้วอย่างแน่นอน อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَهُوَ ٱلَّذِى يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَهُوَ
أَهۡوَنُ عَلَيۡهِ

188 ดู สูเราะฮฺ อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 73, 243, 259, 260

ความว่า และพระองค์คือผู้ที่ทรงเริ่มแรกในการสร้าง แล้วทรงให้มันกลับขึ้นมาอีก และมันย่อมเป็นการง่ายกว่าสำหรับพระองค์[189]

และพระองค์ทรงสั่งให้ตอบแก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธและไม่เชื่อว่ากระดูกที่ป่นปี้หมดแล้วนั้นจะสามารถกลับฟื้นขึ้นมาอีกครั้งว่า

قُلْ يُحْيِيهَا ٱلَّذِىٓ أَنشَأَهَآ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

ความว่า จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด)ว่า พระองค์ผู้ทรงสร้างมันขึ้นมาครั้งแรกย่อมสามารถทำให้มันกลับมีชีวิตขึ้นมาอีก และพระองค์ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมา[190]

สอง แผ่นดินที่แห้งแล้ง ไม่มีต้นไม้และพืชพันธุ์เขียวขจีขึ้นอยู่เลย แต่ทันทีที่ฝนตกลงมา ความเขียวขจีของแมกไม้ก็ค่อยๆ งอกเงยขึ้นมามีชีวิตอย่างสวยงาม ดังนั้นผู้ที่สามารถทำให้ต้นไม้เหล่านั้นกลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหลังจากที่มันได้ตายไปแล้วก็ย่อมต้องสามารถทำให้ชีวิตที่ตายไปแล้วกลับฟื้นขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَنَزَّلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً مُّبَـٰرَكًا فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ جَنَّـٰتٍ وَحَبَّ ٱلْحَصِيدِ ﴿٩﴾ وَٱلنَّخْلَ بَاسِقَـٰتٍ

[189] อัร-รูม : 27

[190] ยาสีน : 79

لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ ﴿١٠﴾ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۖ وَأَحْيَيْنَا بِهِۦ
بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ كَذَٰلِكَ ٱلْخُرُوجُ ﴿١١﴾

ความว่า และเราได้ให้น้ำฝนหลั่งลงมาจากฟากฟ้าเป็นความจำเริญ(แก่มนุษย์) แล้วเราได้ให้สวนต่าง ๆและเมล็ดพืชสำหรับเก็บเกี่ยวงอกเงยออกมาด้วยน้ำฝน และต้นอินทผลัมที่สูงตระหง่านลำต้นของมันมีพวงย้อยลงมาและมีผลซ้อนทับกันเป็นตับ เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่ปวงบ่าวและเราใช้น้ำเพื่อทำให้ดินแดนที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตชีวาขึ้นมาอีกครั้ง เช่นนั้นแหละการฟื้นคืนชีพ[191]

คนที่มีสติปัญญาทุกคนย่อมรู้ดีว่าผู้ที่สามารถสร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่ย่อมต้องมีความสามารถเป็นร้อยเท่าที่จะสร้างสิ่งที่เล็กกว่านั้น ในเมื่ออัลลอฮฺสามารถสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินอันกว้างใหญ่ไพศาลและตระหง่านตาโดยปราศจากตัวอย่างมาก่อน ดังนั้นพระองค์ย่อมต้องสามารถทำให้กระดูกที่ผุเปื่อยแล้วให้กลับมามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง

พระองค์ได้ตรัสว่า

أَوَلَيْسَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ
بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم ۚ بَلَىٰ وَهُوَ ٱلْخَلَّٰقُ
ٱلْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

191 ก๊อฟ : 9-11

ความว่า ผู้ที่สามารถสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินย่อมต้องสามารถสร้างสิ่งที่เหมือนกับสิ่งเหล่านั้นมิใช่หรือ แน่นอน เพราะพระองค์คือผู้ทรงสร้างที่ยิ่งใหญ่และผู้ทรงรอบรู้ทุกอย่าง [192]

ฉ. การถูกนำเสนอ การชำระ และการอ่านสมุดบันทึก

เราต้องศรัทธามั่นต่อการถูกนำเสนอ โดยที่มนุษย์ทุกคนต้องถูกนำเสนอต่อหน้าพระพักตร์ของอัลลอฮฺ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ
فَهِىَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَٱلْمَلَكُ عَلَىٰٓ أَرْجَآئِهَا ۚ
وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَـٰنِيَةٌ ﴿١٧﴾
يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

ความว่า ดังนั้น ในวันนั้น กิยามะฮฺก็จะเกิดขึ้น และชั้นฟ้าก็จะแตกออก ซึ่งในตอนนั้นมันจะฉีกขาดและแตกออกจากกัน และบรรดามลาอิกะฮฺก็จะปรากฏตัวขึ้นบนเวหา และในวันนั้นมลาอิกะฮฺจำนวนแปดนายจะทูนอะรัช(บัลลังก์)ขององค์อภิบาลของเจ้าไว้บนหัวของพวกเขา ในวันนั้นพวกเจ้าจะถูกนำมาเสนอหน้าต่อหน้าพระพักตร์

---

[192] ยาสีน : 81

ของพระองค์ ไม่มีความลับใดของพวกเจ้าที่ปกปิดอยู่อีก[193]

และพระองค์ได้ตรัสว่า

وَعُرِضُوا۟ عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَـٰكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍۭ ۚ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾

ความว่า และ(ในวันนั้น)พวกเขาจะถูกนำมาเสนอต่อหน้าพระพักตร์ขององค์อภิบาลของเจ้าอย่างเป็นแถว แน่แท้พวกเจ้าย่อมต้องมาหาเราดั่งที่เราได้บังเกิดพวกเจ้าในครั้งแรก แต่ทว่าพวกเจ้ากลับอ้างว่าเราไม่ได้ทำสัญญานัดพบกับพวกเจ้า [194]

และเราต้องศรัทธามั่นต่อการชำระ โดยที่อัลลอฮฺจะทรงทำการชำระสอบสวนในภารกิจของมนุษย์ทุกคน พระองค์จะเริ่มจากบ่าวผู้ศรัทธาก่อน จนกระทั่งพวกเขายอมรับถึงความผิดและบาปต่าง ๆที่พวกเขาได้ก่อไว้บนโลก ดังที่อัลกุรอานและซุนนะฮฺได้ระบุไว้ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะไม่ได้รับการชำระในกรรมดีและกรรมชั่วของพวกเขา เพราะแท้จริงแล้วพวกเขาไม่มีกรรมดีใด ๆ เหลืออยู่เลย แต่กรรมของพวกเขาจะถูกคำนวณเฉย ๆ แล้วก็พักไว้อย่างนั้น พร้อมกับการยอมรับในการกระทำของพวกเขา

พระองค์ได้ตรัสว่า

---

[193] อัล-ห๊ากเกาะฮฺ : 15-18

[194] อัล-กะฮฺฟิ : 48

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْإِنسَـٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا
فَمُلَـٰقِيهِ ۝٦ فَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَـٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ
۝٧ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝٨
وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ۝٩ وَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ
كِتَـٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهْرِهِۦ ۝١٠ فَسَوْفَ يَدْعُوا۟ ثُبُورًا
۝١١ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝١٢ إِنَّهُۥ كَانَ فِىٓ أَهْلِهِۦ
مَسْرُورًا ۝١٣ إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ۝١٤ بَلَىٰٓ إِنَّ
رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرًا ۝١٥

ความว่า โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้เจ้าต้องพากเพียรไปสู่องค์อภิบาลของพวกเจ้าอย่างทรหดอดทน จนกระทั่งพวกเจ้าได้พบพระองค์ ส่วนผู้ที่สมุดบันทึกของเขาถูกยื่นให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย และเขาจะกลับไปยังครอบครัวของเขาด้วยความดีใจ ส่วนผู้ที่สมุดบันทึกของเขาถูกยื่นให้ทางเบื้องหลังของเขา เขาก็จะร้องเรียกหาแต่ความหายนะ และเขาจะถูกใส่ลงไปในเปลวไฟที่ลุกโชน แท้จริงก่อนหน้านี้(บนโลก)เขาเคยร่าเริงอยู่กับครอบครัวของเขา แท้จริงเขาคิดว่าเขาจะไม่กลับคืนสู่อัลลอฮฺอีก

อย่างแน่นอน พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพระผู้อภิบาล
ของเขานั้นทรงสอดส่องเขาอยู่เสมอ[195]

อัล-บุคอรีย์ได้บันทึกในหนังสือเศาะฮีหฺของท่านว่าท่านหญิง *อาอิชะฮฺ* รอฎิยัลลอฮฺ อันฮา ได้เล่าจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ว่า *"ไม่มีใครสักคนที่ถูกสอบสวนในวันกิยามะฮฺ เว้นแต่ต้องหายนะ"* ฉันจึงถามท่านรอซูลว่า "อัลลอฮฺไม่ได้กล่าวไว้ดอกหรือว่า '**ส่วนผู้ที่สมุดบันทึกของเขาถูกยื่นให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย**' " ท่านตอบว่า *"แท้จริงนั้นเป็นการนำเสนอต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์ และไม่มีใครสักคนที่ถูกไต่สวนและสอบสวนในวันกิยามะฮฺ เว้นแต่ต้องถูกสำเร็จโทษทั้งสิ้น"*

และเราต้องศรัทธามั่นว่ามนุษย์ทุกคนจะถูกมอบสมุดบันทึกอามัล(การปฏิบัติความดีและความชั่ว)ของเขา และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาได้เห็นหนังสือของเขาที่เต็มไปด้วยการศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮฺ การปฏิบัติกรรมดีต่างๆ พวกเขาก็จะดีใจและปลื้มปีติ พร้อมกับเที่ยวประกาศให้ผู้อื่นรับรู้ถึงความดีใจของเขา

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَيَقُولُ هَآؤُمُ
ٱقْرَءُوا۟ كِتَٰبِيَهْ ﴿١٩﴾ إِنِّى ظَنَنتُ أَنِّى مُلَٰقٍ حِسَابِيَهْ
﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِى جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

[195] อัล-อินชิก้อก : 6-15

﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا
بِمَآ أَسْلَفْتُمْ فِى ٱلْأَيَّامِ ٱلْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

ความว่า ส่วนผู้ที่สมุดบันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาก็จะกล่าวว่า พวกเจ้ามาอ่านสมุดบันทึกของฉันสิ ความจริงฉันมั่นใจอยู่แล้วฉันต้องพบกับบัญชีการสอบสวนของฉัน ดังนั้นเขาก็จะอยู่ในความสุขสำราญในสวนสวรรค์อันสูงส่ง การเด็ดผลไม้ของมันอยู่แค่มือเอื้อม (และมีคนกล่าวแก่พวกเขาว่า) พวกเจ้าจงกินและดื่มอย่างเกษมสำราญเถิด อันเป็นผลตอบแทนจากสิ่งที่พวกเจ้าได้เคยปฏิบัติเอาไว้ในช่วงเวลาที่ผ่านมา(บนโลก) [196]

ส่วนผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้กลับกลอก และผู้หลงทาง พวกเขาจะถูกยื่นสมุดบันทึกของพวกเขาด้วยมือซ้ายมาทางเบื้องหลังของพวกเขา ถึงตอนนั้นเขาก็จะสาปแช่งตัวเองให้พินาศวอดวาย ดังคำตรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

وَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَـٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ يَـٰلَيْتَنِى
لَمْ أُوتَ كِتَـٰبِيَهْ ﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾
يَـٰلَيْتَهَا كَانَتِ ٱلْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَآ أَغْنَىٰ عَنِّى

---

[196] อัล-ห๊ากเกาะฮฺ : 19-24

مَالِيَهْ ۜ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَـٰنِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ
فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ ٱلْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣١﴾

ความว่า ส่วนผู้ที่สมุดบันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องซ้ายของเขา เขาจะกล่าวว่า โอ! ถ้าสมุดบันทึกของฉันไม่ถูกมายื่นให้ฉันก็คงจะดี ฉันจะได้ไม่ต้องรับรู้ว่าสมุดบันทึกของฉันเป็นเช่นใด โอ! ถ้าหากว่าความตายเป็นการสิ้นสุดของชีวิตก็คงจะดี ทรัพย์สมบัติของฉันไม่สามารถคุ้มครองฉันได้เลย อำนาจบารมีของฉันก็ได้สูญสิ้นไปจากฉันแล้ว (จากนั้นได้มีบัญชาแก่เหล่ามลาอิกะฮฺว่า) พวกเจ้าจงนำเขาไปและล่ามโซ่เขาไว้ แล้วจงโยนเขาเข้าไปในเปลวเพลิงนรกเสีย[197]

ช. ตราชูและสะพานข้าม

เราต้องศรัทธามั่นว่าตราชูมีจริง อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

وَنَضَعُ ٱلْمَوَٰزِينَ ٱلْقِسْطَ لِيَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ فَلَا
تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ۖ وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ
مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَـٰسِبِينَ ﴿٤٧﴾

---

197 อัล-หาักเกาะฮฺ : 25-31

> ความว่า และเราจะตั้งตราชูที่เที่ยงธรรมอันมากมายสำหรับ(ใช้ชั่งกรรมของแต่ละคนใน)วันกิยามะฮฺ ดังนั้นจะไม่มีชีวิตใดถูกอธรรมเลย แม้จะเล็กเพียงเท่าผงธุลีเราก็จะนำมันมาชั่ง และเป็นการเพียงพอด้วยเราแล้ว ที่จะเป็นผู้ชำระสอบสวน[198]

ในหะดีษได้ระบุไว้ว่าตราชูแห่งอามัลนั้นมีสองแขนที่เป็นรูปร่างที่สามารถมองเห็นได้ ส่วนการชั่งอามัลนั้นจะเกิดขึ้นหลังจากที่ได้เสร็จสิ้นจากการสอบสวน เพราะการสอบสวนนั้นเพื่อยืนยันถึงอามัล ส่วนการชั่งนั้นก็เพื่อให้ทราบถึงจำนวนและน้ำหนักของมัน เพื่อจะได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสมกับจำนวนของอามัลตามที่ได้ชั่งไว้

และเราต้องศรัทธามั่นต่อการมีจริงของสะพานข้าม นั่นคือสะพานที่ถูกพาดลงบนใจกลางของนรก***ญะฮันนัม***เพื่อเป็นทางผ่านสู่สวนสวรรค์ โดยที่มนุษย์ทุกคนต้องเดินผ่านบนสะพานนี้ตามสภาพและลักษณะของอามัลของแต่ละคน บางคนสามารถเคลื่อนผ่านสะพานแห่งนี้เพียงพริบตาเดียว บางคนสามารถเคลื่อนผ่านเหมือนฟ้าแลบ บางคนเคลื่อนผ่านเหมือนลม บางคนเคลื่อนผ่านเหมือนม้าแข่งที่วิ่งเร็ว บางคนเคลื่อนผ่านเหมือนบรรดาผู้ที่ขี่อูฐ บางคนก็วิ่งผ่านไป บางคนก็ค่อยๆ เดินผ่าน บางคนก็ค่อยๆคืบคลาน และบางคนก็ถูกสอยและตกลงไปในนรก เพราะแท้จริงบนสะพานนั้นจะมีขอเกี่ยวที่คอยสอยคนตามสภาพของอามัลของแต่ละคน และผู้ที่สามารถเคลื่อนผ่านสะพานก็จะได้เข้าสวรรค์ทันที

---

[198] อัล-อันบิยาอฺ : 47

ทุกคนจำเป็นต้องรู้ว่าผู้ใดที่ยืนหยัดอย่างเที่ยงตรงบนเส้นทางของอัลลอฮฺอันหมายถึงศาสนาที่เที่ยงแท้ของพระองค์บนโลกนี้ เขาก็จะสามารถยืนหยัดอย่างมั่นคงบนสะพานดังกล่าวในวันอาคิเราะฮฺด้วย และผู้ใดที่เบี่ยงเบนออกจากเส้นทางที่เที่ยงตรงบนโลกนี้ ดังนั้นเขาก็จะไม่สามารถยืนหยัดอยู่บนสะพานนั้นได้ในวันอาคิเราะฮฺ

และ ณ สะพานแห่งนั้น ในวันอาคิเราะฮฺบรรดาชาวมุนาฟิกผู้กลับกลอกก็จะแยกทางกับบรรดาชาวมุอ์มินผู้ศรัทธา และพวกเขาจะถูกทิ้งห่างไว้ด้านหลังชาวมุอ์มิน ส่วนชาวมุอ์มินก็จะนำหน้าพวกเขาไป และจะมีกำแพงสกัดกั้นไม่ให้พวกเขามาถึงยังสถานที่ของชาวมุอ์มิน

ซ. สวรรค์และนรก

เราต้องศรัทธาต่อการมีจริงของสวนสวรรค์ที่อัลลอฮฺทรงเตรียมไว้สำหรับบรรดามุอ์มิน และต้องศรัทธาต่อการมีจริงของนรกที่พระองค์ทรงเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นทั้งสวรรค์และนรกเป็นสิ่งที่มีจริงอย่างไม่ต้องสงสัย โดยที่นรกจะเป็นที่พำนักของบรรดาผู้ฝ่าฝืนอัลลอฮฺ ส่วนสวรรค์จะเป็นที่พำนักของบรรดาผู้ที่เป็นที่รักของอัลลอฮฺ

พระองค์ได้ตรัสว่า

فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ وَلَن تَفۡعَلُواْ فَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِي
وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُۖ أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ
﴿٢٤﴾ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ

ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ كُلَّمَا رُزِقُواْ مِنۡهَا مِن ثَمَرَةٖ رِّزۡقٗا
قَالُواْ هَٰذَا ٱلَّذِي رُزِقۡنَا مِن قَبۡلُۖ وَأُتُواْ بِهِۦ
مُتَشَٰبِهٗاۖ وَلَهُمۡ فِيهَآ أَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞۖ وَهُمۡ فِيهَا
خَٰلِدُونَ ٢٥

ความว่า แต่ถ้าหากว่าพวกเจ้ายังไม่ได้ทำ(คือไม่สามารถยกโองการให้เหมือนในคัมภีร์อัลกุรอานได้) และแน่นอนว่าพวกเจ้าไม่มีวันทำได้ ดังนั้นพวกเจ้าก็จงเกรงกลัว(ระวัง)ไฟนรกให้ดี โดยเชื้อเพลิงของมันก็คือมนุษย์และหิน ซึ่งถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย และเจ้า(มุหัมมัด)จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายว่า แน่นอนพวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น คราใดที่พวกเขาได้รับผลไม้จากสวนสวรรค์นั้นเป็นเครื่องยังชีพ พวกเขาก็กล่าวว่า นี่คือสิ่งที่เราได้รับเป็นปัจจัยยังชีพมาก่อนแล้ว และสิ่งที่พวกเขาได้รับนั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และในสวรรค์นั้น

พวกเขาจะได้รับคู่ครองที่บริสุทธิ์ และพวกเขาจะ
พำนักอยู่ในสวรรค์นั้นตลอดกาล[199]

แท้จริงอัลกุรอานได้พรรณนาถึงสวนสวรรค์และนรก และสาธยายถึงความสุขและความทรมานไว้ในโองการต่างๆ มากมาย และทุกครั้งที่มีการกล่าวถึงสวรรค์ก็จะตามด้วยการกล่าวถึงนรก และในทางกลับกัน ทุกครั้งที่มีการกล่าวถึงนรกก็จะตามด้วยการกล่าวถึงสวรรค์เช่นกัน โดยบางครั้งจะกระตุ้นและส่งเสริมให้พอใจในสวนสวรรค์ พร้อมทั้งเชิญชวนให้ไปสู่มัน และขู่สำทับให้หวาดกลัวต่อไฟนรกและเตือนถึงภัยของมัน และบางครั้งจะเล่าถึงสิ่งอำนวยความสุขต่างๆที่ถูกเตรียมไว้ในสวนสวรรค์สำหรับผู้ที่เป็นที่โปรดปรานของอัลลอฮฺ และเล่าถึงการทรมานที่เจ็บแสบในนรกที่กำลังรอคอยผู้ที่ตั้งตัวเป็นศัตรูกับอัลลอฮฺ

และเราศรัทธาอย่างแน่วแน่ว่าทั้งสวนสวรรค์และนรกนั้นล้วนเป็นมัคลูกหรือสิ่งที่อัลลอฮฺทรงสร้างมาและมีอยู่จริงในปัจจุบัน

อัลลอฮฺได้ตรัสถึงสวรรค์ว่า

أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

ความว่า (สวรรค์)ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ที่
ยำเกรง(ต่อพระองค์เท่านั้น)[200]

และพระองค์ได้ตรัสถึงนรกว่า

---

[199] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 24-25

[200] อาล อิมรอน : 133

أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ

ความว่า (นรกนั้น)ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา[201]

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้มีความว่า *"เมื่อคนหนึ่งคนใดเสียชีวิตลง ดังนั้นสถานที่พำนักของเขา(ในวันอาคิเราะฮฺ)ก็จะถูกนำมาเสนอ(ฉาย)ต่อหน้าเขาทั้งเช้าและเย็น ถ้าหากว่าเขาเป็นชาวสวรรค์เขาก็จะเป็นชาวสวรรค์(หมายความว่าเขาจะได้เห็นที่พำนักอันสุขสบายของเขาในสวนสวรรค์) และถ้าหากว่าเขาเป็นชาวนรก เขาก็จะเป็นชาวนรก(หมายความว่าเขาจะได้เห็นที่พำนักอันแสนทรมานของเขาในนรก)"*[202]

เช่นเดียวกับที่เราต้องศรัทธามั่นว่าทั้งสวนสวรรค์และนรกจะไม่สูญสลายตลอดกาล และแท้จริงได้มีหลักฐานจากอัลกุรอานและซุนนะฮฺมากมายที่ยืนยันถึงสิ่งนี้

อัลลอฮฺได้ตรัสเกี่ยวกับสวนสวรรค์ว่า

أُكُلُهَا دَآئِمٌ وَظِلُّهَاۚ

ความว่า มีผลไม้และร่มเงาอยู่ตลอดเวลา[203]

---

[201] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 24

[202] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์

[203] อัร-เราะอฺดุ : 35

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้มีความว่า *"ผู้ใดที่ได้เข้าสวรรค์เขาจะสุขสำราญอยู่ตลอดเวลาและจะไม่โชคร้ายและเขาจะเป็นอมตะและไม่ตายตลอดกาล"*[204]

และส่วนหนึ่งของหลักฐานที่แสดงถึงความถาวรของนรกและไม่สูญสลาย

อัลลอฮฺได้มีดำรัสว่า

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾

ความว่า และสำหรับพวกเขาคือการทรมานที่คงอยู่ตลอดไป[205]

และดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا۟ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا ۚ

ความว่า พวกเขาจะไม่ถูกตัดสินลงโทษจนตาย (คือสูญสลาย) และการทรมานก็จะไม่ถูกลดหย่อนให้แก่พวกเขา[206]

โอ้อัลลอฮฺ แท้จริงเราขอความโปรดปรานและสวนสวรรค์จากพระองค์ รวมทั้งคำพูดและกิจการต่าง ๆที่ทำให้เราชิดใกล้ความโปรด

---

[204] รายงานโดย มุสลิม

[205] อัล-มาอิดะฮฺ : 37

[206] ฟาฏิรฺ : 36

ปรานและสวนสวรรค์ของพระองค์ และเราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้รอดพ้นจากความโกรธเคืองของพระองค์และไฟนรก รวมทั้งคำพูดและกิจการต่างๆ ที่เป็นเหตุให้เราได้รับความโกรธเคืองของพระองค์และไฟนรก อามีน

*****

การศรัทธาต่อกำหนดภาวะ

ก. ความหมายของการศรัทธาต่อกำหนดภาวะ

การศรัทธาต่อกำหนดภาวะหมายถึงการเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ดีและไม่ดีต่างๆ เกิดขึ้นจากการตัดสินและการกำหนดของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงกระทำทุกสิ่งทุกอย่างตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และทุกสิ่งจะไม่เกิดขึ้นนอกจากด้วยพระประสงค์ของพระองค์ จะไม่มีสิ่งใดอยู่นอกเหนือพระประสงค์และกำหนดการของพระองค์ ทุกสิ่งจะไม่เกิดขึ้นนอกจากการบริหารของพระองค์ และจะไม่มีใครสามารถหลีกพ้นจากกำหนดการที่พระองค์ทรงกำหนดไว้บนตัวเขาได้ และจะไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นเหนือขอบเขตที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ในกระดาน*มะหฺฟูซฺ* เพราะพระองค์คือพระผู้ทรงสร้างการกระทำของมนุษย์ทั้งหลาย ผู้ทรงกำหนดความดีและความชั่ว ถึงกระนั้น พระองค์ก็สั่งกำชับให้บ่าวของพระองค์หมั่นทำความดีและห้ามไม่ให้พวกเขาทำความชั่ว และปล่อยให้พวกเขามีอิสระในการเลือกปฏิบัติ โดยปราศจากการบังคับ แต่ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นไปตามการกำหนดและความประสงค์ของพระองค์ทั้งสิ้น พระองค์ทรงชี้ทางนำแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงทำให้หลงทางสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ตามเหตุผลที่พระองค์เท่านั้นทรงทราบ ซึ่งพระองค์จะไม่ถูกสอบสวนในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ แต่บรรดาบ่าวของพระองค์ต้องถูกสอบสวนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้

การศรัทธาต่อกำหนดภาวะของอัลลอฮฺนี้ เป็นหนึ่งในจำนวนหลักการศรัทธาทั้งหก ดังที่มีระบุในคำตอบของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เมื่อครั้งที่ท่านถูกญิบรีลถามเกี่ยวกับหลักการศรัทธา ซึ่งท่านตอบว่า *"หมายถึงท่านต้องศรัทธาต่ออัลลอฮฺ บรรดามลาอิกะฮฺของพระองค์ คัมภีร์ต่างๆ ของพระองค์ บรรดาศาสนทูต(รอซูล)ของพระองค์ ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ และศรัทธาต่อกำหนดภาวะของพระองค์ทั้งที่ดีและร้าย"*[207]

ท่านยังได้กล่าวอีกว่า *"หากแม้นว่าอัลลอฮฺทรงลงโทษบรรดาผู้อาศัยทั้งหลายทั้งในชั้นฟ้าและบนแผ่นดิน แน่แท้ว่าพระองค์สามารถทำโทษพวกเขาโดยไม่เป็นการอธรรมต่อพวกเขาเลย และหากแม้นว่าพระองค์ทรงเมตตาพวกเขา แน่แท้ความเมตตาของพระองค์ย่อมดีกว่าการภักดีของพวกเขา และหากแม้นว่าเจ้าได้ใช้จ่ายทองจำนวนเท่าภูเขาอุหุด(ภูเขาลูกหนึ่งในเมืองมาดีนะฮฺ)เพื่อหนทางของอัลลอฮฺ พระองค์ก็จะยังไม่ทรงรับการภักดีของเจ้า จนกว่าเจ้าจะศรัทธาต่อกำหนดภาวะ และจนกว่าเจ้าจะตระหนักว่าสิ่งต่างๆ ที่พระองค์กำหนดให้เกิดขึ้นต่อชีวิตของเจ้าย่อมต้องเกิดขึ้น และสิ่งต่างๆที่พระองค์ไม่ทรงกำหนดให้เกิดขึ้นกับชีวิตของเจ้าย่อมจะไม่เกิดขึ้น และหากว้าเจ้าเสียชีวิตโดยปราศจากการศรัทธาเช่นนี้เจ้าต้องตกนรก"*[208]

---

[207] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม

[208] รายงานโดย อะหฺมัด

ข. ขั้นตอนการศรัทธาต่อกำหนดภาวะ

การศรัทธาต่อกำหนดภาวะของอัลลอฮฺประกอบด้วยสิ่งต่างๆ สี่ประการ คือ

หนึ่ง ศรัทธาว่า อัลลอฮฺทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งในส่วนปลีกย่อยและรายละเอียดของแต่ละสิ่ง และพระองค์ทรงรอบรู้เกี่ยวกับทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาก่อนที่พระองค์จะทรงเนรมิตและสร้างสิ่งนั้นขึ้นมา และพระองค์ทรงรอบรู้ถึงปัจจัยยังชีพของทุกสรรพสิ่ง อายุขัยของพวกเขา คำพูดของพวกเขา การกระทำของพวกเขา และทุกๆการเคลื่อนไหวและหยุดนิ่ง และสิ่งที่เป็นความลับและเปิดเผย พระองค์ทรงรอบรู้ว่าผู้ใดในหมู่พวกเขาที่เป็นชาวสวรรค์และผู้ใดเป็นชาวนรก

พระองค์ได้ตรัสว่า

هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ ۖ

ความว่า พระองค์คืออัลลอฮฺ ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การภักดีอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์ ทรงรอบรู้ในสิ่งที่เร้นลับและเปิดเผย[209]

وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَىْءٍ عِلْمًۢا ﴿١٢﴾

ความว่า และแท้จริงอัลลอฮฺนั้น ความรู้ของพระองค์ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง[210]

---

[209] อัล-หัชรฺ : 22

[210] อัฏ-เฏาะลาก : 12

สอง ศรัทธาต่อการบันทึกสิ่งดังกล่าว หมายความว่าอัลลอฮฺทรงบันทึกกำหนดการทุกอย่างที่จะให้เกิดขึ้นกับบ่าวของพระองค์ และถูกรักษาไว้ ณ กระดาน *มะหฺฟูซฺ*

หลักฐาน คือ คำตรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِى كِتَـٰبٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَآ

ความว่า จะไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และจะไม่เกิดขึ้นกับตัวของพวกเจ้า เว้นแต่ได้ถูกบรรทึกไว้ก่อนที่เราจะให้บังเกิดมันขึ้นมา[211]

ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้มีความว่า *"อัลลอฮฺทรงบันทึกจำนวนของสิ่งต่างๆ ที่มัคลูก(สิ่งถูกสร้าง)ของพระองค์จะได้รับ(ไว้ ณ กระดานมะหฺฟูซฺ) ก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นเวลาถึง 50,000 ปี"*[212]

สาม ศรัทธาต่อพระประสงค์ของพระองค์ที่ต้องเกิดขึ้น โดยไม่มีสิ่งใดสามารถยับยั้งได้ และศรัทธาต่ออำนาจความเกรียงไกรของพระองค์ที่ไม่มีผู้ใดสามารถทำให้พระองค์เพลี่ยงพล้ำหรืออ่อนแอได้ ดังนั้นเหตุการณ์ต่างๆ ล้วนเกิดขึ้นด้วยพระประสงค์และอำนาจของ

---

[211] อัล-หะดีด : 22

[212] รายงานโดย มุสลิม

พระองค์ทั้งสิ้น สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์จะให้เกิดมันต้องเกิด และสิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์จะให้เกิดมันก็จะไม่เกิดอย่างแน่นอน

หลักฐานคือ ดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ

ความว่า และพวกเจ้าจะไม่สมปรารถนา เว้นแต่ในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์[213]

وَيَفۡعَلُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ

ความว่า และอัลลอฮฺทรงกระทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์[214]

สี่ ศรัทธาว่าพระองค์คือผู้ทรงให้บังเกิดทุกสิ่งทุกอย่าง และพระองค์คือองค์อภิบาลและพระผู้ทรงสร้างแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น สิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ล้วนเป็นสิ่งที่ถูกพระองค์สร้างขึ้นมา และพระองค์มีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

หลักฐานคือ ดำรัสของพระองค์ที่ว่า

ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٍ

ความว่า อัลลอฮฺ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง[215]

---

[213] อัล-อินซาน : 30

[214] อิบรอฮีม : 27

[215] อัร-เราะอฺดุ : 16

พระองค์ยังได้ตรัสว่า

وَخَلَقَ كُلَّ شَيۡءٖ فَقَدَّرَهُۥ تَقۡدِيرٗا ۝٢

ความว่า และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกๆสิ่ง และทรงกำหนดไว้เป็นกำหนดภาวะ[216]

และเราจำเป็นต้องทราบว่ากำหนดภาวะนั้นเป็นอำนาจความสามารถของอัลลอฮฺ และทุกสิ่งทุกอย่างจะดำเนินไปตามกำหนดภาวะของพระองค์ และความประสงค์ของพระองค์ต้องเกิดขึ้น จะไม่มีความประสงค์ของบ่าวคนใดเกิดขึ้นเว้นแต่ในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับเขาเท่านั้น ส่วนสิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์ให้เกิดขึ้นมันก็จะไม่เกิดขึ้น (ถึงแม้ว่าบ่าวคนนั้นจะทุ่มเทความพยายามมากมายปานใดก็ตาม)

เช่นเดียวกับที่เราจำเป็นต้องทราบว่ากำหนดภาวะนั้นเป็นความลับของอัลลอฮฺเกี่ยวกับบ่าวของพระองค์ ไม่มีใครสามารถหยั่งรู้ได้แม้แต่มลาอิกะฮฺผู้ใกล้ชิดหรือนบีผู้ถูกส่งมาเป็นศาสนทูตเองก็ตาม

มุอ์มินผู้ศรัทธาต้องพูดถึงคุณลักษณะของอัลลอฮฺในแบบที่สมบูรณ์ที่สุด จนท่านพบว่าเขาศรัทธามั่นว่าทุกๆการกระทำจะไม่อุบัติขึ้นนอกจากมีเหตุผลอยู่ภายในตัวของมัน และเมื่อใดที่เหตุผลแห่งองค์อภิบาลไม่ปรากฏแก่เขาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เขาก็จะสำนึกทันทีถึงความไม่หยั่งรู้ของเขาต่อหน้าความรู้ของอัลลอฮฺที่ครอบคลุมทุกๆสิ่ง และเขาก็จะหยุดต่อต้านองค์อภิบาลผู้ทรงปรีชาญาณและรอบรู้ ซึ่งพระองค์เป็นผู้ที่ไม่ต้องถูกสอบสวนในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำไว้ แต่

---

216 อัล-ฟุรกอน : 2

พวกเขาต่างหากที่จะต้องถูกสอบสวน(ต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์ในวันกิยามะฮฺ)

ค. บัญญัติว่าด้วยการกล่าวอ้างกำหนดภาวะของอัลลอฮฺเพื่อละทิ้งคำสั่งของพระองค์

แท้จริงการศรัทธาต่อกำหนดภาวะ ดังที่เราได้กล่าวไว้ข้างต้น ไม่ได้เป็นการปฏิเสธถึงความมีอิสระในการเลือกปฏิบัติตามความประสงค์ของมนุษย์แต่ละคน และความสามารถของเขาที่จะกระทำในสิ่งดังกล่าว เพราะแท้จริงบัญญัติของศาสนาและสภาพความเป็นจริงสามารถยืนยันถึงสิ่งนั้นได้

ในส่วนบัญญัติของศาสนานั้น อัลลอฮฺได้ตรัสเกี่ยวกับความประสงค์ของแต่ละคนว่า

فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَـَٔابًا ﴿٣٩﴾

ความว่า ดังนั้นผู้ใดที่ประสงค์ก็จงยึดทางที่จะกลับไปสู่องค์อภิบาลของเขาเถิด[217]

และพระองค์ได้ตรัสเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติของแต่ละคนว่า

لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَعَلَيْهَا مَا ٱكْتَسَبَتْ ۗ

---

[217] อัน-นะบะอฺ : 39

ความว่า อัลลอฮฺจะไม่บังคับชีวิตหนึ่งชีวิตใด นอกจากตามความสามารถที่มีอยู่ของชีวิตนั้นเท่านั้น เขาจะได้รับการตอบแทนที่ดีในสิ่งที่ดีที่เขาได้ขวนขวายไว้ และจะได้รับการลงโทษในสิ่งไม่ดีที่เขาได้ขวนขวายไว้[218]

ส่วนในสภาพความเป็นจริงนั้น ทุกคนต่างทราบดีว่าแต่ละคนมีความใฝ่ฝัน มีจินตนาการณ์ และมีความสามารถที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือจะไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยที่เราสามารถเห็นถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยความประสงค์ของแต่ละคน เช่นการเดิน และสิ่งที่เกิดขึ้นโดยปราศจากความประสงค์ของเขา เช่น ความสั่นและตกใจกลัว เป็นต้น เพียงแต่ว่าความประสงค์และความสามารถในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์แต่ละคนนั้นจะขึ้นอยู่กับความประสงค์และกำหนดภาวะของอัลลอฮฺเท่านั้นเอง (หมายความว่าถ้าความประสงค์และการกระทำของเขาสอดคล้องกับความประสงค์และกำหนดภาวะของอัลลอฮฺสิ่งนั้นก็จะเกิดขึ้น แต่ถ้าความประสงค์และการกระทำของเขาไม่สอดคล้องกับความประสงค์และกำหนดภาวะของอัลลอฮฺสิ่งนั้นก็จะไม่เกิดขึ้น) เพราะพระองค์ได้ตรัสไว้ว่า

وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ

ความว่า และพวกเจ้าจะไม่สมปรารถนา เว้นแต่ในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์[219]

---

[218] อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 286

[219] อัล-อินซาน : 30

สาเหตุก็เพราะว่าจักรวาลนี้ทั้งมวลเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ดังนั้นจะไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นบนจักรวาลนี้ โดยปราศจากความรู้และความประสงค์ของพระองค์

การศรัทธาต่อกำหนดภาวะดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ไม่ได้หมายความว่ามนุษย์แต่ละคนสามารถใช้เป็นข้ออ้างในการละทิ้งการปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลลอฮฺหรือละเมิดในสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามได้ เพราะนั่นเป็นการอ้างที่ไม่ถูกต้องและเป็นโมฆะ เพราะ

1. ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้มีความว่า *"ไม่มีคนใดในหมู่พวกท่านแม้แต่คนเดียวนอกจากได้ถูกระบุหรือบันทึกที่พำนักไว้อย่างชัดเจนแล้วว่าเป็นชาวนรกหรือชาวสวรรค์"* ชายคนหนึ่งจึงถามขึ้นว่า "ถ้าอย่างนั้นเราจะปล่อยให้เป็นไปตามชะตากรรม (ที่อัลลอฮฺได้ทรงกำหนดไว้) กระนั้นหรือ?" ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ตอบว่า *"ไม่ได้ แต่พวกท่านจงทำงาน เพราะทุกสิ่งทุกอย่างจะดำเนินไปตามที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้แล้ว"*[220]

2. อัลลอฮฺทรงบัญชาและห้ามบ่าวของพระองค์ และพระองค์ไม่เคยบังคับเขานอกจากเท่าที่เขามีความสามารถ

พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ مَا ٱسْتَطَعْتُمْ

ความว่า ดังนั้นพวกเจ้าจงยำเกรงต่ออัลลอฮฺ เท่าที่พวกเจ้ามีความสามารถ[221]

---

[220] รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม

[221] อัต-ตะฆอบุน : 16

ดังนั้น ถ้าหากว่ามนุษย์คนใดถูกบังคับให้กระทำโดยไม่มีทางเลือก จึงเท่ากับว่าเป็นการบังคับในสิ่งที่เขาไม่สามารถจะเลี่ยงได้ ด้วยเหตุนี้เมื่อเขาได้กระทำผิดเนื่องจากความเขลา หรือหลงลืม หรือถูกบังคับ เขาจะไม่บาป เพราะการกระทำดังกล่าวเป็นสิ่งที่ถูกอนุโลมให้ (เพราะมันไม่ได้เกิดจากความตั้งใจและมุ่งมั่นของเขาเอง)

3. กำหนดภาวะของอัลลอฮฺเป็นสิ่งเร้นลับที่ไม่ถูกเปิดเผย จะไม่มีใครทราบได้นอกจากหลังจากที่กำหนดภาวะนั้นได้เกิดขึ้นแล้วเท่านั้น และความปรารถนาของมนุษย์ในการกระทำแต่ละสิ่งนั้นได้ถูกกำหนดไว้ก่อนหน้าที่เขาจะกระทำสิ่งนั้นเสียอีก ดังนั้นความต้องการที่กระทำสิ่งใด ๆของเขาจึงไม่ได้วางอยู่บนพื้นฐานของการรู้มาก่อนว่ากำหนดภาวะของอัลลอฮฺเป็นอย่างไร เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงไม่สามารถอ้างว่าที่เขากระทำใด ๆนั้นดำเนินไปตามกำหนดภาวะของอัลลอฮฺ เพราะแต่ละคนไม่สามารถที่จะอ้างหรือแก้ตัวในสิ่งที่ตัวเองไม่รู้ได้

ดังนั้นเมื่อมีคนกระทำผิดอ้างว่า “แท้จริงความผิดได้ถูกบันทึกไว้เรียบร้อยแล้วบนตัวฉัน” ก็จงกล่าวแก่เขาว่า ก่อนที่ท่านจะกระทำความผิด ท่านรู้กำหนดภาวะของอัลลอฮฺกระนั้นหรือ? แน่นอนว่าไม่ ดังนั้น ตราบใดที่ท่านไม่รู้ถึงกำหนดภาวะที่ถูกระบุไว้บนตัวท่าน ในขณะที่ท่านมีสิทธิและมีความสามารถที่จะเลือกทางเดินเอง และเส้นทางแห่งความดีและความชั่วก็เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่ท่านแล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้น เมื่อใดที่ท่านกระทำผิดก็แสดงว่าท่านเป็นคนเลือกที่จะกระทำความผิดเอง ดังนั้นท่านจึงต้องแบกรับการลงโทษในความผิดที่ท่านได้ก่อไว้

4. แท้จริงผู้ที่ชอบอ้างว่า เป็นเพราะกำหนดภาวะของอัลลอฮฺที่ถูกกำหนดไว้บนตัวเขา จึงทำให้เขาละเลยหน้าที่รับผิดชอบ หรือ

กระทำความผิด ถ้าหากว่ามีชายคนหนึ่งมากระทำไม่ดีกับเขา ขโมยทรัพย์สินของเขา และทำลายเกียรติและชื่อเสียงของเขา แล้วชายคนนั้นก็กล่าวอ้างว่ามันเป็นกำหนดภาวะที่ถูกระบุไว้เรียบร้อยแล้ว โดยกล่าวแก่เขาว่า "ท่านอย่ากล่าวโทษฉัน เพราะแท้จริงที่ฉันทำไปนั้นเพราะกำหนดภาวะของอัลลอฮฺ" แน่นอนว่าเขาย่อมรับไม่ได้ต่อคำกล่าวอ้างดังกล่าว เหตุใดเล่าเขาจึงยอมรับไม่ได้ต่อการอ้างว่าเป็นเพราะกำหนดภาวะของอัลลอฮฺที่ดลบันดาลให้ผู้อื่นทำร้ายตน แต่เขากลับใช้กำหนดภาวะดังกล่าวมากล่าวมาเป็นข้ออ้างกับตัวเองในการล่วงละเมิดขอบเขตและสิทธิของอัลลอฮฺ

ง. ผลของการศรัทธาต่อกำหนดภาวะของอัลลอฮฺ

การศรัทธาต่อกำหนดภาวะของอัลลอฮฺนั้นไม่เพียงแต่เป็นความเชื่อที่จำเป็นต้องศรัทธามั่น และเป็นหลักการศรัทธาหนึ่งที่ทำให้ผู้ปฏิเสธมันกลายเป็นผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น แต่ทว่ามันยังมีผลกระทบอย่างมาก ต่อวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ และส่วนหนึ่งของผลกระทบเหล่านั้น คือ

1. กำหนดภาวะเป็นกลไกหลักที่ยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งที่ชักนำแต่ละคนสู่การทำงานและกระตือรือร้นและพยายามขวนขวายในสิ่งที่ทำให้อัลลอฮฺทรงโปรดปรานในชีวิตของเขา และการศรัทธาต่อกำหนดภาวะนี้ เป็นแรงจูงใจหลักสำหรับชนผู้ศรัทธาที่จะทำให้เขายืนหยัดในการปฏิบัติอามัลและให้ความสำคัญยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด อย่างมั่นคงและเชื่อมั่น

แท้จริงบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธา พวกเขาถูกสั่งให้แสวงหาปัจจัยแห่งการกระทำพร้อมกับมอบหมายการกระทำนั้นต่ออัลลอฮฺ และศรัทธามั่นว่าปัจจัยที่ได้กระทำไปแล้วนั้นจะไม่ส่งผลใด ๆเว้นแต่ด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮฺเท่านั้น เพราะพระองค์เป็นผู้ที่สร้างสาเหตุแห่งการกระทำ และพระองค์คือผู้ที่กำหนดผลแห่งการกระนั้น

ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้มีความว่า *"ผู้ศรัทธาที่แข็งแกร่งดีกว่าและเป็นที่ชอบของอัลลอฮฺมากกว่าผู้ศรัทธาที่อ่อนแอ และในทั้งสองจำพวกล้วนมีสิ่งที่ดี เจ้าจงพยายามขวนขวายในสิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อตัวเจ้า และจงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺ และเจ้าจงอย่าท้อแท้เป็นอันขาด และหากว่ามีสิ่ง(ที่ไม่พึงปรารถนา) เกิดต่อตัวเจ้า ก็จงอย่ากล่าวว่า 'ถ้าฉันทำอย่างนั้นอย่างนี้ ก็คงจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้' แต่เจ้าจงกล่าวว่า 'อัลลอฮฺได้ทรงกำหนดไว้แล้ว และสิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์ย่อมต้องเกิด' เพราะคำว่า 'ถ้า' นั้นเป็นบ่อเกิดแห่งการล่อลวงของมารร้ายชัยฏอน"*[222]

และเมื่อครั้งที่ชาวมุสลิมต้องการจะเปลี่ยนแปลงสภาพของพวกเขาสู่การทำสงครามญิฮาดในหนทางของอัลลอฮฺ พวกเขาก็ได้แสวงหาสาเหตุแห่งการต่อสู้ทุกรูปแบบ หลังจากนั้นพวกเขาก็มอบตนต่ออัลลอฮฺ (หมายความว่า หลังจากที่ได้พยายามแล้วก็ปล่อยให้เป็นหน้าที่ของอัลลอฮฺในการกำหนดชัยชนะหรือความพ่ายแพ้ในสงคราม) และพวกเขาไม่เคยกล่าวว่า "แท้จริงอัลลอฮฺได้ทรงกำหนดให้ชัยชนะเป็นของชาวมุสลิมและความพ่ายแพ้เป็นของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเพียงอย่างเดียวโดยปราศจากการเตรียมความพร้อม ปราศจากการ

---

222 รายงานโดย มุสลิม

ต่อสู้ การอดทนและการต้องปะทะกันในสมรภูมิสงคราม แต่ทว่าพวกเขากลับมุ่งมั่นเพื่อชัยชนะ ดังนั้นอัลลอฮฺจึงทรงประทานชัยชนะให้พวกเขาและพระองค์ทรงทำให้อิสลามโดดเด่นและมีเกียรติเพราะความบากบั่นและมุ่งมั่นของพวกเขานั่นเอง

2. และส่วนหนึ่งของผลของการศรัทธาต่อกำหนดภาวะ คือ มนุษย์จะสามารถหยั่งถึงความสามารถที่แท้จริงของตัวเอง ดังนั้นเขาก็จะไม่เป็นผู้ที่หยิ่งยโสและจองหองอีกต่อไป เพราะเขาไม่สามารถที่จะหยั่งรู้ถึงสิ่งที่ได้ถูกกำหนดไว้กับตัวเขา และไม่อาจรู้ได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับตัวเขาในอนาคต ถึงตรงนั้น มนุษย์ก็จะยอมรับถึงความอ่อนแอของตน และยอมรับว่าตนต้องพึ่งพาอัลลอฮฺอยู่ตลอดเวลา

3. ธรรมชาติของมนุษย์ ทุกครั้งที่เขาได้ประสบกับความมงคลและความสำเร็จในชีวิต เขาก็มักจะทะนงตนและหลงระเริงกับมัน แต่เมื่อใดที่เขาต้องประสบกับชะตากรรมที่ไม่พึงประสงค์ เขาก็จะรู้สึกท้อแท้และโศกเศร้าเสียใจ เว้นแต่ผู้ศรัทธาต่อกำหนดภาวะของอัลลอฮฺเท่านั้น ที่ศรัทธามั่นว่าสิ่งต่าง ๆที่เกิดขึ้นนั้น ล้วนเป็นไปตามกำหนดภาวะของอัลลอฮฺ และพระองค์ทรงรู้มาก่อนแล้วว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้นกับใครอย่างไร

ได้มีคำพูดของกัลยาณชนรุ่นแรกผู้หนึ่งว่า “ผู้ใดที่ยังไม่ศรัทธาต่อกำหนดภาวะ แสดงว่าเขายังไม่เคยลิ้มลองอรรถรสแห่งชีวิตที่แท้จริง”

4. และการศรัทธาต่อกำหนดภาวะสามารถขจัดโรคร้ายต่าง ๆ มากมายที่กำลังโหมกระหน่ำอยู่ในสังคมมนุษย์ และบ่มเพาะความรู้สึกเกลียดชังระหว่างพี่น้องมุสลิมด้วยกัน อาทิเช่นความรู้สึกอิจฉาริษยาอันเลวทราม เพราะมุอ์มินผู้ศรัทธาจะไม่อิจฉาต่อผู้อื่นในสิ่งที่อัลลอฮฺได้

ทรงประทานแก่เขา เพราะเขาตระหนักดีว่าอัลลอฮฺเป็นผู้ที่ประทานทรัพย์สินและดลบันดาลสิ่งเหล่านั้นให้แก่เขา และเขาทราบดีว่าเมื่อใดที่เขารู้สึกอิจฉาผู้อื่นก็แสดงว่าเขากำลังละเมิดต่อกำหนดภาวะของอัลลอฮฺอยู่ (ดังนั้นเขาก็จะอดกลั้นและยับยั้งความรู้สึกนั้นไว้)

5. การศรัทธาต่อกำหนดภาวะทำให้จิตใจแกร่งกล้าในการเผชิญหน้ากับความยากลำบากต่างๆ และทำให้ความตั้งใจจริงของเขามีพลังและไม่ท้อแท้ ดังนั้นเขาจึงสามารถยืนหยัดอย่างมั่นคงในสมรภูมิรบ และไม่เกรงกลัวความตาย เพราะเขาเชื่อมั่นว่าเส้นชีวิตของแต่ละคนนั้นมีขอบเขตที่จำกัด โดยจะไม่ล่วงหน้าหรือช้าลงแม้เพียงชั่ววินาทีเดียว

และเพราะมีความศรัทธามั่นที่หยั่งลึกและมั่นคงในจิตใจของบรรดาผู้ศรัทธานี้เอง จึงทำให้พวกเขาสามารถยืนหยัดอย่างทรนงและอาจหาญในสมรภูมิ และใฝ่ฝันที่จะทำการญิฮาดหรือต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺอยู่เสมอ ดังนั้นเมื่อการเผชิญหน้าในสมรภูมิสงครามมาถึงพวกเขาจะเป็นนักรบตัวอย่างในด้านความยืนหยัดและเอาเป็นเอาตายที่น่าทึ่งที่สุดต่อหน้าศัตรู ไม่ว่าศัตรูของพวกเขาจะเข้มแข็งและแกร่งขนาดไหนหรือศัตรูเหล่านั้นจะมีกำลังพลมากน้อยเพียงใดก็ตาม เพราะพวกเขาเชื่อมั่นว่ามนุษย์แต่ละคนจะไม่ประสบกับภัยใดๆ นอกจากในสิ่งที่ได้ถูกกำหนดไว้เรียบร้อยแล้วเท่านั้น

6. การศรัทธาต่อกำหนดภาวะ ทำให้สัจธรรมแห่งการศรัทธาที่มากมายได้บ่มเพาะและงอกเงยขึ้นในจิตใจของผู้ศรัทธา เพราะเขาจะขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺอยู่ตลอดเวลา เขาจะยึดมั่นในอัลลอฮฺและมอบหมายกิจการต่างๆที่เขาได้กระทำไว้ให้เป็นหน้าที่ของอัลลอฮฺในการกำหนดผล เช่นเดียวกับที่เขาจะพึ่งพาอัลลอฮฺอยู่ตลอดเวลา ขอ

ความช่วยเหลือต่อพระองค์ให้เขาสามารถยืนหยัด ขณะเดียวกันเขาก็จะกลายเป็นคนที่ประเสริฐ และใจกว้าง ชอบที่จะกระทำดีต่อผู้อื่น ดังนั้นท่านจะพบว่าเขาจะเอื้อเฟื้อกับผู้อื่น และชอบให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา

7. และส่วนหนึ่งของผลแห่งการศรัทธาต่อกำหนดภาวะคือ ผู้ที่เชิญชวนสู่หนทางของอัลลอฮฺจะกล้าเดินหน้าในการเชิญชวนของเขา และเขาจะกล้าเปิดเผยต่อหน้าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้อธรรม เขาจะไม่กลัวในการเลือกเดินบนหนทางของอัลลอฮฺไม่ว่าเขาจะต้องประสบกับสิ่งใดในชีวิตก็ตาม เขาจะชี้แจงให้ผู้คนทราบถึงข้อเท็จจริงแห่งการศรัทธา ขณะเดียวกันเขาก็จะชี้แจงให้พวกเขาทราบถึงสภาพของการปฏิเสธศรัทธาและการกลับกลอก พร้อมกับตักเตือนพวกเขาให้ห่างไกลจากสิ่งนั้น และเปิดเผยให้พวกเขาได้รู้ถึงความจอมปลอมของมัน เขากล้าที่จะกล่าวสัจธรรมต่อหน้าบรรดาผู้อธรรม เพราะแท้จริงมุอ์มินผู้ศรัทธาจะกระทำในสิ่งต่าง ๆดังกล่าว เมื่อความศรัทธาของได้หยั่งลึกในจิตใจแล้ว เชื่อมั่นในความช่วยเหลือของอัลลอฮฺ มอบหมายตัวเขาให้อัลลอฮฺ และพร้อมที่จะอดทนในทุก ๆสิ่งที่เขาต้องพานพบในหนทางของพระองค์ เพราะเขาเชื่อมั่นว่าชะตาชีวิตอยู่ในกำมือของอัลลอฮฺแต่เพียงผู้เดียว และโชคลาภเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์แต่เพียงผู้เดียว และเขาเชื่อมั่นว่าไม่มีบ่าวคนใดครอบครองและมีกรรมสิทธิเหนือสิ่งต่าง ๆเหล่านั้นแม้แต่สิ่งเดียว ไม่ว่าเขาจะแข็งแกร่งและมีผู้ช่วยเหลือมากมายเพียงใดก็ตาม

ขอความสันติสุขจงประสบแด่นบีมุหัมมัด ตลอดจนครอบครัวของท่าน และบรรดามิตรสหายของท่านทั้งหลาย อามีน

*****